

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/36/EU,

annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013,

oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/48/EY ⁽²⁾ sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/49/EY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja huomattavilta osin. Monia direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännöksiä sovelletaan sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin. Selkeyden vuoksi ja kyseisten säännösten yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi kyseiset säännökset olisi yhdistettävä uusiksi säädöksiksi, joita sovellettaisiin sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin, nimittäin täksi direktiiviksi ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi (EU) N:o 575/2013 26 päivänä kesäkuuta 2013 ⁽⁴⁾. Luottavuuden parantamiseksi direktiivien

2006/48/EY ja 2006/49/EY liitteiden säännökset olisi yhdistettävä tämän direktiivin ja mainitun asetuksen artiklaan.

- (2) Tämän direktiivin olisi sisällettävä muun muassa säännökset, joilla säännellään liiketoimintaan tarvittavan toimiluvan myöntämistä, määräosuuksien hankkimista, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöä, kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten valtuuksia tässä yhteydessä sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten, perustamispaamaa ja vakavaraisuuden kokonaisarviota. Tämän direktiivin päätavoitteena ja kohteena on sovittaa yhteen kansalliset säännökset, jotka koskevat oikeutta harjoittaa luottolaitosten ja sijoituspalveluyritystentointia, niiden ohjausta ja hallintoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä niiden valvontakehystä. Direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY sisälsivät myös luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevia vakavaraisuusvaatimuksia. Näistä vaatimuksista olisi säädettävä asetuksessa (EU) N:o 575/2013, jossa vahvistetaan luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin suoraan sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset, koska tällaiset vaatimukset liittyvät läheisesti rahoitusmarkkinoiden toimintaan monien sellaisten omaisuuserien osalta, joita luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset pitävät hallussaan. Tätä direktiiviä olisi sen vuoksi luettava yhdessä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kanssa, ja sen olisi muodostettava yhdessä mainitun asetuksen kanssa oikeudellinen kehys, jolla säännellään pankkitoimintaa, valvontakehystä ja luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä koskevia vakavaraisuussääntöjä.

- (3) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettuja yleisiä vakavaraisuusvaatimuksia täydennetään yksittäisillä järjestelyillä, joista toimivaltaiset viranomaiset päättävät jokaisesta yksittäisestä luottolaitoksesta ja sijoituspalveluyrityksestä tekemänsä jatkuvan vakavaraisuuden kokonaisarvion perusteella. Tässä direktiivissä olisi muun muassa vahvistettava, millaisia valvontajärjestelyjä voidaan käyttää, ja toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava harkintansa puitteissa päättää määrättävistä järjestelyistä. Maksuvalmiutta koskeissa yksittäisissä järjestelyissä toimivaltaisten viranomaisten olisi muun muassa otettava huomioon periaatteet, jotka on vahvistettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean 27 päivänä lokakuuta 2010 antamissa maksuvalmiutta koskeissa ohjeissa (Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation).

⁽¹⁾ EUVL C 105, 11.4.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

- (4) Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY ⁽¹⁾ sallitaan sellaisten sijoituspalveluyritysten, joilla on niiden kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama toimilupa ja joita nämä valvovat, perustaa sivuliikkeitä ja tarjota palvelujaan vapaasti muissa jäsenvaltioissa. Mainitussa direktiivissä säädetään näin ollen niiden sääntöjen yhteensovittamisesta, jotka koskevat sijoituspalveluyritysten toimiluvan myöntämistä ja sijoituspalveluyritystoiminnan harjoittamista. Siinä ei kuitenkaan vahvisteta tällaisten yritysten perustamispääoman määrää eikä yhteistä kehystä niihin kohdistuvien riskien valvomiseksi, mistä olisi säädettävä tässä direktiivissä.
- (5) Tämän direktiivin tulisi olla olennainen väline sisämarkkinoiden toteuttamisen kannalta sekä luottolaitosten sijoittautumisvapauden että finanssipalvelujen tarjoamisen vapauden näkökulmasta.
- (6) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tarvitaan paitsi oikeudellisia sääntöjä myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä sekä kyseisten viranomaisten soveltamien sääntely- ja valvontamenettelyjen merkittävää lähentämistä.
- (7) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽²⁾ perustettiin Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) (EPV). Tässä direktiivissä olisi otettava huomioon mainitussa asetuksessa vahvistettu EPV:n asema ja tehtävä sekä menettelyt, joita on noudatettava annettaessa EPV:lle tehtäviä.
- (8) Kun otetaan huomioon tästä direktiivistä ja asetuksesta (EU) N:o 575/2013 aiheutuva EPV:n tehtävien lisääntyminen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi varmistettava, että saatavilla on riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit.
- (9) Yhteinen valvontamekanismi on ensimmäinen askel kohti pankkiunionia, ja siksi sen avulla olisi varmistettava, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön yhdenmukaisella ja toimivalla tavalla, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan samalla tavoin kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla vakavaraisuuteen liittymättömien muiden näkökohtien estämättä. Yhteinen valvontamekanismi muodostaa perustan seuraaville vaiheille edettäessä kohti pankkiunionia. Tämä on sen periaatteen mukaista, että yhteisellä valvonnalla olisi ensin pienennettävä todennäköisyyttä joutua kriisitilanteessa ylipäättään turvautumaan tällaisiin väliintulomekanismeihin. Eurooppa-neuvosto totesi 14 päivänä joulukuuta 2012 antamissaan päätelmissä, että "[k]omissio toimittaa vuoden 2013 aikana lainsäätäjien ensisijaisesti tarkasteltavaksi ehdotuksen yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden yhteiseksi kriisinratkaisumekanismiksi, jotta se voitaisiin hyväksyä Euroopan parlamentin kuluvan vaalikauden aikana." Rahoituskehyksen yhdentämistä voitaisiin edelleen tehostaa perustamalla yhteinen kriisinratkaisumekanismi muun muassa luomalla asianmukaiset ja tehokkaat varautumisjärjestelyt sen varmistamiseksi, että pankkien kriisinratkaisuun liittyvät päätökset tehdään nopeasti, puolueettomasti ja kaikkien asiaan osallisten etujen mukaisesti.
- (10) Sen, että valvontatehtäviä annetaan Euroopan keskuspankille (EKP) joidenkin jäsenvaltioiden osalta, olisi oltava linjassa vuonna 2010 perustetun Euroopan finanssivalvojien järjestelmän ja sen perustavoitteen – luoda yhteinen sääntökirja ja lähentää valvontakäytäntöjä koko unionissa – kanssa. EKP:n olisi hoidettava tehtävänsä ottaen huomioon asiaa koskeva unionin primaari- ja sekundaarilainsäädäntö, komission valtiontukien alalla antamat päätökset, kilpailusäännöt ja sulautumien valvonta sekä kaikkiin jäsenvaltioihin sovellettava yhteinen sääntökirja sekä toimien näiden mukaisesti. EPV:lle on annettu tehtäväksi laatia teknisten standardien luonnokset sekä ohjeet ja suositukset, joilla varmistetaan valvontakäytäntöjen lähentyminen ja valvontatulosten keskinäinen johdonmukaisuus unionissa. EKP:n ei tulisi hoitaa näitä tehtäviä, vaan sen olisi käytettävä toimivaltaansa hyväksyä asetuksia Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 132 artiklan nojalla komission EPV:n esittämien luonnosten pohjalta hyväksymien unionin säädösten ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla annettujen ohjeiden ja suositusten mukaisesti.
- (11) EPV:n rooli oikeudellisesti sitovassa sovittelussa on yksi keskeinen tekijä koordinoinnin, valvonnan johdonmukaisuuden ja valvontakäytäntöjen lähentymisen edistämiseksi. EPV voi tietyissä erikseen määritellyissä tilanteissa käynnistää sovittelun omasta aloitteestaan tai se voidaan käynnistää yhden tai useamman, keskenään erimielisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä. Niiden tilanteiden valikoimaa, joissa EPV voi käynnistää oikeudellisesti sitovan sovittelunsa omasta aloitteestaan olisi laajennettava tällä direktiivillä ja asetuksella (EU) N:o 575/2013 valvontakäytäntöjen johdonmukaisuuden edistämiseksi. EPV ei voi toimia oma-aloitteisesti sovittelussa silloin kun on kyse tämän direktiivin mukaisesta merkittävän sivuliikkeen nimeämisestä ja laitokohtaisten vakavaraisuusvaatimusten määrittämisestä. Koordinoinnin ja johdonmukaisten valvontakäytäntöjen edistämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin voitava hyödyntää EPV:n sovittelua prosessin varhaisessa vaiheessa, jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen. Tällaisen varhaisessa vaiheessa tapahtuvan EPV:n sovittelun tulisi helpottaa erimielisyyden ratkaisemista.

⁽¹⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

- (12) Talletusten suojaamiseksi ja tasapuolisten kilpailuolojen luomiseksi luottolaitosten kesken valvonnan yhteensovittamistoimien olisi koskettava kaikkia luottolaitoksia. Kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat objektiiviset, luottolaitosten yhtiöjärjestyksessä ja toiminnan tarkoituksessa ilmenevät erot olisi kuitenkin otettava huomioon.
- (13) Jotta voidaan varmistaa hyvin toimivat sisämarkkinat, luottolaitosten liiketoiminnan harjoittamista ja rajatylittävien ryhmien ohjaamista varten tarvitaan läpinäkyviä, ennustettavissa olevia ja yhdenmukaisia valvontakäytäntöjä ja -päättöksiä. EPV:n olisi tämän vuoksi edistettävä valvontakäytäntöjen yhdenmukaistamista. Valvontamenettelyjen ja -päästösten ei tulisi estää sisämarkkinoiden toimintaa pääoman vapaan liikkuvuuden osalta. Valvontakollegioiden olisi varmistettava, että työohjelma on yhteinen ja yhteen sovitettu ja että valvontapäätökset ovat yhdenmukaisia. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä olisi tehostettava suuremman avoimuuden ja tietojenvaihdon avulla.
- (14) Yhteensovittamistoimia olisi sen vuoksi sovellettava mahdollisimman laajalla alalla, joka käsittää kaikki laitokset, joiden toimintaan kuuluu vastaanottaa yleisöltä takaisin maksettavia varoja joko talletuksina tai muussa muodossa, kuten laskemalla jatkuvasti liikkeeseen joukkovelkakirjalainoja tai muita vastaavia arvopapereita sekä myöntämällä luottoja omaan lukuunsa. Olisi säädettävä poikkeuksista tiettyjen luottolaitosten osalta, joihin tätä direktiiviä ei sovelleta. Tämän direktiivin säännökset eivät saisi vaikuttaa sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiseen, jossa säädetään erityisistä lisätoimiluvista, joilla luottolaitokset voivat harjoittaa erityistä liiketoimintaa tai suorittaa tiettyntyyppisiä liiketapahtumia.
- (15) On asianmukaista toteuttaa yhdenmukaistaminen, joka on tarpeellinen ja riittävä varmistamaan toimilupien ja vakavaraisuuteen kohdistuvien valvontajärjestelmien vastavuoroisen tunnustamisen toimilupien myöntämiseksi siten, että on mahdollista myöntää yksi koko unionin alueella virallisesti hyväksytty toimilupa ja soveltaa kotijäsenvaltion toteuttaman vakavaraisuusvalvonnan periaatetta.
- (16) Vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion valvonnan periaatteet edellyttävät, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset epäävät tai peruuttavat toimiluvan, jos esimerkiksi toimintasuunnitelman, toiminnan alueellisen sijoittamisen tai tosiasiaa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että luottolaitos on valinnut yhden jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa. Jos tällaisia selviä viitteitä ei ole, mutta suurin osa johonkin pankkiryhmään kuuluvien yhteisöjen omaisuudesta sijaitsee sellaisen toisen jäsenvaltion alueella, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa konsolidoidusta valvonnasta, vastuuta konsolidoidusta valvonnasta saisi muuttaa vain kyseisten toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella.
- (17) Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi myöntää eikä pitää voimassa luottolaitoksen toimilupaa, jos kyseisen laitoksen ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on sellainen läheinen sidonnaisuus, että se estää viranomaisia hoitamasta valvontatehtävänsä tehokkaasti. Toimiluvan jo saaneiden luottolaitosten tulisi myös täyttää toimivaltaisten viranomaisten vaatimukset, jotka koskevat tällaista läheistä sidonnaisuutta.
- (18) Viittauksella valvontaviranomaisten valvontatehtävien tehokkaaseen hoitamiseen tarkoitetaan myös luottolaitosten tai sijoituspalveluyritysten konsolidoitua valvontaa, jota olisi harjoitettava silloin, kun unionin oikeudessa niin säädetään. Tällaisissa tapauksissa niiden viranomaisten, joilta toimilupaa haetaan, olisi pystyttävä nimeämään toimivaltaiset viranomaiset kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen konsolidoitua valvontaa varten.
- (19) Kotijäsenvaltiossaan toimiluvan saaneille luottolaitoksille olisi annettava mahdollisuus harjoittaa kaikkia tai joitain vastavuoroisesti tunnustettaviksi luettuja toimia koko unionissa siten, että ne perustavat sivuliikkeitä tai tarjoavat palveluja.
- (20) On asianmukaista ulottaa vastavuoroinen tunnustaminen koskemaan kyseisiä toimia, kun niitä harjoittavat rahoituslaitokset, jotka ovat luottolaitosten tytäryrityksiä, edellyttäen, että tällaiset tytäryritykset kuuluvat emoyrityksensä konsolidoidun valvonnan piiriin ja täyttävät tietyt tiukat edellytykset.
- (21) Vastaanottavan jäsenvaltion olisi voitava vaatia, että käytettäessä sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta yhteisöt, joille ei ole myönnetty toimilupaa toimia luottolaitoksina niiden kotijäsenvaltiossa, noudattavat tiettyjä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisten lakien tai asetusten erityisiä säännöksiä sellaisen toiminnan suhteen, jota ei ole mainittu luettelossa vastavuoroisesti tunnustettavista toimista, edellyttäen, että asetukseen (EU) N:o 575/2013 ei jo sisälly vastaavia säännöksiä, että kyseiset säännökset ovat unionin lainsäädännön mukaisia ja niiden tarkoituksena on yleisen edun suojaaminen ja ettei tällaisiin yhteisöihin tai tällaiseen toimintaan sovelleta kyseisten laitosten kotijäsenvaltioiden vastaavanlaisia lakeja tai asetuksia.
- (22) Asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin suoraan sovellettavien vakavaraisuusvaatimusten ohella jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, ettei ole esteitä harjoittaa vastavuoroisesti tunnustettua toimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa samalla tavoin kuin kotijäsenvaltiossa, sikäli kuin toiminta ei ole ristiriidassa sellaisen lainsäädännön kanssa, jolla suojataan yleistä etua vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

- (23) Sääntöjen, jotka koskevat sellaisten luottolaitosten sivuliikkeitä, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa, tulisi olla yhdenmukaisia kaikissa jäsenvaltioissa. On tärkeää huolehtia siitä, että nämä säännöt eivät ole edullisempia kuin toisesta jäsenvaltiosta olevien luottolaitosten sivuliikkeisiin sovellettavat säännöt. Unionin olisi voitava tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia sellaisten sääntöjen soveltamisesta, joilla taataan tällaisten sivuliikkeiden samanlainen kohtelu kaikkialla sen alueella. Kolmansissa maissa toimiluvan saaneiden luottolaitosten sivuliikkeillä tulisi olla palvelujen tarjoamisen vapaus tai sijoittautumisvapaus ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joihin ne ovat sijoittautuneet.
- (24) Unionin ja kolmansien maiden väliset sopimukset olisi tehtävä siten, että konsolidoitua valvontaa voidaan toteuttaa käytännössä mahdollisimman laajalla maantieteellisellä alueella.
- (25) Luottolaitoksen kotijäsenvaltion olisi oltava vastuussa laitoksen talouden vakauden valvonnasta ja erityisesti sen vakavaraisuuden konsolidoidusta valvonnasta. Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava unionin pankkiryhmiä tiiviissä yhteistyössä.
- (26) Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava valtuudet suorittaa tapauskohtaisesti paikalla tehtäviä tarkastuksia ja todentamisia toimista, joita laitosten sivuliikkeet toteuttavat niiden alueella, sekä pyytää sivuliikkeeltä tietoja sen toimista ja tietoja tilastointi-, tiedonsaanti- tai valvontatarkoituksiin, jos vastaanottava jäsenvaltio katsoo sen tarpeelliseksi rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvistä syistä.
- (27) Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi saatava tietoa niiden alueella harjoitetusta toiminnasta. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava valvontatoimenpiteet, jollei vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ole toteutettava kiireellisiä varotoimenpiteitä.
- (28) Pankkialan sisämarkkinoiden häiriöttömän toiminnan edellytyksenä on lainsäädännön lisäksi se, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä ja lähentävät tuntuvasti sääntely- ja valvontakäytäntöjään. Tätä varten yksittäisten luottolaitosten ongelmien tarkastelun ja vastavuoroisen tietojenvaihdon olisi tapahduttava EPV:ssä. Keskinäisen tietojenvaihdon ei tulisi korvata kahdenvälistä yhteistyötä. Vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi aina voitava omasta aloitteestaan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten aloitteesta tarkastaa kiireellisissä tapauksissa, että niiden alueella olevien luottolaitosten toiminnassa noudatetaan asiaa koskevia lakeja sekä hyvien hallinto- ja kirjanpito menetelmien ja riittävän sisäisen tarkastuksen periaatteita.
- (29) On asianmukaista sallia tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai elinten välillä, joiden tehtävänä on lujittaa rahoitusjärjestelmän vakautta. Toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi tietojen vastaanottajien määrän olisi oltava hyvin rajoitettu.
- (30) Tietyntyylinen vilpillinen käyttäytyminen, kuten petokset tai sisäpiirikauppa, saattaa vaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen ja eheyteen. On tarpeen täsmentää, millä edellytyksillä tietojenvaihto sallitaan tällaisissa tilanteissa.
- (31) Kun on säädetty, että tietoja saa antaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten erityisellä luvalla, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava asettaa suostumukselleen tiukoja ehtoja.
- (32) Olisi myös sallittava tietojenvaihto toimivaltaisten viranomaisten, keskuspankkien ja muiden elinten välillä, joilla on samanlainen tehtävä rahapoliittisina viranomaisina, sekä tarvittaessa vakavaraisuuden valvonnasta johtuvista syistä ja vaikeuksissa olevien laitosten tukemiseksi ennaltaehkäisevin ja korjaavin toimenpitein sekä kriisitilanteissa luottolaitosten, rahoituslaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyritysten valvontaa koskevan lainsäädännön laadinnasta vastaavien muiden viranomaisten ja keskushallinnon viranomaisten sekä maksujärjestelmien valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä.
- (33) Laitosten vakavaraisuusvalvonnan tehostamiseksi ja laitosten asiakkaiden suojaamiseksi tilintarkastajien tulisi viipymättä ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille, kun he saavat tehtävänsä suorittaessaan tietoonsa seikkoja, joilla saattaa olla vakava vaikutus laitoksen taloudelliseen asemaan tai sen hallinto- ja kirjanpitojärjestelmään. Samasta syystä jäsenvaltioiden olisi säädettävä myös, että tämä velvollisuus koskee kaikkia tapauksia, joissa tilintarkastaja saa tietoonsa tällaisia seikkoja suorittaessaan tehtävänsä yrityksessä, jolla on läheinen sidonnaisuus laitokseen. Tilintarkastajien velvollisuuden ilmoittaa tarvittaessa toimivaltaisille viranomaisille laitosta koskevista seikoista ja päätöksistä, jotka tulevat heidän tietoonsa heidän suorittaessaan tehtäviään muussa yrityksessä kuin rahoituslaitoksessa, ei sinänsä tulisi vaikuttaa heidän tehtäviensä luonteeseen kyseisessä yrityksessä eikä tapaan, jolla heidän olisi hoidettava tehtävänsä tällaisessa yrityksessä.

- (34) Tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 tavoitteena on varmistaa laitosten vakavaraisuus. Jos vakavaraisuusvaatimuksista huolimatta ilmenee kriisi, on tarpeen varmistaa, että laitosten kriisit voidaan ratkaista asianmukaisella tavalla rajoittaen kielteisiä vaikutuksia reaali-talouteen ja välttämällä veronmaksajien osallistumisen tarvetta. Tätä varten EPV:n olisi arvioitava ja koordinoitava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti elvyttämis- ja kriisintarkkailusuunnitelmia koskevia aloitteita tämän alan lähentämisen edistämiseksi siihen saakka, kunnes unionin tasolla aletaan toteuttaa pidemmälle vietyä koordinoitua. Joidenkin jäsenvaltioiden kansalliset viranomaiset ovat jo asettaneet laitoksille ja viranomaisille velvoitteita laatia elvyttämis- ja kriisintarkkailusuunnitelmia. Näin ollen on aiheellista, että laitoksilta edellytettäisiin yhteistyötä viranomaisten kanssa tältä osin. EPV:lle olisi annettava ennakolta kaikki tiedot elvyttämis- ja kriisintarkkailusuunnitelmia koskevien kokousten järjestämisestä, ja sen olisi voitava osallistua tällaisiin kokouksiin. Kun elvyttämis- tai kriisintarkkailusuunnitelmaa laaditaan, EPV:n olisi myötävaikutettava ja osallistuttava aktiivisesti tehokkaiden ja toimivien elvyttämis- ja kriisintarkkailusuunnitelmien kehittämiseen ja yhteensovittamiseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti. Jos tällaiset suunnitelmat koskevat järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia, ne olisi asetettava etusijalle.
- (35) Sen varmistamiseksi, että laitokset, laitoksen liikkeenjohdosta vastaavat johtajat ja laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenet noudattavat tästä direktiivistä ja asetuksesta (EU) N:o 575/2013 johtuvia velvoitteita, ja samankaltaisen kohtelun varmistamiseksi koko unionissa, jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Sen vuoksi jäsenvaltioiden vahvistamien hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat niiden kohteena olevia tahoja, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, niiden julkistamista sekä keskeisiä seuraamusten määräämisvaltuuksia ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruutta.
- (36) Toimivaltaisille viranomaisille olisi erityisesti annettava valtuudet määrätä hallinnollisia taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat riittävän suuria ylittämään todennäköiset hyödyt ja joilla on varoittava vaikutus myös suurempiin laitoksiin ja niiden johtajiin.
- (37) Sen varmistamiseksi, että hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä sovelletaan jäsenvaltioissa yhdenmukaisesti, kun niissä päätetään hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta, jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki asian kannalta merkittävät olosuhteet.
- (38) Sen varmistamiseksi, että hallinnollisilla seuraamuksilla on varoittava vaikutus, ne olisi tavallisesti julkistettava, paitsi tietyissä tarkoin määritellyissä olosuhteissa.
- (39) Ylimmän hallintoelimen johtajien ja jäsenten hyvämaineisuuden arvioimiseksi tarvitaan tehokas tietojenvaihtojärjestelmä, jossa EPV:llä olisi oltava salassapitovelvollisuus- ja tietosuojavaatimuksia noudattaen oikeus ylläpitää hallinnollisista seuraamuksista, myös niihin liittyvistä muutostenhauista, yksityiskohtia sisältävää keskustietokantaa, johon ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla olisi pääsy. Joka tapauksessa rikostuomioita koskevia tietoja olisi vaihdettava puitepäätöksen 2009/315/YOS⁽¹⁾ ja päätöksen 2009/316/YOS⁽²⁾ mukaisesti, siten kuin ne on saatettu osaksi kansallisesta lainsäädäntöä, sekä muiden kansallisen oikeuden asianomaisten säännösten mukaisesti.
- (40) Jotta havaitaan mahdolliset rikkomukset, jotka kohdistuvat sellaisiin kansallisiin säännöksiin, joilla tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännöksiin, toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat tutkintavaltuudet, ja niiden olisi luotava tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomuksista. Nämä mekanismit eivät saisi rajoittaa syytetyille taattavaa oikeutta puolustukseen.
- (41) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava sekä hallinnollisia seuraamuksia että muita hallinnollisia toimenpiteitä, jotta varmistettaisiin mahdollisimman laaja soveltamisala toimille rikkomuksen jälkeen ja autettaisiin estämään uusia rikkomuksia, riippumatta siitä, pidetäänkö niitä kansallisessa lainsäädännössä hallinnollisina seuraamuksina vai muina hallinnollisina toimenpiteinä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää tässä direktiivissä säädettyjen seuraamusten suhteen lisäseuraamuksista sekä siinä säädettyjä suuremmista hallinnollisista taloudellisista seuraamuksista.
- (42) Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa mahdollisia rikosoikeudellisiin seuraamuksiin liittyviä jäsenvaltioiden lainsäädännön säännöksiä.
- (43) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten sisäinen pääoma riittää määränsä, laatunsa ja jakautumisensa puolesta kattamaan riskit, joille ne altistuvat tai voivat altistua. Näin ollen jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä on käytössään strategioita ja prosesseja sisäisen pääomansa riittävyyden arvioimiseksi ja ylläpitämiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäätos 2009/315/YOS, tehty 26 päivänä helmikuuta 2009, jäsenvaltioiden välisen rikosrekisteritietojen vaihdon järjestämisestä ja sisällöstä (EUVL L 93, 7.4.2009, s. 23).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2009/316/YOS, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2009, eurooppalaisen rikosrekisteritietojärjestelmän (ECRIS) perustamisesta puitepäätöksen 2009/315/YOS 11 artiklan mukaisesti (EUVL L 93, 7.4.2009, s. 33).

- (44) Toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava tehtäväksi varmistaa, että laitoksilla on asianmukainen organisaatiotakenne ja riittävästi omia varoja ottaen huomioon riskit, joille laitokset altistuvat tai voivat altistua.
- (45) Sen varmistamiseksi, että useammassa jäsenvaltiossa toimiville laitoksille ei aiheudu toimilupien ja valvonnan osalta kohtuutonta rasitusta eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten jatkuvista velvoitteista, on olennaisen tärkeää tehostaa tuntuvasti toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä. EPV:n olisi helpotettava ja edistettävä tällaista yhteistyötä.
- (46) Yleisen markkinakurin varmistamiseksi koko unionissa on asianmukaista, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten liiketoiminnan harjoittamista koskevia tietoja. Tietoja olisi annettava riittävästi, jotta niiden perusteella voitaisiin verrata eri kansallisten toimivaltaisten viranomaisten lähestymistapoja, ja tiedoilla olisi täydennettävä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 olevia laitosten antamia teknisiä tietoja koskevia vaatimuksia.
- (47) Laitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteena on suojata laitosten tallettajien ja sijoittajien edut ja varmistaa rahoitusjärjestelmän vakaus. Jotta konsolidoitu valvonta olisi tehokasta, sitä olisi sovellettava kaikkiin pankkiryhmiin, myös niihin, joiden emoyritykset eivät ole luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä. Jäsenvaltioiden olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille tarpeelliset oikeudelliset keinot, joilla nämä voivat toteuttaa tällaista valvontaa.
- (48) Niiden ryhmien osalta, jotka toimivat usealla alalla ja joiden emoyrityksellä on ainakin yhdessä tytäryrityksessä määräysvalta, toimivaltaisten viranomaisten olisi kyettävä arvioimaan kunkin luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen taloudellinen asema tällaisessa ryhmässä. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi ainakin oltava käytettävissä keinot, jotka antavat mahdollisuuden saada tehtävän hoitamiseksi tarpeelliset tiedot kaikista ryhmän yrityksistä. Olisi järjestettävä eri rahoitussektoreiden valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten välinen yhteistyö niiden yritysryhmien osalta, jotka harjoittavat monentyyppistä rahoitustoimintaa.
- (49) Jäsenvaltioiden olisi voitava kieltäytyä myöntämästä pankkitoimilupaa tai peruuttaa myöntämänsä pankkitoimilupa, kun on kyse rakenteeltaan tietynlaisista ryhmistä, jotka ne arvioivat sopimattomiksi pankkitoiminnan harjoittamiseen, koska kyseisiä rakenteita ei voida valvoa tyydyttävästi. Tältä osin toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittava toimivalta, jotta taataan luottolaitosten järkevä ja vakaa hoito. Olisi edistettävä pienimuotoista pankkitoimintaa, kuten luotto-osuuskuntien ja osuuspankkien toimintaa, jotta voidaan turvata kestävä ja monimuotoinen unionin pankkitoimintakulttuuri, joka palvelee ensisijaisesti unionin kansalaisten etua.
- (50) Toimivaltaisten viranomaisten valtuuksissa olisi otettava tarkoituksenmukaisesti huomioon unioniulottuvuus. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi asianmukaisesti harkittava tekemiensä päätösten merkitystä rahoitusjärjestelmän vakaudelle paitsi omalla lainkäyttöalueellaan myös kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa. Tällä periaatteella olisi edistettävä rahoitusjärjestelmän vakautta koko unionissa, kansallinen lainsäädäntö huomioon ottaen, eikä sen tulisi oikeudellisesti velvoittaa toimivaltaisia viranomaisia saavuttamaan tietty tulos.
- (51) Finanssikriisi toi esille pankkialan ja niin kutsutun varjopankkitoiminnan väliset yhteydet. Tietty varjopankkitoiminta on siltä osin hyödyllistä, että siinä riskit pidetään erillään pankkialasta ja vältetään siten mahdolliset veronmaksajiin kohdistuvat kielteiset vaikutukset ja järjestelmävaikutukset. Entistä kattavampi käsitys varjopankkitoiminnasta, sen sidoksista finanssialan yhteisöihin ja avoimuutta koskeva tiukempi sääntely, järjestelmäriskien vähentäminen ja mahdollisten asiattomien käytäntöjen poistaminen ovat kuitenkin välttämätön osa rahoitusjärjestelmän vakautta. Tämä voidaan saavuttaa osittain laitosten lisäraportoinnin avulla, mutta tarvitaan myös uutta erityissääntelyä.
- (52) Laitosten toimintaan ja erityisesti tehtyihin voittoihin, maksettuihin veroihin ja vastaanotettuihin tukiin liittyvän avoimuuden lisääminen on välttämätöntä unionin kansalaisten luottamuksen palauttamiseksi rahoitusalaan. Pakollinen raportointi tällä alalla voidaan tämän vuoksi nähdä tärkeänä osana yritysvastuuta, joka laitoksilla on sidosryhmiä ja yhteiskuntaa kohtaan.
- (53) Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien heikkoudet monissa laitoksissa ovat omalta osaltaan lisänneet pankkialalla liiallista ja varomatonta riskinottoa, mikä on johtanut yksittäisten laitosten konkursseihin sekä järjestelmäongelmiin jäsenvaltioissa ja muualla maailmassa. Koska laitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevat säännöt ovat olleet hyvin yleisiä ja merkittävä osa hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien kehystä ei ole ollut velvoittavaa vaan on perustunut pääasiassa vapaaehtoiisiin käytäntöihin, nämä säännöt ja kehys eivät ole edistäneet riittävästi moitteettomien hallinnointi- ja ohjauskäytäntöjen tehokasta täytäntöönpanoa laitoksissa. Joissakin tapauksissa tehokkaiden valvontajärjestelmien puuttuminen laitoksista on johtanut siihen, että johdon päätöksentekoa ei ole valvottu tehokkaasti, minkä vuoksi johtamisstrategiat ovat olleet lyhyen ajan strategioita ja liian riskialttiita. Koska toimivaltaisten viranomaisten tehtävää valvoa laitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä ei ole määritetty selkeästi, sisäisten hallintoprosessien tehokkuutta ei ole voitu valvoa riittävän hyvin.

- (54) Sen estämiseksi, että huonosti suunnitellut hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät vaikuttavat haitallisesti moitteettomaan riskienhallintaan, jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön periaatteet ja standardit, joilla varmistetaan ylimmän hallintoelimen harjoittama tehokas valvonta, edistetään moitteetonta riskikulttuuria luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kaikilla tasoilla ja annetaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuus valvoa sisäisten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmien riittävyyttä. Näitä periaatteita ja standardeja olisi sovellettava ottaen huomioon laitosten toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Jäsenvaltioiden olisi voitava määrätä tässä direktiivissä edellytetyjen hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevien periaatteiden ja standardien lisäksi muita hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä koskevia periaatteita ja standardeja.
- (55) Jäsenvaltioissa on käytössä erilaisia hallinnointi- ja ohjausrakenteita. Useimmiten käytetään yksi- tai kaksipor- taista rakennetta tai molempia. Tässä direktiivissä käyte- tyillä määritelmillä pyritään kattamaan kaikki olemassa olevat rakenteet suosimatta mitään erityistä rakennetta. Ne ovat puhtaasti toiminnallisia, ja niiden tarkoituksena on vahvistaa säännöt tietyn tuloksen saavuttamiseksi riip- pumatta siitä, mitä kansallista yhtiöoikeutta laitokseen sovelletaan kussakin jäsenvaltiossa. Määritelmien ei näin ollen tulisi vaikuttaa yleiseen toimivallan jakautumiseen kansallisen yhtiöoikeuden mukaisesti.
- (56) "Ylimmällä hallintoelimellä" olisi katsottava olevan liik- keenjohdollisia tehtäviä ja valvontatehtäviä. Ylimpien hal- lintoelinten toimivalta ja rakenne on erilainen eri jäsen- valtioissa. Jäsenvaltioissa, joissa ylimmillä hallintoelimillä on yksitasoinen rakenne, hallitus yleensä hoitaa johto- ja valvontatehtäviä. Jäsenvaltioissa, joissa on kaksitasoinen järjestelmä, valvontatehtävää hoitaa erillinen valvontaelin, jolla ei ole liikkeenjohdollisia tehtäviä, ja liikkeenjohto- tehtävistä huolehtii erillinen hallintoneuvosto, joka vastaa ja on vastuuvollinen yrityksen päivittäisestä johtami- sesta. Erillistehtävät on annettu vastaavasti eri yksiköille ylimmän hallintoelimen sisällä.
- (57) Laitoksen ylimmän hallintoelimen liikkeenjohtoon osallis- tumattomien jäsenten rooliin olisi kuuluttava laitoksen strategian rakentava kyseenalaistaminen ja näin ollen sen kehitykseen myötävaikuttaminen, sen tarkastelemin- nen, miten johto on onnistunut pääsemään sovittuihin tavoitteisiin, varmistautuminen siitä, että tilinpäätöstiedot ovat paikkansapitäviä ja että varainhoidon valvonta ja riskienhallinnan järjestelmät ovat toimivia ja perusteltuja, laitoksen palkitsemisjärjestelmän rakenteen ja täytäntöön- panon tarkastelu sekä objektiivisten näkemysten esittämi- nen resursseista, nimityksistä ja käytännösäännöistä.
- (58) Jotta hallinnointitoimia ja -päätöksiä voitaisiin valvoa tu- lokseksikaasti, laitoksen ylimmän hallintoelimen olisi varattava riittävästi aikaa voidakseen hoitaa tehtäviään ja kyetäkseen olemaan perillä laitoksen liiketoiminnasta, tärkeimmistä riskeistä sekä liiketoiminnan ja riskistrate- gian vaikutuksista. Liian monen johtotehtävän hoitami- nen on omiaan estämään ylimmän hallintoelimen jäsentä käyttämästä riittävästi aikaa valvontatehtävänsä hoitami- seen. Sen vuoksi on tarpeen rajoittaa niiden johtotehtä- vien määrää, jotka laitoksen ylimmän hallintoelimen jä- senellä voi olla samaan aikaan eri yhteisöissä. Tällaista rajoitusta sovellettaessa ei kuitenkaan tulisi ottaa lukuun johtotehtäviä sellaisissa organisaatioissa, joilla ei ole ensi- sijaisesti kaupallisia tavoitteita, kuten voittoa tavoittele- mattomat tai hyväntekeväisyysjärjestöt.
- (59) Ylimmän hallintoelimen jäseniä nimitettäessä laitoksen osakkaiden tai jäsenten olisi harkittava, onko ehdokkailla tarvittava tietämys, pätevyys ja taidot laitoksen asianmu- kaisen ja vakaan hoidon turvaamiseksi. Näitä periaatteita olisi noudatettava ja toteutettava ylempien hallintoelimen jäsenten läpinäkyvien ja avointen nimitysmenettelyjen kautta.
- (60) Ylimpien hallintoelinten puutteellinen liikkeenjohdollis- ten päätösten valvonta johtuu osittain ryhmäajatteluilmi- östä. Tämän ilmiön yhtenä syynä on ylimpien hallintoel- imien yksipuolinen kokoonpano. Jotta helpotettaisiin it- senäisten lausuntojen antamista ja kriittistä kyseenalaista- mista, laitosten ylimpien hallintoelinten olisi oltava riittä- vän heterogeenisia jäsentensä iän, sukupuolen, maantie- teellisen jakautumisen sekä koulutus- ja ammattitaidon suhteen edustaakseen erilaisia mielipiteitä ja kokemuksia. Tasapainoinen sukupuolijakauma on erityisen tärkeää, jotta ylin hallintoelin olisi demografisesti riittävän edus- tava. Laitosten, joissa aliedustetun sukupuolen edustuksen kynnysarvo ei ylity, olisi pikaisesti toteutettava asianmu- kaisia toimenpiteitä. Työntekijöiden edustusta ylimmissä hallintoelimissä voidaan myös pitää myönteisenä keinona lisätä monimuotoisuutta, sillä näin lisätään uusi keskei- nen näkökulma ja aitoa tietämystä laitosten sisäisestä työskentelystä. Heterogeenisempien ylimpien hallintoeli- mien tulisi valvoa hallintoa tehokkaammin ja sitä kautta parantaa laitosten riskienvalvontaa ja sopeutumiskykyä. Heterogeenisyyden tulisi sen vuoksi olla yksi ylimpien hallintoelinten kokoonpanon perusteista. Monimuotoi- suuteen olisi kiinnitettävä huomiota myös laitosten rek- rytointipolitiikassa yleensä. Rekrytointipolitiikan olisi esi- merkiksi kannustettava laitoksia valitsemaan ehdokkaita rajoitetuista luetteloista, joissa molemmat sukupuolet ovat edustettuina.
- (61) Jäsenvaltioiden olisi lainsäädännön noudattamisen ja hal- linnointi- ja ohjausjärjestelmien lujittamiseksi luotava te- hokkaita ja luotettavia mekanismeja, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomuksista, jotka kohdistuvat tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin säännöksiin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013. Työntekijöillä, jotka ilmoittavat laitoksissaan tehdyistä rikkomuksista, olisi oltava täydellinen suoja.

- (62) Palkitsemisjärjestelmä, jolla kannustetaan liialliseen riskinottoon, voi heikentää luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten moitteetonta ja tehokasta riskienhallintaa. G-20-jäsenmaat ovat sitoutuneet panemaan täytäntöön finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) periaatteet moitteettomista palkitsemiskäytännöistä ja täytäntöönpanostandardit, joiden tavoitteena on estää se, että huonosti suunnitellut palkitsemisrakenteet vaikuttavat haitallisesti riskienhallinnan tuloksellisuuteen ja yksittäisten henkilöiden riskinoton valvontaan. Tämän direktiivin tavoitteena on panna kansainväliset periaatteet ja standardit täytäntöön unionin tasolla asettamalla luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille nimenomainen velvollisuus luoda niitä henkilöstöryhmiä varten, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten riskiprofiiliin, palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt, jotka ovat sopusoinnussa tehokkaan riskienhallinnan kanssa, ja pitää niitä yllä.
- (63) Laitosten moitteettoman palkitsemisjärjestelmän varmistamiseksi on asianmukaista määritellä palkitsemisjärjestelmän hallinnointia ja rakennetta koskevat selkeät periaatteet. Palkitsemisjärjestelmä olisi erityisesti sovitettava luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen riskinottohalukkuuden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen mukaiseksi. Tätä varten palkitsemisjärjestelmän tulospäätösten osatekijän arvioinnin olisi perustuttava pitkän aikavälin tulokseen, ja siinä olisi otettava huomioon asianomaiseen tulokseen liittyvät nykyiset ja tulevat riskit.
- (64) Muuttuvan palkitsemisen politiikassa olisi erotettava toisistaan yhtäältä palkitsemisen kiinteä osa, johon sisältyvät maksut ja suhteutetut säännölliset eläkemaksut tai edut (silloin kun ne eivät perustu tuloksiin), ja toisaalta palkitsemisen muuttuva osa, johon sisältyvät lisämaksut, tuloksiin perustuvat edut tai poikkeuksellisisissa tapauksissa muut sopimukseen perustuvat elementit lukuun ottamatta niitä, jotka kuuluvat normaaliin työehtokokonaisuuteen (kuten terveydenhuolto, lastenhoitopalvelut tai suhteutetut säännölliset eläkemaksut). Sekä rahalliset että muut kuin rahalliset edut olisi otettava huomioon.
- (65) Liiallisen riskinoton välttämiseksi olisi joka tapauksessa vahvistettava palkitsemisen kokonaismäärän kiinteän ja muuttuvan osan välisen suhteen korkein mahdollinen taso. On aiheellista säätää laitosten osakkaiden, omistajien tai jäsenten roolista tässä asiassa. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa tiukempia vaatimuksia palkitsemisen kokonaismäärän kiinteän ja muuttuvan osan välisen suhteen osalta. Pitkän aikavälin lykkäämisjärjestelyjen mukaisesti maksettavien oman tai vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden käytön kannustamiseksi palkitsemisen muuttuvana osana jäsenvaltioiden olisi voitava tietyin rajoituksin sallia, että laitokset soveltavat laskennallista diskonttokorkoa laskiessaan tällaisten välineiden arvoa, jotta voitaisiin soveltaa suurinta mahdollista tasoa. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan saisi velvoittaa säätämään tästä järjestelystä, ja niiden olisi voitava säätää, että sitä sovelletaan tässä direktiivissä edellytettyä pienempään enimmäisprosenttiosuuteen muuttuvan palkitsemisen kokonaismäärästä. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukainen ja johdonmukainen lähestymistapa ja siten tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla, EPV:n tulisi antaa asianmukaiset ohjeet sovellettavasta laskennallisesta diskonttokorosta.
- (66) Sen varmistamiseksi, että palkitsemisjärjestelmän suunnittelu integroidaan laitoksen riskienhallintaan, ylimmän hallintoelimen olisi vahvistettava käyttöön otettu palkitsemisjärjestelmä ja tarkistettava sitä säännöllisesti. Eri tyyppisten laitosten erot olisi otettava huomioon suhteuttamalla palkitsemista koskevat tämän direktiivin säännökset kyseisten laitosten kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen. Ei olisi oikeasuhteista edellyttää kaikkien näiden periaatteiden noudattamista tietyn tyyppisten sijoituspalveluyritysten osalta.
- (67) Unionin rahoitusvakauden turvaamiseksi ja edistämiseksi sekä tässä direktiivissä säädettyjen vaatimusten mahdollisen kiertämisen ehkäisemiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistauduttava laitosten palkitsemista koskevien periaatteiden ja sääntöjen noudattamisesta konsolidoidusti eli konsernin, emoyritysten ja tytäryritysten tasolla, kolmansiiin maihin sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset mukaan lukien.
- (68) Koska huonosti suunnitellut palkitsemis- ja kannustinjärjestelmät ovat omiaan lisäämään luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvia riskejä sellaiselle tasolle, jota ei voida pitää hyväksyttävänä, olisi toteutettava pikaisia korjaavia toimia ja tarvittaessa asianmukaisia oikeus-toimenpiteitä. Näin ollen on aiheellista varmistaa, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet määrätä asianomaisten laitosten tehtäväksi laadullisia tai määrällisiä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on puuttua ongelmiin, joita on havaittu palkitsemisjärjestelmissä vakavaraisuuden kokonaisarvion yhteydessä.
- (69) Palkitsemista koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 153 artiklan 5 kohdalla turvattujen perusoikeuksien täysimääräiseen toteutumiseen, kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisten periaatteiden ja osakkeenomistajien oikeuksia ja osallistumista koskevan unionin ja kansallisen oikeuden soveltamiseen, asianomaisten laitoksen ylimpien hallintoelinten yleisiin velvollisuuksiin eikä työmarkkinaosapuolten mahdolliseen oikeuteen tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia kansallisten lakien ja käytännön mukaisesti.

- (70) Luottoriskiin ja markkinariskiin liittyvien omien varojen vaatimusten olisi perustuttava ulkoisiin luottoluokituksiin vain siinä määrin kuin se on tarpeen. Sen vuoksi laitosten olisi pyrittävä käyttämään sisäisten luottoluokituksen menetelmiä tai sisäisiä malleja, jos luottoriski on olennainen. Ulkoisiin luottoluokituksiin perustuvia standardimenetelmiä voitaisiin kuitenkin käyttää, jos luottoriski ei ole olennainen, mikä pätee yleensä silloin, kun on kyse vähemmän kehittyneistä laitoksista, epäolennaisista vastuuryhmistä tai tilanteista, joissa sisäisten menetelmien käyttö olisi kohtuuttoman raskasta.
- (71) Direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY olivat yksi niistä pilareista, joihin liiallinen tukeutuminen ulkoisiin luottoluokituksiin on perustunut. Tässä direktiivissä olisi otettava huomioon G-20-ryhmän päätelmät ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) periaatteet ulkoisiin luottoluokituksiin tukeutumisen vähentämiseksi. Laitoksia olisi sen vuoksi kannustettava käyttämään ulkoisten luottoluokituksen sijasta sisäisiä luokituksia myös lakisäätöisten omien varojen vaatimusten laskemiseen.
- (72) Liiallista tukeutumista ulkoisiin luottoluokituksiin olisi vähennettävä, ja niistä johtuvat automaattiset vaikutukset olisi poistettava asteittain. Sääntelyssä olisi sen vuoksi vaadittava laitoksia ottamaan käyttöön päteviä luotonantoperusteita ja luottopäätöksentekoprosesseja. Laitosten olisi tässä prosessissa voitava käyttää ulkoisia luottoluokituksia yhtenä monista tekijöistä, mutta niihin ei saisi tukeutua yksinomaisesti tai mekaanisesti.
- (73) Luottoluokituslaitoksen tunnustaminen ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi ei saisi lisätä sulkeutumista markkinoilla, joita jo hallitsee kolme yritystä. EPV:n ja jäsenvaltioiden keskuspankkien ja EKP:n olisi prosessia helpottamatta tai sen vaatimustasoa laskematta edistettävä luottoluokituslaitosten tunnustamista ulkoisiksi luottoluokituslaitoksiksi, jotta markkinat avautuisivat muille yrityksille.
- (74) Koska sisäisen mallintamisen lähestymistapoja, joita laitokset käyttävät, on hyvin monenlaisia, on tärkeää, että toimivaltaisilla viranomaisilla ja EPV:llä on selkeä käsitys riskipainotettujen omaisuuserien ja omien varojen vaatimusten niistä kaikista arvoista, joita syntyy vastaaville vastuille tällaisten lähestymistapojen mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten laitoksilta olisi edellytettävä, että ne toimittavat toimivaltaisille viranomaisille niiden sisäisten mallien tulokset, joita sovelletaan EPV:n kehittämiin normisalkkuihin, jotka kattavat laajan joukon vastuita. Saatujen tietojen perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä varmistaakseen, että tulosten samankaltaisuudet tai erot saman vastuun osalta ovat perusteltavissa aiheutuneiden riskien suhteen. Toimivaltaisten viranomaisten ja EPV:n olisi yleisemminkin varmistettava, että valinta sisäisen mallintamisen lähestymistavan ja standardimenetelmän välillä ei johda siihen, että omien varojen vaatimukset arvioidaan liian alhaisiksi. Vaikka operatiivista riskiä koskevia omien varojen vaatimuksia on vaikeampi kohdentaa yksittäisen vastuun tasolla ja näin ollen on aiheellista sulkea tämä riskiluokka viitearvoprosessin ulkopuolelle, toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin oltava selvillä operatiivista riskiä koskevien sisäisten mallintamisen lähestymistapojen kehityksestä seuratakseen käytettyjä menetelyjä ja parantaakseen valvontatapoja.
- (75) Olisi kannustettava sellaisen suhdeperusteisen luotonannon kehittämistä, jossa jatkuvasta liiketoimintasuhteesta asiakkaiden kanssa kootun tiedon ansiosta huolellisuusvelvollisuus sekä riskinarviointi ovat laadukkaampia kuin silloin, jos käytettäisiin yksinomaan vakioituja tietoja ja luottopisteytystä.
- (76) Kotijäsenvaltioiden olisi oltava vastuussa myös maksuvalmiuden valvonnasta niin pian kuin maksuvalmiusvaatimusta koskevat yksityiskohtaiset kriteerit ovat sovellettavissa. Sen vuoksi on tarpeen toteuttaa valvonnan koordinointi tällä alalla, jotta kotijäsenvaltio voisi käynnistää valvonnan kyseisenä ajankohtana. Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä myös maksuvalmiuteen liittyvää yhteistyötä.
- (77) Jos samassa ryhmässä yhden laitoksen likvidit omaisuuserät vastaavat stressitilanteessa ryhmän toisen jäsenen maksuvalmiustarpeita, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vapauttaa laitos maksuvalmiusvaatimuksista ja soveltaa kyseisiä vaatimuksia konsolidoidusti.
- (78) Tämän direktiivin perusteella toteutettavat toimenpiteet eivät saisi vaikuttaa luottolaitosten tervehdyttämistä ja likvidaatiosta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/24/EY⁽¹⁾ mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden soveltamiseen. Valvontatoimenpiteet eivät saisi johtaa syrjintään eri jäsenvaltioista olevien velkojen keskuudessa.
- (79) Finanssikriisin ja niiden myötäsyklisen mekanismien vuoksi, jotka vaikuttivat osaltaan kriisin syntymiseen ja pahensivat sen vaikutuksia, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB), Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) ja G-20-maat antoivat suosituksia rahoitusalan sääntelyn myötäsyklisen vaikutusten lieventämiseksi. BCBS antoi joulukuussa 2010 uudet maailmanlaajuiset sääntelystandardit pankkien omien varojen riittävyydestä (Basel III -säännöt), mukaan luettuina säännöt, joissa edellytettiin yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin ylläpitämistä.

⁽¹⁾ EUVL L 125, 5.5.2001, s. 15.

- (80) Sen vuoksi on asianmukaista edellyttää, että luottolaitoksilla ja asianomaisilla sijoituspalvelu yrityksillä on yleinen pääomapuskuri ja vastasyklinen pääomapuskuri sen lisäksi, että niiden on täytettävä muut omien varojen vaatimukset; näin voidaan varmistaa, että ne keräävät talouskasvun aikana riittävän pääomapohjan, joka riittää tappioiden kattamiseen taloudellisesti kireinä aikoina. Vastasyklisiä pääomapuskuria olisi kerrytettävä silloin, kun luotonannon ja muiden omaisuusluokkien kokonaiskasvuun, jolla on merkittävä vaikutus tällaisten luottolaitosten ja sijoituspalvelu yritysten riskiprofiiliin, katsotaan liittyvän koko järjestelmän laajuisen riskin kehittyminen, ja sitä purettaisiin taloudellisesti kireinä aikoina.
- (81) Sen varmistamiseksi, että vastasykliset pääomapuskurit vastaavat asianmukaisesti riskiä, joka kohdistuu pankkialaan luotonannon liiallisen kasvun vuoksi, luottolaitosten ja sijoituspalvelu yritysten olisi laskettava laitoskohtaiset puskurinsa niissä maissa sovellettavien vastasyklisen puskurikantojen painotettuna keskiarvona, joissa niiden luottovastuut sijaitsevat. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion olisi nimettävä viranomaisen, jonka tehtävänä on asettaa neljännesvuosittain vastasyklinen puskurikanta kyseisessä jäsenvaltiossa olevia vastuita varten. Tässä puskurikannassa olisi otettava huomioon luottomäärien kasvu ja muutokset kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyjen luottojen suhteessa BKT:hen sekä mahdolliset muut rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvien riskien kannalta relevantit muuttujat.
- (82) Edistääkseen kansainvälistä yhdenmukaisuutta vastasyklisen puskurikantojen asettamisessa BCBS on kehittänyt menetelmän luotonannon ja BKT:n välisen suhteen pohjalta. Kyseistä menetelmää olisi pidettävä yhteisenä lähtökohtana puskurikantoja koskeissa kansallisten viranomaisten päätöksissä, mutta sen ei tulisi johtaa automaattiseen puskurikannan asettamiseen tai sitoa nimettyä viranomaista. Puskurikannan on heijastettava merkityksellisellä tavalla luottosykliä ja luotonannon liiallisesta kasvusta jäsenvaltiossa aiheutuvia riskejä, ja siinä on otettava asianmukaisesti huomioon kansallisen talouden erityispiirteet.
- (83) Muuttuvia palkkioita koskevat rajoitukset ovat tärkeä tekijä varmistettaessa, että pääomapuskuriaan käyttävät luottolaitokset ja sijoituspalvelu yritykset nostavat pääomansa uudelleen vaadituille tasoille. Luottolaitosten ja sijoituspalvelu yritysten on jo noudatettava periaatetta, jonka mukaan muuttuvien palkkioiden myöntämisen ja harkinnanvaraisen maksamisen sellaisille henkilöstöryhmille, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen laitoksen riskiprofiiliin, on oltava kyseisen laitoksen taloudellisen aseman perusteella kestävä. Sen varmistamiseksi, että laitos palauttaa ripeästi omat varansa vaadituille tasoille, on asianmukaista mukauttaa muuttuvien palkkioiden ja lisäeläke-etuuksien myöntäminen laitoksen kannattavuuteen myös niinä ajanjaksoina, joina yhteenlaskettu puskurivaatimus ei täyty, ottaen huomioon laitoksen pitkän ajan kannattavuuden.
- (84) Laitosten olisi käsiteltävä ja valvottava kaikkia keskittymäriskejä kirjallisten toimintapolitiikkien ja menettelyjen avulla. Julkisen sektorin vastuiden luonteen vuoksi keskittymäriskien valvonta on tehokkaampaa kuin näiden vastuiden riskipainotus, näiden vastuiden koko ja pääoma vaatimusten kalibrointiin liittyvät ongelmat huomioon ottaen. Komission olisi sopivana ajankohtana toimitettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle keskittymäriskin vakavaraisuuskohteluun toivotuista muutoksista.
- (85) Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että tietyillä laitoksilla on yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin lisäksi järjestelmäriskipuskuri, jotta vähennettäisiin ja lievennettäisiin rahoitusmarkkinoiden pitkäaikaista ei-syklisiä järjestelmäriskejä tai makrotason vakavaraisuusriskejä, joita asetus(EU) N:o 575/2013 ei kata, rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin vähentämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaalitalouteen. Järjestelmäriskipuskurikantaa olisi sovellettava kaikkiin laitoksiin tai yhteen tai useampaan näiden laitosten osiin, joilla on liiketoiminnassaan samanlainen riskiprofiili.
- (86) Jotta varmistetaan yhdenmukainen makrotason vakavaraisuuden valvonta koko unionissa, on asianmukaista, että Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK) laatii räätylöidyt periaatteet unionin taloutta varten ja vastaa niiden soveltamisen valvonnasta. Tällä direktiivillä ei tulisi estää EJRK:ta toteuttamasta sen tarpeelliseksi katsomia toimia finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1092/2010 ⁽¹⁾ nojalla.
- (87) Jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä virallisesti toisen jäsenvaltion asettama järjestelmäriskipuskurikanta ja soveltaa kyseistä puskurikantaa omassa maassaan toimiluvan saaneisiin laitoksiin niiden vastuiden osalta, jotka sijaitsevat puskurikannan asettaneessa jäsenvaltiossa. Puskurikannan asettaneen jäsenvaltion olisi myös voitava pyytää EJRK:ta antamaan asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklassa tarkoitettu suositus yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, jotka ovat siinä asemassa, että ne voisivat hyväksyä virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan, kehoittaen niitä tekemään näin. Tällaiseen suositukseen sovelletaan mainitun asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa ja 17 artiklassa säädettyä noudata tai selitä -sääntöä.
- (88) Vastasyklisiä puskurikantoja koskevia jäsenvaltioiden päätöksiä olisi koordinoitava mahdollisuuksien mukaan. Tässä yhteydessä EJRK voisi toimivaltaisten tai nimettyjen viranomaisten pyynnöstä helpottaa asianomaisten viranomaisten välisiä keskusteluja ehdotettujen puskurikantojen asettamisesta, relevantit muuttujat mukaan lukien.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1.

- (89) Jos luottolaitos tai sijoituspalveluyritys ei täytä yhteenlaskettua puskuria koskevia vaatimuksia kokonaan, siihen olisi kohdistettava toimenpiteitä, joilla pyritään varmistamaan, että sen omat varat saadaan hyvissä ajoin vaadituille tasoille. Pääoman säilyttämiseksi olisi asianmukaista määrätä oikeasuhteisia rajoituksia harkinnanvaraisille voitonjaoille, osinkojen ja muuttuvien palkkioiden maksaminen mukaan luettuna. Sen varmistamiseksi, että tällaisilla laitoksilla tai yrityksillä on uskottava strategia omien varojen palauttamiseksi vaadituille tasoille, niitä olisi vaadittava laatimaan ja sopimaan toimivaltaisten viranomaisten kanssa pääoman ylläpitämissuunnitelma, jossa vahvistetaan, miten voitonjakoa koskevia rajoituksia sovelletaan, ja esitetään muut toimenpiteet, joita kyseinen laitos tai yritys aikoo toteuttaa varmistaakseen kaikkien puskurivaatimusten noudattamisen.
- (90) Viranomaisten odotetaan asettavan maailmanlaajuisille järjestelmän kannalta merkittävillä laitoksilla (G-SII) korkeammat omien varojen vaatimukset näiden laitosten rahoitusjärjestelmälle aiheuttaman suuremman riskin ja niiden konkurssista veronmaksajille mahdollisesti aiheutuvien vaikutusten kompensoimiseksi. Jos viranomainen edellyttää järjestelmäriskipuskuria G-SII-puskurin ollessa sovellettavissa, olisi sovellettava näistä korkeampaa. Jos järjestelmäriskipuskuria sovelletaan ainoastaan vastuisiin jäsenvaltioissa, sen olisi oltava kumulatiivinen G-SII-puskurin tai sellaisen muita järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia (O-SII) koskevan puskurin kanssa, jota sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti.
- (91) Finanssipalveluja koskevilla teknisillä standardeilla olisi varmistettava johdonmukainen yhdenmukaistaminen sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien asianmukainen suoja koko unionissa. Koska EPV:llä on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset sääntelystandardeiksi ja teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja. EPV:n olisi varmistettava tehokkaat hallinto- ja raportointiprosessit teknisiä standardeja laatiessaan.
- (92) Komission tulisi hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti EPV:n laatimat tekniset sääntelystandardit, jotka koskevat luottolaitoksissa olevien merkittävien omistussuhteiden hyväksymistä ja hankkimista, toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden käyttöä, valvontayhteistyötä, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkitsemisjärjestelmää ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvontaa. Komission ja EPV:n olisi varmistettava, että kaikki kyseiset laitokset voivat soveltaa näitä standardeja oikeasuhteisina laitosten ja niiden toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.
- (93) Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin EPV:n toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, sitä säädettyä määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa teknistä sääntelystandardia, olisi tarvittaessa jatkettava yhdellä kuukaudella ottaen huomioon niiden teknisten sääntelystandardien yksityiskohdat ja lukumäärän, jotka olisi hyväksyttävä tämän direktiivin nojalla. Lisäksi komission olisi pyrittävä hyväksymään tekniset sääntelystandardit hyvissä ajoin, jotta Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat toteuttaa täysimääräisen tarkastelun, ottaen huomioon teknisten sääntelystandardien suuri määrä ja monimutkaisuus sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston työjärjestysten yksityiskohdat, työskentelyaika-tila ja kokoonpano.
- (94) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti EPV:n kehittämiä teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka koskevat luottolaitoksissa olevien merkittävien omistussuhteiden hyväksymistä ja hankkimista, toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, valvontayhteistyötä, erityisiä vakavaraisuusvaatimuksia sekä valvontaviranomaisten julkistamia tietoja.
- (95) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (96) Tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten tarkentamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tässä direktiivissä käytettyjen määritelmien selkeyttämistä ja terminologiaa, vastavuoroisesti tunnustettavien toimien luettelon laajentamista ja luottolaitosten sivuliikkeitä koskevan tietojenvaihdon parantamista. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (97) Viittauksia direktiiveihin 2006/48/EY ja 2006/49/EY olisi pidettävä viittauksina tähän direktiiviin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (98) Finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyhtyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY⁽¹⁾, maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/64/EY⁽²⁾, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY⁽³⁾, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/110/EY⁽⁴⁾ sekä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/61/EU⁽⁵⁾ viitataan direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY säännöksiin, joissa käsitellään omia varoja koskevia vaatimuksia, joista olisi säädettävä tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013. Mainituissa direktiiveissä olevia viittauksia direktiiveihin 2006/48/EY ja 2006/49/EY olisi näin ollen pidettävä viittauksina tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännöksiin, joilla säännellään omien varojen vaatimuksia.
- (99) Jotta voidaan laatia teknisiä standardeja sen varmistamiseksi, että finanssiryhmittymään kuuluvat laitokset soveltavat asianmukaisia laskentamenetelmiä määrittääkseen vaaditun konsolidoidun pääoman, direktiiviä 2002/87/EY olisi muutettava vastaavasti.
- (100) Jotta pankkialan sisämarkkinat toimisivat yhä tehokkaammin ja unionin kansalaiset voisivat hyötyä asianmukaisesta läpinäkyvyydestä, toimivaltaisten viranomaisten olisi julkistettava riittävän vertailukelpoisesti tietoa siitä tavasta, jolla tämä direktiivi pannaan täytäntöön.
- (101) Maksuvalmiuden valvonnan osalta olisi oltava käytössä ajanjakso, jonka kuluessa jäsenvaltiot siirtyvät sääntelyjärjestelmään, jossa maksuvalmiusvaatimusta koskevia yksityiskohtaisia kriteerejä sovelletaan.
- (102) Jotta voidaan varmistaa laitosten vakaa, sujuva ja asteittainen siirtyminen uusiin maksuvalmiutta ja pysyvää varainhankintaa koskeviin vaatimuksiin unionin tasolla, toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä täysimääräisesti tässä direktiivissä ja sovellettavassa kansallisessa
- lainsäädännössä vahvistettuja valvontavaltuuksiaan. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti harkittava tarvetta soveltaa hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, mukaan lukien vakavaraisuusmaksut, joiden tason olisi yleisesti ottaen oltava yhteydessä laitoksen tosiasiallisen likviditeettiaseman ja maksuvalmiutta ja pysyvää varainhankintaa koskevien vaatimusten väliseen eroon. Tätä arviointia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava asianmukaisesti huomioon markkinaolosuhteet. Tällaisia hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä olisi sovellettava kunnes unionin tasolla pannaan täytäntöön lainsäädäntöä maksuvalmiutta ja pysyvää varainhankintaa koskevista vaatimuksista.
- (103) Tässä direktiivissä tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn olisi täysimittaisesti sovellettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽⁶⁾ ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001⁽⁷⁾.
- (104) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat niiden sääntöjen vahvistaminen, jotka koskevat oikeutta harjoittaa laitosten toimintaa sekä laitosten vakavaraisuuden valvontaa, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainituissa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (105) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (106) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.⁽⁴⁾ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.⁽⁵⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.⁽⁶⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.⁽⁷⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.⁽⁸⁾ EUVL C 175, 19.6.2012, s. 1.

(107) Direktiivi 2002/87/EY olisi muutettava vastaavasti ja direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat:

- a) oikeutta harjoittaa toimintaa luottolaitoksina ja sijoituspalveluyrityksinä, jäljempänä yhteisesti 'laitokset';
- b) valvontavaltuuksia ja -välineitä toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa laitosten vakavaraisuusvalvontaa varten;
- c) toimivaltaisten viranomaisten harjoittamaa laitosten vakavaraisuusvalvontaa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;
- d) toimivaltaisia viranomaisia koskevia julkistamisvaatimuksia laitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan laitoksiin.
2. Tämän direktiivin 30 artiklaa sovelletaan paikallisiin yrityksiin.
3. Tämän direktiivin 31 artiklaa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuihin yrityksiin.
4. Rahoitusalan holdingyhtiöihin, rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ja monialan holdingyhtiöihin, joiden pääkonttorit ovat unionissa, sovelletaan 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua.
5. Tätä direktiiviä ei sovelleta:
 - 1) oikeuteen harjoittaa sijoituspalveluyritystoimintaa siltä osin kuin sitä säännellään direktiivillä 2004/39/EY;
 - 2) keskuspankkeihin;
 - 3) postisiirtoa hoitaviin laitoksiin;
 - 4) Belgiassa seuraavaan laitokseen: "Institut de Réescompte et de Garantie / Herdiscontering- en Waarborginstituut";

5) Tanskassa seuraaviin laitoksiin: "Eksport Kredit Fonden", "Eksport Kredit Fonden A/S", "Danmarks Skibskredit A/S" ja "KommuneKredit";

6) Saksassa seuraavaan laitokseen: "Kreditanstalt für Wiederaufbau", yrityksiin, joita "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz"-lain nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä;

7) Virossa seuraaviin laitoksiin: "hoiu-laenuühistud", joita pidetään "hoiu-laenuühistu seadus" -lain nojalla osuustoiminnallisina yrityksinä;

8) Irlannissa "credit unions"- ja "friendly societies" -luotto-osuuskuntiin;

9) Kreikassa seuraavaan laitokseen: "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion);

10) Espanjassa seuraavaan laitokseen: "Instituto de Crédito Oficial";

11) Ranskassa seuraavaan laitokseen: "Caisse des dépôts et consignations";

12) Italiassa seuraavaan laitokseen: "Cassa Depositi e Prestiti";

13) Latviassa "krājaizdevu sabiedrības" -laitoksiin, joita "kriājaizdevu sabiedrību likums" -lain nojalla pidetään finanssipalveluja ainoastaan jäsenilleen tarjoavina osuustoiminnallisina yrityksinä;

14) Liettuassa "kredito unijos" -laitoksiin, muihin kuin "Centrinė kredito unija";

15) Unkarissa seuraaviin laitoksiin: "MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság" ja "Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság";

16) Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering" ja "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV";

17) Itävallassa yrityksiin, joita pidetään voittoa tavoittelemattomina rakennusalan yrityksinä, sekä "Österreichische Kontrollbank AG" -pankkiin;

- 18) Puolassa seuraaviin laitoksiin: "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowe — Kredytowe" ja "Bank Gospodarstwa Krajowego";
- 19) Portugalissa "Caixas Económicas" -laitoksiin, jotka olivat olemassa 1 päivänä tammikuuta 1986 ja jotka eivät ole osakeyhtiömuotoisia, ja lukuun ottamatta "Caixa Económica Montepio Geral" -laitosta;
- 20) Sloveniassa seuraavaan laitokseen: "SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana";
- 21) Suomessa seuraaviin laitoksiin: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy / Fonden för industriellt samarbete Ab" ja "Finnvera Oyj / Finnvera Abp";
- 22) Ruotsissa seuraavaan laitokseen: "Svenska Skeppshypotekskassan";
- 23) Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraaviin laitoksiin: "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for Overseas Governments and Administrations", "credit unions" ja "municipal banks".
6. Tämän artiklan 5 kohdan 1 ja 3–23 alakohdassa tarkoitettuja yhteisöjä pidetään 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua sovellettaessa rahoituslaitoksina.

3 artikla

Määritelmät

- Tämän direktiivin soveltamiseksi tarkoitetaan:
 - 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
 - 'sijoituspalveluyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä;
 - 'laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa määriteltyä laitosta;
 - 'paikallisella yrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 4 alakohdassa määriteltyä paikallista yritystä;
 - 'vakuutusyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyä vakuutusyritystä;
 - 'jälleenvakuutusyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa määriteltyä jälleenvakuutusyritystä;
 - 'ylimmällä hallintoelimellä' sellaista tai sellaisia laitoksen elintä tai elimiä, joka tai jotka on nimetty kansallisen oikeuden mukaisesti ja jolla tai joilla on toimivalta vahvistaa laitoksen strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen ja joka valvoo ja seuraa tai jotka valvovat ja seuraavat johdon päätöksentekoa ja johon tai joihin kuuluu laitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavia henkilöitä;
 - 'ylimmän hallintoelimen valvontatehtävällä' ylimmän hallintoelimen tehtävää sen valvoessa ja seurattessa johdon päätöksentekoa;
 - 'toimivalla johdolla' niitä luonnollisia henkilöitä, jotka vastaavat laitoksen päivittäisestä johtamisesta ja ovat siitä tilijä vastuuvollisia ylimmälle hallintoelimelle;
 - 'järjestelmäriskillä' sellaisen häiriön vaaraa rahoitusjärjestelmässä, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti rahoitusjärjestelmään ja reaalityouteen;
 - 'malliriskillä' mahdollista tappiota, joka laitokselle voi aiheutua sellaisten päätösten seurauksena, jotka voisivat periaatteessa perustua sisäisillä malleilla tuotettuihin tuloksiin, ja jonka syynä ovat tällaisten mallien kehittämisen, täytäntöpanon tai käytön virheet.
 - 'alullepanijalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä alullepanijaa;
 - 'järjestäjällä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määriteltyä järjestäjää;
 - 'emoyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä emoyritystä;
 - 'tytäryrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 16 alakohdassa määriteltyä tytäryritystä;
 - 'sivuliikkeellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 17 alakohdassa määriteltyä sivuliikettä;
 - 'oheispalveluyrityksellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä oheispalveluyritystä;
 - 'omaisuudenhoito-yhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 19 alakohdassa määriteltyä omaisuudenhoito-yhtiötä;

- 19) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 20) 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 21) 'monialan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa määriteltyä monialan holdingyhtiötä;
- 22) 'rahoituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyä rahoituslaitosta;
- 23) 'finanssialan yhteisöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 27 alakohdassa määriteltyä finanssialan yhteisöä;
- 24) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 28 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa laitosta;
- 25) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 29 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa laitosta;
- 26) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 30 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 27) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 31 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä;
- 28) 'jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 32 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 29) 'EU:ssa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 33 alakohdassa määriteltyä EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;
- 30) 'järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella' EU:ssa emoyrityksenä toimivaa laitosta, EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, EU:ssa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan sekaholdingyhtiötä tai laitosta, jonka konkurssi tai toimintahäiriö voisi aiheuttaa järjestelmäriskin;
- 31) 'keskusvastapuolella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 34 alakohdassa määriteltyä keskusvastapuolta;
- 32) 'omistusyhteydellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 35 alakohdassa määriteltyä omistusyhteyttä;
- 33) 'huomattavalla omistususuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 36 alakohdassa määriteltyä huomattavaa omistususuutta;
- 34) 'määräysvallalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 37 alakohdassa määriteltyä määräysvaltaa;
- 35) 'läheisellä sidonnaisuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 38 alakohdassa määriteltyä läheistä sidonnaisuutta;
- 36) 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista;
- 37) 'konsolidointiryhmän valvojalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 41 alakohdassa määriteltyä konsolidointiryhmän valvojaa;
- 38) 'toimiluvalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 42 alakohdassa määriteltyä toimilupaa;
- 39) 'kotijäsenvaltiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä kotijäsenvaltiota;
- 40) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 44 alakohdassa määriteltyä vastaanottavaa jäsenvaltiota;
- 41) 'EKP:n keskuspankeilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 45 alakohdassa määriteltyä EKP:n keskuspankkeja;
- 42) 'keskuspankeilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 46 alakohdassa määriteltyä keskuspankkeja;
- 43) 'konsolidoidulla asemalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määriteltyä konsolidoitua asemaa;
- 44) ilmauksella 'konsolidoinnin perusteella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 48 alakohdassa määriteltyä ilmausta 'konsolidoinnin perusteella';
- 45) ilmauksella 'alakonsolidointiryhmän tasolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 49 alakohdassa määriteltyä ilmausta 'alakonsolidointiryhmän tasolla';

- 46) 'rahoitusvälineellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 50 alakohdassa määriteltyä rahoitusvälinettä;
- 47) 'omilla varoilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 118 alakohdassa tarkoitettuja omia varoja;
- 48) 'operatiivisella riskillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 52 alakohdassa määriteltyä operatiivista riskiä;
- 49) 'luottoriskin vähentämisellä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 57 alakohdassa määriteltyä luottoriskin vähentämistä;
- 50) 'arvopaperistamisella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista;
- 51) 'arvopaperistamispositiolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 62 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamispositiota;
- 52) 'arvopaperistamista varten perustetulla erillisyyhtiöllä (securitisation special purpose entity, SSPE)' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 66 alakohdassa määriteltyä arvopaperistamista varten perustettua erillisyyhtiötä;
- 53) 'lisäeläke-etuuksilla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 73 alakohdassa määriteltyä lisäeläke-etuuksia;
- 54) 'kaupankäyntivarastolla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 86 alakohdassa määriteltyä kaupankäyntivarastoa;
- 55) 'säännellyllä markkinalla' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 92 alakohdassa määriteltyä säänneltyä markkinaa;
- 56) 'velkaantuneisuudella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 93 alakohdassa määriteltyä velkaantuneisuutta;
- 57) 'ylivelkaantumisriskillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 94 alakohdassa määriteltyä ylivelkaantumisriskiä;
- 58) 'ulkoisella luottoluokituslaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 98 alakohdassa määriteltyä ulkoista luottoluokituslaitosta;
- 59) 'sisäisillä menetelmillä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 143 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää, 221 artiklassa tarkoitettua sisäisten mallien

menetelmää, 225 artiklassa tarkoitettua omat arvonleikkaustekijät -menetelmää, 312 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kehittyneitä mittausmenetelmiä, 283 ja 363 artiklassa tarkoitettua sisäisen mallin menetelmää sekä 259 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sisäisen arvioinnin lähestymistapaa.

2. Jos tässä direktiivissä viitataan ylimpään hallintoelimeen ja kansallisessa oikeudessa ylimmän hallintoelimen johto- tai valvontatehtävät on annettu eri elimille tai yhden elimen eri jäsenille, jäsenvaltion on yksilöitävä ylimmän hallintoelimen asiasta vastaavat elimet tai jäsenet kansallisen oikeutensa mukaisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä.

II OSASTO

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET

4 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen ja niiden valtuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, jotka hoitavat tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä toimintoja ja tehtäviä. Niiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta toimintojen ja tehtävien jaosta komissiolle ja EPV:lle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat laitosten ja tarvittaessa rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimintaa sen arvioimiseksi, noudatetaanko tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimuksia.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan, jotta toimivaltaiset viranomaiset saavat tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, noudattavatko laitokset ja tarvittaessa rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ja sen tutkimiseksi, onko kyseisiä vaatimuksia mahdollisesti rikottu.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen vakavaraisuuden valvontaan, tutkintaan ja seuraamuksiin liittyvien tehtävien hoitamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat, toimintavalmiudet, toimivaltuudet ja riippumattomuus.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset antavat kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, noudattavatko laitokset tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti annettuja sääntöjä. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitosten sisäiset valvontamenetelmät sekä hallinnolliset ja kirjanpitomenetellyt mahdollistavat kaikkina aikoina sen tarkastamisen, että laitokset noudattavat näitä sääntöjä.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitokset rekisteröivät kaikki liiketoimensa ja dokumentoivat järjestelmänsä ja prosessinsa, jotka kuuluvat tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan, siten, että toimivaltaiset viranomaiset voivat kaikkina aikoina tarkastaa tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamisen.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaiset valvontatehtävät ja muut toimivaltaisten viranomaisten tehtävät ovat erillisiä ja riippumattomia kriisinratkaisuun liittyviin tehtäviin nähden. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä sekä mahdollisesta tehtävienjaoista komissiolle ja EPV:lle.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mikäli muut kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat kriisinratkaisussa toimivaltaisia, nämä muut viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja kuulevat näitä kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen osalta.

5 artikla

Koordinointi jäsenvaltioissa

Jos jäsenvaltioissa on enemmän kuin yksi luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja rahoituslaitosten vakavaraisuutta valvova toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet järjestääkseen näiden viranomaisten välisen koordinoinnin.

6 artikla

Yhteistyö Euroopan finanssivalvojen järjestelmän puitteissa

Hoitaessaan tehtäviään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentäminen tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) toimivaltaiset viranomaiset tekevät Euroopan finanssivalvojen järjestelmän osapuolina luottamukseen ja täysimääräiseen keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa yhteistyötä varmistaessaan, että ne toimittavat toisilleen ja muille Euroopan finanssivalvojen järjestelmän osapuolille tarkoituksenmukaisia ja luotettavia tietoja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti;
- b) toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat EPV:n ja tapauksen mukaan valvontakollegioiden toimintaan;
- c) toimivaltaiset viranomaiset pyrkivät kaikin tavoin noudattamaan EPV:n asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti antamia ohjeita ja suosituksia sekä EJRK:n asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan nojalla antamia varoituksia ja suosituksia;

d) toimivaltaiset viranomaiset toimivat läheisessä yhteistyössä EJRK:n kanssa;

e) toimivaltaisille viranomaisille annetut kansalliset valtuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviään EPV:n jäsenenä, soveltuissa tapauksissa EJRK:n jäsenenä tai tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti.

7 artikla

Valvonnan unioniulottuvuus

Jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen perusteella.

III OSASTO

LUOTTOLAITOKSEN LIIKETOIMINNAN HARJOITTAMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1. LUKU

Luottolaitoksen liiketoiminnan harjoittamista koskevat yleiset vaatimukset

8 artikla

Toimilupa

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luottolaitokset hankkivat toimiluvan ennen toimintansa aloittamista. Niiden on säädettävä toimilupaa koskevista vaatimuksista ja ilmoitettava ne EPV:lle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10–14 artiklan soveltamista.

2. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset seuraavien seikkojen määrittämiseksi:

- a) toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot, mukaan luettuna 10 artiklassa tarkoitettu toimintasuunnitelma;
- b) vaatimukset, jotka koskevat määräosuuksia omistavia osakkaita ja jäseniä 14 artiklan mukaisesti; ja
- c) seikat, jotka voivat estää toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti 14 artiklassa tarkoitettuja valvontatehtäviä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

4. EPV toimittaa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

9 artikla

Muita henkilöitä tai yrityksiä kuin luottolaitoksia koskeva kielto vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä henkilöitä tai yrityksiä, jotka eivät ole luottolaitoksia, harjoittamasta liiketoimintaa, johon kuuluu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen yleisöltä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottamiseen jäsenvaltiolta, jäsenvaltion alueellisilta tai paikallisilta viranomaisilta, julkisilta kansainvälisiltä elimiltä, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on jäsenenä, eikä kansallisessa tai unionin oikeudessa nimenomaisesti säänneltyihin tapauksiin edellyttäen, että kyseiseen toimintaan sovelletaan tallettajien ja sijoittajien suojaamiseksi tarkoitettuja säännöksiä ja valvontaa.

10 artikla

Toimintasuunnitelma ja organisaatorakenne

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee, minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa, sekä luottolaitoksen organisaatorakenne.

11 artikla

Taloudelliset tarpeet

Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että toimilupahakemuksen käsittelyssä perusteena pidetään markkinoilla vallitsevia taloudellisia tarpeita.

12 artikla

Perustamispääoma

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen muiden yleisten ehtojen soveltamista, toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseksi, jos luottolaitoksella ei ole erillisiä omia varoja tai sen perustamispääoma on pienempi kuin 5 miljoonaa euroa.

2. Perustamispääoma muodostuu ainoastaan yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettusta erästä.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitokset, jotka eivät täytä erillisiä omien varojen vaatimusta ja jotka olivat olemassa 15 päivänä joulukuuta 1979, voivat jatkaa liiketoimintaansa. Ne voivat vapauttaa tällaiset luottolaitokset 13 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan sisältyvän vaatimuksen täyttämistä.

4. Jäsenvaltiot voivat myöntää toimiluvan tietyille luottolaitosryhmille, joiden perustamispääoma on 1 kohdassa säädettyä pienempi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) perustamispääoma on vähintään 1 miljoonaa euroa;

b) asianomaiset jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle ja EPV:lle perusteensa tämän mahdollisuuden käyttämiselle.

13 artikla

Liiketoiminnan tosiasiallinen hoitaminen ja pääkonttorin sijaintipaikka

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen vain, jos toimilupaa hakevan luottolaitoksen toimintaa johtaa tosiasiallisesti ainakin kaksi henkilöä.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä tällainen toimilupa, jos ylimmän hallintoelimen jäsenet eivät täytä 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että

a) luottolaitoksella, joka on oikeushenkilö ja jolla on siihen sovellettavan kansallisen oikeuden mukaisesti sääntömääräinen kotipaikka, on pääkonttori samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka;

b) muulla kuin a alakohdassa tarkoitettulla luottolaitoksella on pääkonttori siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sen toimiluvan ja jossa se tosiasiaa harjoittaa liiketoimintaansa.

14 artikla

Osakkeenomistajat ja jäsenet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jollei luottolaitos ole ilmoittanut sen sellaisten suoraan tai välillisesti omistajina tai jäseninä olevien luonnollisten tai oikeushenkilöiden nimiä, joilla on määräosuudet luottolaitoksesta, ja näiden osuuksien määriä, taikka jos määräosuuksia ei ole, 20 suurimman osakkeenomistajan tai jäsenen nimiä.

Määritettäessä, täyttyvätkö määräosuutta koskevat arviointiperusteet, otetaan huomioon säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽¹⁾ 9 ja 10 artiklassa tarkoitetut äänioikeudet sekä mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetty äänioikeuksien yhteenlaskemista koskevat ehdot.

Jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita laitoksilla on sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitetun merkintätakauksen perusteella, jos kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja jos ne luovutetaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi, kun otetaan huomioon tarve varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito, erityisesti jos 23 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet eivät täyty. Sovelletaan 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 24 artiklaa.

3. Jos luottolaitoksen ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on läheisiä sidonnaisuuksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan, jos kyseiset sidonnaisuudet eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos luottolaitokseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät kyseisiä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitoksia toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen, että tässä kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät jatkuvasti.

15 artikla

Toimiluvan epääminen

Jos toimivaltainen viranomainen päättää olla myöntämättä toimilupaa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, sen on ilmoitettava päätös ja sen perusteet hakijalle kuuden kuukauden

kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, kuuden kuukauden kuluessa päätöstä varten tarvittavien lisätietojen vastaanottamisesta.

Päätös toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä on aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

16 artikla

Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ennakolta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia ennen kuin se myöntää luottolaitokselle toimiluvan, jos kyseinen luottolaitos on

- a) tuossa toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys;
- b) tuossa toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyrityksen tytäryritys;
- c) samojen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden määräysvallan alainen kuin tuossa toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut luottolaitos.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava vakuutusyritysten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavaa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista ennen kuin se myöntää luottolaitokselle toimiluvan, jos kyseinen luottolaitos on

- a) unionissa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryritys;
- b) unionissa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryritys;
- c) samojen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden määräysvallan alainen kuin unionissa toimiluvan saanut vakuutusyritys tai sijoituspalveluyritys.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien ylimmän hallintoelimen jäsenten mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on vaihdettava keskenään kaikki osakkeenomistajien sopivuutta sekä ylimmän hallintoelimen jäsenten mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä toimiluvan myöntämisen ja toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.

⁽¹⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

17 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden luottolaitosten sivuliikkeet

Vastaanottavat jäsenvaltiot eivät saa vaatia toimilupaa tai perustamispääomaa muussa jäsenvaltiossa toimiluvan jo saaneen luottolaitosten sivuliikkeiltä. Tällaisten sivuliikkeiden perustamiseen ja valvontaan sovelletaan 35 artiklaa, 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa, 37 artiklaa, 40–46 artiklaa sekä 49, 74 ja 75 artiklaa.

18 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa luottolaitokselle myönnetyn toimiluvan vain, jos luottolaitos

- a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jollei kyseinen jäsenvaltio ole säätänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa;
- b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä;
- d) ei enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä, tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 105 artiklassa vahvistettuja vakavaraisuusvaatimuksia, tai jos ei voida enää luottaa sen täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, ja erityisesti jos se ei kykene enää turvaamaan talletuksenhaltijoiden sille uskomia omaisuuseriä;
- e) kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa; tai
- f) syyllistyy johonkin 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rikkomukseen.

19 artikla

Luottolaitoksen nimi

Harjoittaessaan toimintaansa luottolaitokset voivat nimitysten "pankki", "säästöpankki" tai muiden pankkinimien käyttöä koskevista vastaanottavan jäsenvaltion säännöksistä riippumatta käyttää kaikkialla unionin alueella samaa toiminimeä, jota ne käyttävät siinä jäsenvaltiossa, jossa niiden pääkonttori on. Jos

on olemassa sekaannuksen vaara, vastaanottavat jäsenvaltiot voivat selvytyden vuoksi vaatia, että toiminimeen on liitettävä selittäviä osia.

20 artikla

Toimiluvan myöntämisen ja peruuttamisen ilmoittaminen

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kaikki 8 artiklan nojalla myönnetty toimiluvat EPV:lle.
2. EPV:n on julkistettava verkkosivustollaan luettelo kaikkien toimiluvan saaneiden luottolaitosten nimistä, ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.
3. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle 14 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 1 kohdan ja 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikki luottolaitosryhmää koskevat tiedot erityisesti ryhmän oikeudellisesta rakenteesta, organisaatorakenteesta ja hallinnosta.
4. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua luettelossa on mainittava sellaisten luottolaitosten nimet, joilla ei ole 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua pääomaa, ja yksilöitävä nämä luottolaitokset sellaisiksi.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle jokaisesta toimiluvan peruuttamisesta ja ilmoitettava samalla peruuttamispäätöksen perusteet.

21 artikla

Keskuslaitokseen pysyvästi liittyneitä luottolaitoksia koskevat vapautukset

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklassa tarkoitettua luottolaitoksen samassa kohdassa säädettyin edellytyksin tämän direktiivin 10 ja 12 artiklan ja 13 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

Jäsenvaltiot voivat ylläpitää ja käyttää voimassa olevaa kansallista oikeutta tällaisen vapautuksen soveltamiseksi, edellyttäen että se ei ole ristiriidassa tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 kanssa.

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta, 17, 33, 34 ja 35 artiklaa, 36 artiklan 1–3 kohtaa sekä 39–46 artiklaa, VII osaston 2 luvun II jaksoa ja VII osaston 4 lukua sovelletaan keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten muodostamaan kokonaisuuteen.

2. LUKU

Määräosuus luottolaitoksesta

22 artikla

Ehdotettujen hankintojen ilmoittaminen ja arviointi

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai tällaisten yhdessä toimivien henkilöiden, jäljempänä 'hankkijaehdokas', jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti määräosuuden luottolaitoksesta tai lisätä suoraan tai välillisesti määräosuuttaan siten, että hankkijaehdokkaan osuus äänioikeuksista tai pääomasta olisi vähintään 20, 30 tai 50 prosenttia, taikka siten, että luottolaitoksesta tulee hankkijaehdokkaan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', on ilmoitettava hankinnasta etukäteen kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaisille viranomaisille, josta ne pyrkivät hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla aiotun osuuden suuruuden ja antaen 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua asiaa koskevat tiedot. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle kirjallisesti heti ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta sekä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen mahdollisesta myöhemmästä vastaanottamisesta, että ne ovat vastaanottaneet ilmoituksen tai tiedot.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen vastaanottamista koskevan kirjallisen ilmoituksen päiväyksestä, joiden liittämistä ilmoitukseen jäsenvaltio edellyttää 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun luettelon perusteella, jäljempänä 'arviointijakso', suorittaa 23 artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä 'arviointi'.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hankkijaehdokkaalle arviointijakson päättymispäivämäärä antaessaan vastaanottamista koskevan ilmoituksen.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arviointijakson viidenkymmenen ensimmäisen työpäivän aikana tarvittaessa pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso keskeytetään sinä päivänä, jona toimivaltaiset viranomaiset ovat pyytäneet tietoja, siihen päivään saakka, jona hankkijaehdokkaan toimittamat lisätiedot on saatu. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin kaksikymmentä työpäivää. Toimivaltaiset

viranomaiset voivat harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pidentää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään 30 työpäiväksi, jos hankkijaehdokas on sijoittautunut tai sääntelyn kohteena kolmannessa maassa tai kyseessä on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, johon ei sovelleta tämän direktiivin tai direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY tai 2004/39/EY mukaista valvontaa.

5. Jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät vastustaa ehdotettua hankintaa, niiden on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa arvioinnin tekemisestä ja ylittämättä arviointijaksoa, perustellen päätöksensä. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, yleisön saataville voidaan hankkijaehdokkaan pyynnöstä saattaa asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista. Tämä ei estä jäsenvaltiota sallimasta toimivaltaisen viranomaisen julkistaa tällaisia tietoja ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.

6. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät arviointijakson kuluessa vastusta kirjallisesti ehdotettua hankintaa, se katsotaan hyväksytyksi.

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaika.

8. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä direktiivissä säädetty, sen osalta, miten toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava äänioikeuksien tai pääoman suorista tai välillisistä hankinnoista tai miten toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät ne.

9. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset yhteisten menettelyjen, lomakkeiden ja mallien laatimiseksi 24 artiklassa tarkoitettua asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua teknistä täytäntöönpanostandardia asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

23 artikla

Arviointiperusteet

1. Arvioidessaan 22 artiklan 1 kohdassa edellytettyä ilmoitusta ja 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisten viranomaisten on hankinnan kohteena olevan luottolaitoksen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi ja ottaen huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus luottolaitokseen arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuus ja ehdotetun hankinnan taloudellinen järjestyys seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) hankkijaehdokkaan maine;
- b) ylipäätään hallintoelimeen tai toimivaan johtoon kuuluvien henkilöiden, jotka tulevat johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, maine, tietämys, taidot ja kokemus 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- c) hankkijaehdokkaan taloudellinen vakaus erityisesti suhteessa siihen, millaista liiketoimintaa ehdotetun hankinnan kohteena olevassa luottolaitoksessa harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa;
- d) se, pystyykö luottolaitos täyttämään jatkuvasti tähän direktiivin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 sekä soveltuvin osin muuhun unionin oikeuteen, erityisesti direktiiveihin 2002/87/EY ja 2009/110/EY, perustuvat vakavaraisuusvaatimukset, mukaan lukien se, onko ryhmällä, jonka osa luottolaitoksesta tulee, rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten välillä ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen;
- e) se, onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syöllistytään tai pyritään tai on syöllistytty tai pyritty rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁽¹⁾ 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa vain, jos se on perusteltua 1 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteellisia.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistussuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvion tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava suhteutettuja ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnille.

5. Sen estämättä, mitä 22 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hakijaehdokkaita syrjimättömällä tavalla, jos kyseinen viranomainen on saanut ilmoituksen kahdesta tai useammasta ehdotuksesta hankkia määräosuus tai lisätä määräosuutta samasta luottolaitoksesta.

24 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten yhteistyö

1. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arviointia suorittaessaan kuultava toisiaan täysimääräisesti, jos hankkijaehdokas on

- a) luottolaitos, vahinkovakuutusyhtiö, jälleenvakuutusyhtiö, sijoituspalveluyhtiö tai direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahastoyhtiö, jäljempänä 'yhteissijoitusyhtiön rahastoyhtiö', jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii;
- b) sellaisen luottolaitoksen, vahinkovakuutusyhtiön, jälleenvakuutusyhtiön, sijoituspalveluyhtiön tai yhteissijoitusyhtiön rahastoyhtiön emoyhtiö, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii;
- c) luonnollinen tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa luottolaitoksessa, vahinkovakuutusyhtiössä, jälleenvakuutusyhtiössä, sijoituspalveluyhtiössä tai yhteissijoitusyhtiön rahastoyhtiössä, jolle on myönnetty toimilupa toisessa jäsenvaltiossa tai muulla alalla kuin millä ehdotetun hankinnan kohde toimii.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki hankinnan arvioimisen kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle luottolaitokselle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen lausunnot ja varaukset.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

25 artikla

Luovutuksesta ilmoittaminen

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti määräosuudestaan luottolaitoksessa, on ilmoitettava luovutuksesta etukäteen kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava myös kyseisen osuuden suuruus. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille myös päätöksensä vähentää määräosuuttaan siten, että kyseisen henkilön osuus äänioikeuksista tai pääomasta on alle 20, 30 tai 50 prosenttia, tai siten, että luottolaitos lakkaa olemasta kyseisen henkilön tytäryritys. Jäsenvaltioiden ei edellytetä soveltavan 30 prosentin raja-arvoa, jos ne soveltavat direktiivin 2004/109/EY 9 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti yhden kolmasosan raja-arvoa.

26 artikla

Ilmoittamisvelvollisuudet ja seuraamukset

1. Luottolaitoksen on heti asiasta tiedon saatuaan ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistussuhteiden hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu 22 artiklan 1 kohdassa ja 25 artiklassa tarkoitettua raja-arvoa suuremmaksi tai pienemmäksi.

Sellaisten säännellyllä markkinalla kaupankäynnin kohteeksi otettujen luottolaitosten on vähintään vuosittain ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille määräosuuksia omistavien osakkaiden ja jäsenten nimet sekä näillä olevien omistussuhteiden suuruudet esimerkiksi sellaisina kuin nämä tiedot esitetään yhtiö- tai vuosikokouksessa tai sellaisina kuin tiedot saadaan kaupankäynnin kohteeksi otettuja yhtiöitä koskevien määräysten mukaisesti.

2. Niissä tapauksissa, joissa 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden käyttämä vaikutusvalta on omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle hoidolle, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tilanteen lopettamiseksi aiheelliset toimenpiteet. Toimenpiteet voivat olla kieltoja, ylimmän hallintoelimen jäsenille ja johtajille 65–72 artiklaa noudattaen asetettavia seuraamuksia tai kyseisen luottolaitoksen osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin tai osuuksiin kuuluvien äänioikeuksien käyttöön kohdistuvia keskeytyksiä.

Jollei 65–72 artiklasta muuta johdu, samanlaisia toimenpiteitä on sovellettava luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata 22 artiklan 1 kohdassa määrättyä velvoitetta antaa ennakkotietoja.

Jos osuus hankitaan toimivaltaisten viranomaisten vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on siitä riippumatta, ryhdytäänkö muihin mahdollisiin seuraamuksiin, joko määrättävä keskeytettäväksi osuuksia vastaavien äänioikeuksien käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä taikka että ne voidaan mitätöidä.

27 artikla

Määräosuuksia koskevat arviointiperusteet

Määritettäessä, täyttääkö hankinta 22, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettua määräosuutta koskevat arviointiperusteet, otetaan huomioon direktiivin 2004/109/EY 9, 10 ja 11 artiklassa tarkoitettut äänioikeudet sekä mainitun direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyt niiden yhteenlaskemista koskevat ehdot.

Määritettäessä, täyttyvätkö 26 artiklassa tarkoitettut määräosuutta koskevat arviointiperusteet, jäsenvaltiot eivät saa ottaa huomioon sellaisia äänioikeuksia tai osakkeita, joita laitoksilla voi olla sen vuoksi, että ne ovat antaneet merkintäsitoumuksen rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun tai rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku on järjestetty direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 6 kohdassa tarkoitettuna merkintätakauksen perusteella, edellyttäen, että kyseisiä oikeuksia ei käytetä eikä niillä muuten vaikuteta liikkeeseenlaskijan johtamiseen ja että niistä luovutaan vuoden kuluessa hankkimisesta.

IV OSASTO

SJOITUSPALVELUYRITYSTEN PERUSTAMISPÄÄOMA

28 artikla

Sijoituspalveluyritysten perustamispääoma

1. Sijoituspalveluyritysten perustamispääoma muodostuu ainoastaan yhdestä tai useammasta asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettusta erästä.

2. Kaikilla muilla sijoituspalveluyrityksillä kuin niillä, joita tarkoitetaan 29 artiklassa, on oltava 730 000 euron perustamispääoma.

29 artikla

Tietäntyyppisten sijoituspalveluyritysten perustamispääoma

1. Niillä sijoituspalveluyrityksillä, jotka eivät käy kauppaa rahoitusvälineillä omaan lukuunsa tai harjoita emissioita, mutta joilla on hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita ja jotka tarjoavat yhtä tai useampaa seuraavista palveluista, on oltava 125 000 euron perustamispääoma:

- a) rahoitusvälineitä koskevien, sijoittajien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen;
- b) rahoitusvälineitä koskevien, sijoittajien toimeksiantojen toteuttaminen;
- c) rahoitusvälineitä koskevien yksittäisten sijoitussalkkujen hoito.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sijoituspalveluyritykset, jotka toteuttavat rahoitusvälineitä koskevia sijoittajien toimeksiantoja, pitävät hallussaan kyseisiä rahoitusvälineitä omaan lukuunsa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tällaiset positiot johtuvat ainoastaan siitä, ettei sijoituspalveluyritys ole pystynyt täysimääräisesti toteuttamaan sijoittajien toimeksiantoja;
- b) kaikkien tällaisten positioden yhteenlaskettu markkina-arvo ei ylitä 15:tä prosenttia yrityksen perustamispääomasta;
- c) yritys täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92–95 artiklassa ja neljännessä osassa vahvistetut vaatimukset;
- d) tällaiset positiot ovat satunnaisia ja tilapäisiä, ja ne on ehdottomasti rajoitettu ajaksi, joka on välttämätön kyseisen liiketoimen toteuttamiseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat alentaa 1 kohdassa tarkoitettua määrän 50 000 euroon silloin, kun yrityksen toimilupa ei kata asiakkaiden varojen tai arvopapereiden hallussapitoa, kaupankäyntiä omaan lukuun tai emissiointakaamista.

4. Rahoitusvälineisiin liittyvien kaupankäyntivarastoon kuulumattomien positioden hallussapitoa omien varojen sijoittamiseksi ei pidetä kaupankäyntinä omaan lukuun liittyen 1 kohdassa säädettyihin palveluihin tai 3 kohdan mukaisiin tarkoituksiin.

30 artikla

Paikallisten yritysten perustamispääoma

Paikallisilla yrityksillä on oltava 50 000 euron perustamispääoma, jos ne käyttävät sijoittautumisvapautta tai vapautta tarjota direktiivin 2004/39/EY 31 tai 32 artiklassa tarkoitettuja palveluja.

31 artikla

Yritykset, joilla ei ole lupaa pitää hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitetuilla yrityksillä on oltava

- a) 50 000 euron perustamispääoma;
- b) koko unionin alueen kattava ammatillinen vastuuvakuutus tai ammattitoimintaan liittyvästä huolimattomuudesta aiheutuvan korvausvastuun varalta muu vastaava vakuus, jonka määrä on vähintään 1 000 000 euroa korvausvaatimusta kohden ja 1 500 000 euroa kaikkia yhden vuoden aikana esitettyjä korvausvaatimuksia kohden;

c) perustamispääoman ja ammatillisen vastuuvakuutuksen yhdistelmä siinä muodossa, että tuloksena on a tai b alakohdassa tarkoitettuja määriä vastaava katetaso.

Komissio tarkistaa säännöllisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua määrää.

2. Jos asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitettu yritys rekisteröidään myös vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY⁽¹⁾ mukaisesti, sen on täytettävä kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettu edellytys, minkä lisäksi sillä on oltava

- a) 25 000 euron perustamispääoma;
- b) koko unionin alueen kattava ammatillinen vastuuvakuutus tai ammattitoimintaan liittyvästä huolimattomuudesta aiheutuvan korvausvastuun varalta muu vastaava vakuus, jonka määrä on vähintään 500 000 euroa korvausvaatimusta kohden ja 750 000 euroa kaikkia yhden vuoden aikana esitettyjä korvausvaatimuksia kohden;
- c) perustamispääoman ja ammatillisen vastuuvakuutuksen yhdistelmä siinä muodossa, että tuloksena on a tai b alakohdassa tarkoitettuja määriä vastaava katetaso.

32 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 ja 3 kohdassa ja 30 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jatkaa toimilupaa sellaisten sijoituspalveluyritysten ja 30 artiklassa tarkoitettujen yritysten osalta, jotka ovat olleet olemassa 31 päivänä joulukuuta 1995 tai sitä ennen ja joiden omat varat ovat 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 tai 3 kohdassa tai 30 artiklassa säädettyjä perustamispääomia pienemmät.

Tällaisten sijoituspalveluyritysten tai yritysten omat varat eivät saa laskea alhaisemmalle tasolle kuin korkein viitetaso, joka on laskettu 23 päivän maaliskuuta 1993 jälkeen. Viitetaso on omien varojen päivittäinen keskiarvo, joka lasketaan laskentapäivää edeltävältä kuuden kuukauden jaksolta. Tämä viitetaso on laskettava kyseiseltä jaksolta joka kuudes kuukausi.

2. Jos 1 kohdan mukaisessa sijoituspalveluyrityksessä tai yrityksessä määräysvaltaa käyttävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on muu kuin määräysvaltaa 31 päivänä joulukuuta 1995 tai sitä ennen käyttänyt luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, tämän sijoituspalveluyrityksen tai yrityksen omien varojen on saavutettava vähintään 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 tai 3 kohdassa tai 30 artiklassa kyseistä yritystä varten säädetty taso, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse ensimmäisestä vuoden 1995 joulukuun 31 päivän jälkeen toteutetusta perintöön perustuvasta luovutuksesta, edellyttäen että toimivaltaiset viranomaiset antavat suostumuksensa ja että poikkeusta sovelletaan enintään 10 vuoden ajan kyseisen luovutuksen jälkeen.

⁽¹⁾ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

3. Jos kaksi tai useampia sijoituspalveluyrityksiä tai 30 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä sulautuu, sulautumassa syntyneen yrityksen omien varojen ei tarvitse saavuttaa 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 tai 3 kohdassa tai 30 artiklassa säädettyä tasoa. Kuitenkin sellaisena ajanjaksona, jona 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 tai 3 kohdassa tai 30 artiklassa säädettyä tasoa ei ole saavutettu, sulautumassa syntyneen yrityksen omat varat eivät saa alittaa sulautumisajankohtana todettua sulautuneiden yritysten omien varojen kokonaismäärää.

4. Sijoituspalveluyritysten ja 30 artiklassa tarkoitettujen yritysten omat varat eivät saa alittaa 28 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 1 tai 3 kohdassa tai 30 artiklassa sekä tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa säädettyä tasoa.

5. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että tällaisten sijoituspalveluyritysten ja yritysten vakavaraisuuden varmistamiseksi on tarpeen, että 4 kohdassa säädetty vaatimus täyttyy, 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta.

V OSASTO

SIIJOITTAUTUMISVAPAUTEEN JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUTEEN LIITTYVÄT SÄÄNNÖKSET

1. LUKU

Yleiset periaatteet

33 artikla

Luottolaitokset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toisessa jäsenvaltiossa toimivaltaisilta viranomaisilta toimiluvan saanut ja niiden valvoma luottolaitos saa harjoittaa liitteessä I lueteltuja toimia niiden alueella 35 artiklan, 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 39 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 40–46 artiklan mukaisesti joko perustamalla sivuliikkeen tai tarjoamalla palveluja taikka luottolaitoksen tytäryrityksen tai kahden tai useamman luottolaitoksen yhteisesti omistaman tytäryrityksen välityksellä, jonka perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen mukaan tällaisen toiminnan harjoittaminen on hyväksytty ja joka täyttää seuraavat edellytykset:

34 artikla

Rahoituslaitokset

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toisen jäsenvaltion rahoituslaitos saa harjoittaa liitteessä I lueteltuja toimia niiden alueella 35 artiklan, 36 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 39 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 40–46 artiklan mukaisesti, joko perustamalla sivuliikkeen tai tarjoamalla palveluja taikka luottolaitoksen tytäryrityksen tai kahden tai useamman luottolaitoksen yhteisesti omistaman tytäryrityksen välityksellä, jonka perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen mukaan tällaisen toiminnan harjoittaminen on hyväksytty ja joka täyttää seuraavat edellytykset:

a) emoyritys tai -yritykset ovat saaneet luottolaitostoitilunsa siinä jäsenvaltiossa, jonka lakia sovelletaan rahoituslaitokseen;

b) kyseessä olevaa liiketoimintaa harjoitetaan tosiasiallisesti saman jäsenvaltion alueella;

c) emoyrityksellä tai -yrityksillä on vähintään 90 prosenttia rahoituslaitoksen osuuksien tai osakkeiden tuottamasta äänioikeudesta;

d) emoyritys tai -yritykset pystyvät osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että rahoituslaitosta hoidetaan vakaasti, sekä esittämään asianomaisen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ilmoituksen, että ne takaavat yhteisvastuullisesti rahoituslaitoksen velvoitteet;

e) rahoituslaitos kuuluu erityisesti kyseessä olevan toiminnan osalta tosiasiallisesti emoyrityksen tai kunkin emoyrityksen konsolidoidun valvonnan piiriin tämän direktiivin VII osaston 3 luvun sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, erityisesti mainitun asetuksen 92 artiklassa säädettyjen pääomavaatimusten, kyseisen asetuksen neljännen osan mukaisen suurten riskikeskitymien valvonnan sekä kyseisen asetuksen 89 ja 90 artiklassa säädettyjen omistusyhteyksiä koskevien rajoitusten osalta.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset on täytetty, sekä annettava siitä rahoituslaitokselle todistus, joka on liitettävä 35 ja 39 artiklassa tarkoitettuihin ilmoituksiin.

2. Jos 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu rahoituslaitos ei enää täytä jotakin asetetuista edellytyksistä, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ja mainitun rahoituslaitoksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaan toimintaan sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion oikeutta.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa on sovellettava 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten tytäryrityksiin.

2. LUKU

Luottolaitosten sijoittautumisoikeus

35 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ilmoittamisvelvollisuus ja yhteistyö

1. Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luottolaitos, joka aikoo perustaa sivuliikkeen toiseen jäsenvaltioon, antaa kaikki seuraavat tiedot 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa:

- a) jäsenvaltio, jonka alueelle sivuliikkeen perustaminen on suunnitteilla;
- b) toimintasuunnitelma, josta ilmenee muun muassa se, minkä tyyppisestä liiketoiminnasta on kyse, ja sivuliikkeen organisaatorakenne;
- c) osoite vastaanottavassa jäsenvaltiossa, josta asiakirjat ovat saatavissa;
- d) niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa sivuliikkeen johtamisesta.

3. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole perustetta epäillä luottolaitoksen hallinnollisten rakenteiden tai rahoituslaitoksen riittävyyttä suunnitteilla olevaan toimintaan nähden, viranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta välitettävä tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava tästä kyseessä olevalle luottolaitokselle.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava luottolaitoksen omien varojen määrä ja koostumus sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisen omien varojen vaatimuksen yhteismäärä.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, 34 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava rahoituslaitoksen omien varojen määrä ja koostumus sekä sen emoyrityksenä olevan luottolaitoksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketut kokonaisriskin määrät.

4. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät välittämästä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, niiden on ilmoitettava kieltäytymisen perusteet kyseessä olevalle luottolaitokselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet kaikki tiedot.

Kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen on voitava saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakioimuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. EPV toimittaa 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

36 artikla

Toiminnan aloittaminen

1. Ennen kuin luottolaitoksen sivuliike aloittaa toimintansa, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet 35 artiklassa tarkoitettujen tietojen, järjestettävä luottolaitoksen valvonta 4 luvun mukaisesti ja tarvittaessa ilmoitettava ne yleiseen etuun liittyvät edellytykset, joiden mukaisesti toimintaa on harjoitettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

2. Kun tieto on saatu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, tai jos mitään tietoa ei ole saatu viranomaiselta 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, sivuliike voidaan perustaa ja se voi aloittaa toimintansa.

3. Siinä tapauksessa, että jokin 35 artiklan 2 kohdan b, c tai d alakohdan nojalla annetuista tiedoista muuttuu, luottolaitoksen on ilmoitettava kirjallisesti kyseinen muutos kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista, jotta kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä 35 artiklan mukaisen ilmoituksen johdosta päätöksen hakemuksesta perustaa sivuliike toiseen jäsenvaltioon ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä päätöksen, jossa vahvistetaan muutoksen edellytykset tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

4. Sivuliikkeiden, jotka ovat aloittaneet toimintansa vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 1993, katsotaan olleen sen menettelyn mukaisia, josta säädetään 35 artiklassa ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa. Niihin sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993 tämän artiklan 3 kohtaa, 33 ja 52 artiklaa sekä 4 lukua.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

7. EPV toimittaa 5 ja 6 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

37 artikla

Kieltäytymisiä koskevat tiedot

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle niiden tapausten määrä ja luonne, joissa on tapahtunut 35 artiklan ja 36 artiklan 3 kohdan mukaisten tietojen ilmoittamisesta kieltäytyminen.

38 artikla

Sivuliikkeiden yhteenlaskeminen

Luottolaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia useita liiketomipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä niiden lukumäärästä riippumatta silloin, kun luottolaitoksen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

3. LUKU

Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttö

39 artikla

Ilmoitusmenettely

1. Jokaisen luottolaitoksen, joka aikoo käyttää vapautta tarjota palveluja ryhtymällä ensimmäistä kertaa harjoittamaan toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ne liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät toimet, joita se aikoo harjoittaa.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa sen tiedoksi saamisesta.

3. Tämä artikla ei koske palveluja tarjoavien luottolaitosten ennen 1 päivää tammikuuta 1993 saamia oikeuksia.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan mukaisesti ilmoitettavat tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset vakiomuotoisten lomakkeiden, mallien ja menettelyjen laatimiseksi tällaisia ilmoituksia varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6. EPV toimittaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

4. LUKU

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

40 artikla

Raportointivaatimukset

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että kaikki sen alueella sivuliikkeitä pitävät luottolaitokset antavat määräajoin kertomuksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella harjoittamistaan toimista tämän valtion toimivaltaisille viranomaisille.

Tällaisia kertomuksia on vaadittava ainoastaan tiedonsaanti- tai tilastointitarkoituksia, 51 artiklan 1 kohdan soveltamista tai tämän luvun mukaisesti valvontatarkoituksia varten. Niihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia luottolaitoksilta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja voidakseen arvioida, onko sivuliike 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti merkittävä.

41 artikla

Toimenpiteet, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitetun toiminnan osalta

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta 50 artiklan nojalla saatujen tietojen perusteella, että luottolaitos, jolla on sivuliike sen alueella tai joka tarjoaa siellä palveluja, täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitettavan toiminnan osalta, niiden on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, että:

a) luottolaitos ei noudata tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä tai asetusta (EU) N:o 575/2013;

b) on olemassa olennainen vaara, että luottolaitos ei noudata tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja kansallisia säännöksiä tai asetusta (EU) N:o 575/2013.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen luottolaitos korjaa säännösten vastaisen tilanteen tai toteuttaa toimenpiteitä säännösten noudattamiseksi. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava näistä toimenpiteistä viipymättä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole täyttäneet tai eivät aio täyttää 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvollisuuksiaan, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Toimiessaan kyseisen artiklan mukaisesti EPV:n on tehtävä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaiset päätökset 24 tunnin kuluessa. EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia sopimukseen pääsemisessä omasta aloitteestaan mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

42 artikla

Perusteet ja niistä ilmoittaminen

Toimenpiteen, joka on toteutettu 41 artiklan 1 kohdan, 43 artiklan tai 44 artiklan nojalla ja johon liittyy palvelujen tarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden käyttämiseen kohdistuvia seuraamuksia tai rajoituksia, on oltava asianmukaisesti perusteltu ja siitä on ilmoitettava asianmukaisesti kyseiselle luottolaitokselle.

43 artikla

Varotoimenpiteet

1. Ennen 41 artiklassa säädetyn menettelyn käyttämistä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kriisitilanteissa odottaessa kotijäsenvaltion toimenpiteitä tai direktiivin 2001/24/EY 3 artiklassa tarkoitettuja tervehdyttämistoimenpiteitä toteuttaa kaikki tarpeelliset varotoimenpiteet suojaus- ja rahoitusmarkkinoiden epävakaudelta, joka voisi vakavasti uhata kotijäsenvaltion tallettajien, sijoittajien ja asiakkaiden yhteisiä etuja.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisten varotoimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa niiden tarkoitukseen, joka on suojautuminen rahoitusmarkkinoiden epävakaudelta, joka voisi vakavasti uhata tallettajien, sijoittajien ja asiakkaiden yhteisiä etuja vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tällaisiin varotoimenpiteisiin voi kuulua maksujen keskeyttäminen. Ne eivät saa johtaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa olevien luottolaitoksen velkojen suosimiseen muissa jäsenvaltioissa olevien velkojen kustannuksella.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaiset varotoimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa, kun kotijäsenvaltion hallinnolliset tai oikeusviranomaiset toteuttavat direktiivin 2001/24/EY 3 artiklan mukaisia tervehdyttämistoimenpiteitä.

4. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lopetettava varotoimenpiteet, jos ne katsovat kyseisten toimenpiteiden käyneen tarpeettomiksi 41 artiklan mukaisesti, paitsi jos ne lakkaavat olemasta voimassa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. Edellä olevan 1 kohdan mukaisista varotoimenpiteistä on ilmoitettava ilman aiheetonta viivytystä komissiolle, EPV:lle ja muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Jos kotijäsenvaltion tai muun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vastustavat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia toimenpiteitä, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Toimiessaan kyseisen artiklan mukaisesti EPV tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaiset päätökset 24 tunnin kuluessa. EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia sopimukseen pääsemisessä myös omasta aloitteestaan mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

44 artikla

Vastaanottavien jäsenvaltioiden valtuudet

Vastaanottavat jäsenvaltiot voivat 40 ja 41 artiklasta riippumatta käyttää tämän direktiivin mukaisia valtuuksiaan toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä ehkäistäkseen tämän direktiivin nojalla tai yleisen edun suojaamiseksi antamiinsa sääntöihin kohdistuvia rikkomuksia alueellaan tai rangaistakseen niistä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää sääntöjä rikkovaa luottolaitosta ryhtymästä uusiin liiketoimiin jäsenvaltion alueella.

45 artikla

Toimiluvan peruuttamisen jälkeiset toimenpiteet

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava toimiluvan peruuttamisesta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viipymättä. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet estääkseen kyseistä luottolaitosta ryhtymästä uusiin liiketoimiin alueellaan ja turvatakseen tallettajien edut.

46 artikla

Ilmoittelu

Tämän luvun säännökset eivät estä luottolaitoksia, joiden pääkonttorit ovat toisissa jäsenvaltioissa, ilmoittamasta palveluistaan kaikissa mahdollisissa viestintävälineissä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jos ne noudattavat tällaisen ilmoittelun muodosta ja sisällöstä yleisen edun suojaamiseksi annettuja sääntöjä.

VI OSASTO

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

47 artikla

Kolmansissa maissa olevista sivuliikkeistä ilmoittaminen ja sellaisten luottolaitosten toimintaedellytykset, joilla on tällaisia sivuliikkeitä

1. Jäsenvaltiot eivät saa liiketoimintaa aloittaessa tai jatkettaessa liiketoiminnan harjoittamista soveltaa sellaisten luottolaitosten sivuliikkeisiin, joilla on pääkonttori kolmannessa maassa, säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemman kohtelun kuin sellaisten luottolaitosten sivuliikkeet, joilla on pääkonttori unionissa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle, EPV:lle ja komission päätöksellä 2004/10/EY ⁽¹⁾ perustetulle Euroopan pankkikomitealle kaikista sellaisille luottolaitoksille myönnettyistä sivuliiketoimiluvista, joiden pääkonttori on jossakin kolmannessa maassa.

3. Unioni voi yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehdä sopimuksin ryhtyä soveltamaan säännöksiä, joilla myönnetään sellaisten luottolaitosten sivuliikkeille, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa, samanlainen kohtelu koko unionin alueella.

48 artikla

Konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa

1. Komissio voi tehdä neuvostolle joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ehdotuksia neuvotteluista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksista, joiden tavoitteena on sopia yksityiskohtaisista säännöistä konsolidoidun valvonnan soveltamiseksi seuraaviin:

a) laitoksiin, joiden emoyritysten pääkonttori on kolmannessa maassa;

b) kolmansissa maissa sijaitseviin laitoksiin, joiden emoyrityksenä olevalla laitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on pääkonttori unionissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla pyritään erityisesti varmistamaan, että:

a) jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella sellaisesta unionissa sijaitsevasta laitoksesta, rahoitusalan holdingyhtiöstä ja rahoitusalan

sekaholdingyhtiöstä, jonka tytäryritys on kolmannessa maassa sijaitseva laitos tai rahoituslaitos, tai jolla on näihin omistussuhteys;

b) kolmansien maiden valvontaviranomaisilla on mahdollisuus saada valvontaa varten tarvittavat tiedot, jotta ne voivat valvoa sellaisia emoyrityksiä, joilla on pääkonttori niiden alueella ja joiden tytäryritys on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitseva laitos tai rahoituslaitos, tai joilla on näihin omistussuhteys; ja

c) EPV:llä on mahdollisuus saada jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kolmansien maiden kansallisilta viranomaisilta saamat tiedot asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.

3. Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.

4. EPV avustaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti komissiota tämän artiklan soveltamisessa.

VII OSASTO

VAKAVARAISUUSVALVONTA

1. LUKU

Vakavaraisuusvalvonnan periaatteet

I j a k s o

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivalta ja tehtävät

49 artikla

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimivalta

1. Laitoksen vakavaraisuuden valvonta, mukaan lukien sen 33 ja 34 artiklan mukaisten toimien valvonta, on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla, jollei vastuu tämän direktiivin tiettyjen säännösten mukaisesti kuulu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Edellä oleva 1 kohta ei estä konsolidoitua valvontaa.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion toteuttamiin toimenpiteisiin ei saa sisältyä syrjivää tai rajoittavaa kohtelua sillä perusteella, että laitoksen toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EUVL L 3, 7.1.2004, s. 36.

50 artikla

Valvontaan liittyvä yhteistyö

1. Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa niiden laitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti sivuliikkeen kautta, yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa luottolaitosten pääkonttori on. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten laitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kyseisten laitosten valvontaa, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, talletussuojan, laajojen vastuiden rajoittamisen, muiden laitoksen aiheuttamaan järjestelmäriskiin mahdollisesti vaikuttavien tekijöiden, hallinto- ja kirjanpitoimenettelyjen ja sisäisen tarkastuksen menetelmien suhteen.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan ja tämän direktiivin VII osaston 3 luvun mukaista maksuvalmiuden valvontaa koskevat tiedot ja havainnot toimista, joita laitos suorittaa sivuliikkeidensä välityksellä, jos tällaiset tiedot ja havainnot ovat merkityksellisiä tallettajien tai sijoittajien suojaamiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava välittömästi kaikkien vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille maksuvalmiuskriisistä, kun sellainen syntyy tai sellainen on kohtuullista odottaa syntyvän. Lisäksi näihin tietoihin on sisällyttävä tarkemmat tiedot elvytys suunnitelman suunnittelusta ja toteutuksesta sekä kaikista tässä yhteydessä vakavaraisuuden valvomiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä ilmoitettava ja selitettävä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, miten jälkimmäisten toimittamat tiedot ja havainnot on otettu huomioon. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat tietojen ja havaintojen ilmoittamisen jälkeen, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole toteuttaneet asianmukaisia toimenpiteitä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle, toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä ehkäistäkseen uudet säännöksiin kohdistuvat rikkomukset tallettajien, sijoittajien ja muiden tahojen, joille palveluja tarjotaan, etujen suojaamiseksi tai rahoitusjärjestelmän vakauden turvaamiseksi.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat eri mieltä toimenpiteistä, joita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on määrä toteuttaa, ne voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Toimiessaan mainitun artiklan mukaisesti EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa EPV:n käsiteltäväksi tilanteet, joissa yhteistyöpyyntö, erityisesti tietojenvaihtoa

koskeva pyyntö, on hylätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa. Tällaisissa tilanteissa EPV voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan nojalla siirrettyjen valtuuksien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista. EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen tämän artiklan mukaisesta tietojenvaihdosta omasta aloitteestaan mainitun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tässä artikkelissa tarkoitetut tiedot.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritellään tiedonantovelvollisuuksia varten vakio-muotoiset lomakkeet, mallit ja menettelyt, jotka ovat omiaan helpottamaan laitosten valvontaa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

8. EPV toimittaa 6 ja 7 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammi-kuuta 2014.

51 artikla

Merkittävät sivuliikkeet

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun sovelletaan 112 artiklan 1 kohtaa, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että sellaista muun laitoksen kuin sijoituspalveluyrityksen sivuliikettä, jota koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 95 artiklan säännökset, pidetään merkittävänä.

Pyynnössä on esitettävä sivuliikkeen merkittävänä pitämisen perusteet erityisesti seuraavilta osin:

a) ylittääkö sivuliikkeen markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

b) laitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus systeemiin likviditeettiin, maksujärjestelmään ja selvitysjärjestelmiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

- c) sivuliikkeen koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä 112 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa konsolidointiryhmän valvojan on kaikin tavoin pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteiseen päätökseen ei ole päästy kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä seuraavien kahden kuukauden kuluessa oma päätöksensä siitä, onko sivuliike merkittävä. Päätöstä tehdessään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaukset.

Kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetuista päätöksistä on laadittava asiakirja, joka sisältää kattavat perustelut, ja se on toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä päätöksiä lopullisina ja sovellettava niitä.

Jonkin sivuliikkeen nimeäminen merkittäväksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Jos sivuliikkeen merkittävyys todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 117 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot ja suoritettava 112 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tehtävät yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne, sen on viipymättä varoitettava 58 artiklan 4 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava niiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joihin merkittävät sivuliikkeet ovat sijoittautuneet, sellaisista laitoksista 97 artiklan ja tarvittaessa 113 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyjen riskinarviointien tulokset, joilla on tällaisia sivuliikkeitä. Lisäksi niiden on ilmoitettava 104 ja 105 artiklan mukaisista päätöksistä, jos kyseiset arvioinnit ja päätökset ovat kyseisten sivuliikkeiden kannalta merkityksellisiä.

Kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kuultava niiden vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia, joihin merkittävät sivuliikkeet ovat sijoittautuneet, 86

artiklan 11 kohdassa edellytetyistä operatiivisista toimista, jos tämä on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion valuutassa oleviin likvideihin varoihin liittyvien riskien kannalta.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole kuulleet vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tai jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tällaisen kuulemisen jälkeen katsovat, että 86 artiklan 11 kohdassa vaaditut operatiiviset toimet eivät ole riittäviä, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.

3. Jos 116 artiklaa ei sovelleta, sellaista laitosta valvovien toimivaltaisten viranomaisten, jolla on merkittäviä sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa, on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen tämän artiklan 2 kohdan ja 50 artiklan mukaista yhteistyötä. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelyihin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteensovitetun valvontatoiminnan merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden 7 artiklassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

4. EPV:n on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV:n on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään valvontakollegioiden operatiivinen toiminta.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6. EPV toimittaa 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

52 artikla

Paikalla tehtävä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivuliikkeiden tarkastus ja todentaminen

1. Jos toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut laitos harjoittaa toimintaansa sivuliikkeen kautta, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, suorittaa joko itse tai tätä varten nimittämiensä henkilöiden välityksellä paikalla tehtävän 50 artiklassa tarkoitettujen tietojen tarkastuksen ja sivuliikkeen todentamisen.

2. Sivuliikkeiden todentamista varten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös turvautua johonkin muuhun 118 artiklassa säädettyyn menettelyyn.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava valtuudet suorittaa paikalla tapauskohtaisesti tarkastuksia ja todentamisia toimista, joita laitosten sivuliikkeet toteuttavat niiden alueella, sekä pyytää sivuliikkeeltä tietoja sen toimista ja tietoja valvontatarkoituksiin, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvistä syistä vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Ennen tarkastusten ja todentamisten suorittamista vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuultava kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia. Tällaisten tarkastusten ja todentamisten jälkeen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille saadut tiedot ja havainnot, jotka ovat merkityksellisiä laitoksen riskinarvioinnin tai vastaanottavan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauden kannalta. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava kyseiset tiedot ja havainnot asianmukaisesti huomioon määrittäessään 99 artiklassa tarkoitettua valvontatarkkailuohjelmaansa ja otettava huomioon myös rahoitusjärjestelmän vakaus vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

4. Sivuliikkeiden paikalla tehtävät tarkastukset ja todentamiset on suoritettava sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa tarkastus tai todentaminen tehdään

II jakso

Tietojenvaihto ja salassapitovelvollisuus

53 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa ja tilintarkastajina tai asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun.

Tällaiset henkilöt, tilintarkastajat tai asiantuntijat saavat ilmaista tehtävissään saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tiivistetyksi tai kootusti siten, ettei niistä voida tunnistaa yksittäisiä luottolaitoksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien tapausten käsittelyä.

Kuitenkin, jos luottolaitos on asetettu konkurssiin tai tuomioistuimien on määrännyt sen lopettamaan toimintansa, voidaan siviilitai kauppaoikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kyseessä olevan luottolaitoksen pelastamiseen pyrkiviä kolmansia osapuolia.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta tietoja toisilleen tai toimittamasta niitä EJRK:lle, EPV:lle tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010⁽¹⁾ perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) (EAMV) tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 575/2013, muiden luottolaitoksiin sovellettavien direktiivien, asetuksen (EU) N:o 1092/2010 15 artiklan, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 31, 35 ja 36 artiklan sekä asetuksen N:o 1095/2010 31 ja 36 artiklan mukaisesti. Näihin tietoihin sovelletaan 1 kohtaa.

3. Edellä oleva 1 kohta ei estä toimivaltaisia viranomaisia julkistamasta tämän direktiivin 100 artiklan tai asetuksen (EU) N:o 1093/2010 32 artiklan mukaisesti tehtyjen stressitestien tuloksia eikä toimittamasta niitä EPV:lle, jotta tämä voisi julkistaa unionin laajusten stressitestien tulokset.

54 artikla

Luottamuksellisten tietojen käyttö

Toimivaltaisten viranomaisten, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 53 artiklan mukaisesti, on käytettävä tietoja ainoastaan virkatehtäviensä hoitamisessa ja ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tutkiakseen, että luottolaitosten toiminnan harjoittamista koskevat edellytykset täyttyvät, ja helpottaakseen tällaisen toiminnan harjoittamisen valvontaa joko yrityskohtaisesti tai konsolidoidun tilanteen tasolla, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, suurten riskikeskittymien ja hallinto- ja kirjanpitoimenettelyjen sekä sisäisen tarkastuksen järjestelmien osalta;
- b) määrätäkseen seuraamuksia;
- c) haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen, 72 artiklan mukainen tuomioistuinkäsittely mukaan luettuna;

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

- d) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille luottolaitoksia koskevien unionin oikeuden erityissännösten nojalla.

55 artikla

Yhteistyösopimukset

Jäsenvaltiot ja EPV, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 33 artiklan mukaisesti, voivat tehdä kolmansien maiden valvontaviranomaisten tai kolmansien maiden tämän direktiivin 56 artiklassa ja 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten kanssa tietojenvaihtoa edellyttäviä yhteistyösopimuksia vain, jos on varmistettu, että noudatetaan luovutettujen tietojen salassapitoa koskevia vaatimuksia, jotka ovat vähintään tämän direktiivin 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastaavat. Tietojenvaihdon on tapahduttava näiden viranomaisten tai elinten valvonta-tehtävän suorittamiseksi.

Jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot luovuttaneiden viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten nämä viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

56 artikla

Tietojenvaihto viranomaisten kesken

Mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, ei estä tietojenvaihtoa jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kesken, eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken tai toimivaltaisten viranomaisten ja seuraavien tahojen kesken niiden hoitaessa valvontatehtäviään:

- a) muiden finanssialan yhteisöjen julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset;
- b) viranomaiset tai elimet, joiden vastuulla on ylläpitää rahoitusjärjestelmän vakautta jäsenvaltioissa makrotason vakava-raisuussääntöjen kautta;
- c) uudelleenjärjestelyelimet tai -viranomaiset, jotka pyrkivät säilyttämään rahoitusjärjestelmän vakauden;
- d) asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut sopimuserusteiset tai laitosten suojajärjestelmät;
- e) laitosten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn ja muihin vastaaviin menettelyihin osallisina olevat elimet;
- f) laitosten, vakuutusyritysten ja rahoituslaitosten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt.

Mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, ei saa estää tietojen ilmaisemista talletussuojajärjestelmiä hoitaville elimille ja sijoittajien korvausjärjestelmille, kun tiedot ovat niiden tehtävien hoitamisen kannalta tarpeellisia.

Näin saatuihin tietoihin sovelletaan kaikissa tapauksissa vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia.

57 artikla

Tietojenvaihto valvontaelinten kanssa

1. Sen estämättä, mitä 53, 54 ja 55 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa seuraavien valvonnasta:

- a) laitosten selvitystila- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevat elimet;
 - b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut sopimuserusteiset tai laitosten suojajärjestelmät;
 - c) laitosten, vakuutusyritysten ja rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavat henkilöt.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, että ainakin seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) tietoja vaihdetaan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen;
 - b) saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia vastaavia salassapitovaatimuksia;
 - c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten kyseiset viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

3. Sen estämättä, mitä 53, 54 ja 55 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden ja eheyden luojittamiseksi sallia tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka lainsäädännön mukaisesti ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava tällaisissa tapauksissa, että ainakin seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) tietoja vaihdetaan yhtiöoikeuden noudattamisen seurantaan ja rikkomusten tutkimiseen;
- b) saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia;
- c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisen nimenomaista suostumusta, ja soveltuvin osin ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten kyseiset viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettut viranomaiset tai elimet turvautuvat seuranta- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityis pätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, jäsenvaltio voi ulottaa mahdollisuuden vaihtaa 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä tietoja näihin henkilöihin 3 kohdan toisessa alakohdassa täsmennetyin edellytyksin.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle niiden viranomaisten tai elinten nimet, jotka voivat vastaanottaa tietoja tämän artiklan nojalla.

6. Edellä olevan 4 kohdan soveltamista varten 3 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

58 artikla

Rahapoliittisia sekä talletussuoja-, järjestelmä- ja maksunäkökohtia koskevien tietojen toimittaminen

1. Mikään tässä luvussa ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta tietoja seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi:

- a) Euroopan keskuspankkijärjestelmään (EKPJ) kuuluvat keskuspankit ja rahapoliittisina viranomaisina samankaltaisesta tehtävästä vastaavat muut elimet, kun tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitys järjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettut sopimusperusteiset tai laitosten suojajärjestelmät;
- c) tarvittaessa muut maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat viranomaiset;

- d) EJRK, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁽¹⁾ perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen)(EVLEV) ja EAMV, kun tiedot ovat merkityksellisiä niille asetusten (EU) N:o 1092/2010, (EU) N:o 1094/2010 tai (EU) N:o 1095/2010 mukaan kuuluvien tehtävien hoitamisessa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sellaisten esteiden poistamiseksi jotka estävät toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta tietoja ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

2. Tämä luku ei estä 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita nämä saattavat tarvita 54 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan mukaisesti saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kriisitilanteessa toimivaltaiset viranomaiset toimittavat viipymättä tietoja EKPJ:hin kuuluville keskuspankeille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitys järjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen, sekä EJRK:lle, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sille kuuluvien lakisääteisten tehtävien hoitamisessa.

59 artikla

Tietojen toimittaminen muille toimijoille

1. Sen estämättä, mitä 53 artiklan 1 kohdassa ja 54 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen säännösten nojalla oikeuden ilmaista tietyt tiedot keskushallinnon muille viranomaisille, jotka ovat vastuussa laitosten, rahoituslaitosten ja vakuutusyritysten valvontaa koskevista lainsäädännöstä, sekä näiden viranomaisten puolesta toimiville tarkastajille.

Tietoja voidaan kuitenkin ilmaista vain, kun se on tarpeen vakavaraisuuden valvomiseksi ja vaikeuksissa olevien laitosten tukemiseksi ennaltaehkäisevin ja korjaavin toimenpitein. Henkilöiden, joilla on pääsy tietoihin, on noudatettava salassapitovaatimuksia, jotka ovat vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastaavat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

Jäljempänä 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset antavat tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille viranomaisille ja laitoksille niiden tarvitsemat tiedot kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että tiettyjä laitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevia tietoja ilmoitetaan parlamentaarisille tutkintavaliokunnille asianomaisessa jäsenvaltiossa, tilintarkastustuomioistuimille asianomaisessa jäsenvaltiossa ja muille asianomaisessa jäsenvaltiossa tutkinnasta vastaaville elimille seuraavin edellytyksin:

- a) elimillä on kansallisen lainsäädännön mukainen tarkka toimeksianto tutkia tai tarkastaa sellaisten viranomaisten toimet, jotka vastaavat laitosten valvonnasta tai tällaista valvontaa koskevasta lainsäädännöstä;
- b) tiedot ovat ehdottoman välttämättömiä a alakohdassa tarkoitettun toimeksiannon suorittamiseksi;
- c) henkilöitä, joilla on pääsy tietoihin, koskee kansallisen lainsäädännön mukaiset salassapitovaatimukset, jotka ovat vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vastaavat;
- d) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, ja ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos vakavaraisuusvalvontaa koskevien tietojen ilmaisemiseen liittyy henkilötietojen käsittelyä, ensimmäisessä alakohdassa mainittujen tahojen suorittamassa tietojen käsittelyssä on noudatettava sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä, jolla direktiivi 95/46/EY on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

60 artikla

Paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja todentamisissa saatujen tietojen ilmaiseminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 52 artiklan 3 kohdan, 53 artiklan 2 kohdan ja 56 artiklan nojalla saatavia tietoja sekä tietoja, jotka saadaan 52 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa tai todentamisissa, ei ilmaista 59 artiklan mukaisesti, ellei niiden ilmaisemiseen saada nimenomaista suostumusta toimivaltaisilta viranomaisilta, jotka ovat luovuttaneet kyseiset tiedot, tai sen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, jossa kyseinen paikan päällä tehtävä tarkastus tai todentaminen on suoritettu.

61 artikla

Selvityspalveluja koskevien tietojen ilmaiseminen

1. Tämä luku ei estä jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta 53, 54 ja 55 artiklassa tarkoitettuja tietoja

kansallisessa lainsäädännössä virallisesti hyväksytyille selvitysyhteisölle tai muulle samankaltaiselle elimelle, jonka tarkoituksena on tarjota määritys- tai toimituspalveluja kansallisille markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä elimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinaosapuolten rikkomuksiin tai mahdollisiin rikkomuksiin nähden. Näin saatuihin tietoihin sovelletaan vähintään 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia vastaavia vaatimuksia.

2. Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 53 artiklan 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei ilmaista 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

62 artikla

Henkilötietojen käsittely

Tässä direktiivissä tarkoitettu henkilötietojen käsittely toteutetaan direktiivin 95/46/EY ja tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

III jakso

Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet

63 artikla

Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jokainen henkilö, joka on tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ⁽¹⁾ mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa laitoksessa yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY ⁽²⁾ 51 artiklassa, konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY ⁽³⁾ 37 artiklassa tai direktiivin 2009/65/EY 73 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen ainakin viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kyseistä laitosta koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saattavat

a) olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat laitosten toiminnan harjoittamista;

b) vaikuttaa laitoksen jatkuvaan toimintaan;

⁽¹⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

⁽²⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

- c) johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varaumien esittämiseen.

Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu henkilö on myös velvollinen ilmoittamaan seikoista tai päätöksistä, jotka tämä henkilö saa tietoonsa suorittaessaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräysvallasta johtuva läheinen sidonnaisuus siihen laitokseen, jossa hän suorittaa kyseistä tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 2006/43/EY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai päätöksen toimivaltaisille viranomaisille, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle vastuuvollisuutta. Tällaiset tiedot on ilmaistava samanaikaisesti laitoksen ylimmälle hallintoelimelle, jolle ilmaisematta jättämiseen ole pakottavia syitä.

IV jakso

Valvontavaltuudet, valtuudet määrätä seuraamuksia ja muutoksenhakuoikeus

64 artikla

Valvontavaltuudet ja valtuudet määrätä seuraamuksia

1. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki ne valvontavaltuudet puuttua laitosten toimintaan, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien erityisesti oikeus peruuttaa toimilupa 18 artiklan mukaisesti, 102 artiklan mukaisesti edellytetty toimivalta ja 104 artiklassa ja 105 artiklassa säädetty toimivalta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valvontavaltuuksiaan ja valtuuksiaan määrätä seuraamuksia tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

- a) suoraan;
- b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa;
- c) niiden vastuulla antamalla tehtävä tällaisille viranomaisille;
- d) esittämällä hakemus toimivaltaisille oikeusviranomaisille.

65 artikla

Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Tämän vaikuttamatta toimivaltaisten viranomaisten 64 artiklassa tarkoitettuun valvontavaltaan ja jäsenvaltioiden oikeuteen säätää ja määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia, jäsenvaltioiden on säädettävä niitä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevista säännöistä, joita

sovelletaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin kansallisiin säännöksiin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 kohdistuviin rikkomuksiin, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Mikäli jäsenvaltiot päättävät, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia koskevista säännöistä niiden rikkomisten osalta, joihin sovelletaan kansallista rikosoikeutta, niiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikosoikeudelliset säännökset. Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettujen velvoitteiden koskiessa laitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, seuraamuksia voidaan tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin kansallisiin säännöksiin tai asetukseen (EU) N:o 575/2013 kohdistuvassa rikkomustapauksessa soveltaa ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin luonnollisiin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomuksesta, ottaen huomioon kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut edellytykset.

3. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kaikki tietojenkoamis- ja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Sanotun rajoittamatta tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 vahvistettujen muiden asiaan liittyvien säännösten soveltamista, näihin kuuluvat seuraavat valtuudet:

- a) valtuudet vaatia seuraavia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä toimittamaan kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien tiedot, jotka toimitetaan säännöllisin väliajoin ja määritellyissä muodoissa valvontatarkoituksissa tai niihin liittyvissä tilastointitarkoituksissa:
 - i) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet laitokset;
 - ii) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet rahoitusalan holdingyhtiöt;
 - iii) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet rahoitusalan sekaholdingyhtiöt;
 - iv) asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet monialan holdingyhtiöt;
 - v) edellä i–iv alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin kuuluvat henkilöt;
 - vi) kolmannet osapuolet, joille i–iv alakohdassa tarkoitettut yhteisöt ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja tai tehtäviä;

b) valtuudet suorittaa kaikki tarpeelliset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettuja, asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneita tai siellä olevia henkilöitä koskevat tutkimukset, jotka ovat tarpeen toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitamiseksi, mukaan lukien:

i) oikeus vaatia asiakirjojen toimittamista;

ii) tutkia a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden kirjanpitoaineisto sekä ottaa jäljennöksiä ja otteita tällaisesta kirjanpitoaineistosta;

iii) saada kirjalliset tai suulliset selvitykset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitetuilta henkilöiltä tai näiden edustajilta tai henkilöstöltä; ja

iv) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi;

c) valtuudet suorittaa unionin oikeudessa säädettyjä muita edellytyksiä noudattaen kaikki tarpeelliset tarkastukset a alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketoimissa ja muissa yrityksissä, jotka kuuluvat konsolidoituun valvontaan, jossa toimivaltainen viranomainen on konsolidointiryhmän valvoja edellyttäen, että asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tästä ennalta. Jos paikalla tehtävä tarkastus edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on haettava.

66 artikla

Toimilupavaatimusten ja määräosuuksien hankkimista koskevien vaatimusten rikkomisesta koituvat hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä määrätään hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä ainakin seuraavissa tapauksissa:

a) liiketoiminnan harjoittaja vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja olematta luottolaitos, rikkoen 9 artiklaa;

b) toiminnan aloittaminen luottolaitoksena ilman toimilupaa 9 artiklan vastaisesti;

c) arviointiajanjakson aikana tai toimivaltaisten viranomaisten kielteisestä kannasta huolimatta 22 artiklan 1 kohdan vastaisesti tapahtuva suora tai välillinen määräosuuden hankkiminen luottolaitoksesta tai suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan määräosuuden lisääminen siten, että hankkijan osuus

äänioikeuksista tai pääomasta saavuttaisi 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raja-arvoa tai ylittäisi ne, tai siten, että luottolaitoksesta tulisi hankkijan tytäryritys, kun tästä ei ilmoiteta kirjallisesti sen luottolaitoksen suhteen toimivaltaiselle viranomaiselle, josta hankkija pyrkii hankkimaan määräosuuden tai lisäämään sitä;

d) suora tai välillinen luottolaitoksesta olevan määräosuuden luovuttaminen tai vähentäminen siten, että kyseisen henkilön osuus äänistä tai pääomasta alittaisi 25 artiklassa tarkoitettua raja-arvoa tai siten, että luottolaitos lakkaisi olemasta kyseisen henkilön tytäryritys, jos tästä ei ilmoiteta kirjallisesti toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:

a) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään rikkomuksesta vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja rikkomuksen luonne;

b) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;

c) oikeushenkilön tapauksessa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 10 prosenttiin saakka yrityksen koko edellisen liiketoimintavuoden kokonaisnettoliikevaihdosta, joka sisältää bruttotulot, jotka koostuvat korkotuotoista ja vastaavista tuloista, tuotot osakkeista ja muista vaihtuva- tai kiinteätuotoista arvopapereista ja saaduista palkkioista asetuksen (EU) N:o 575/2013 316 artiklan mukaisesti;

d) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 5 000 000 euroon saakka tai niissä jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivästä heinäkuuta 2013;

e) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu taloudellinen hyöty, jos se voidaan määrittää;

f) edellä 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista vastuussa oleviksi katsottujen osakkaan tai osakkaiden äänioikeuksien käytön keskeyttäminen.

Jos ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu yritys on emoyrityksen tytäryritys, asianomaiseksi bruttotuloksi katsotaan perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen bruttotulo edellisenä tilikautena.

67 artikla

Muut säännökset

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainakin seuraavissa tilanteissa:

- a) laitos on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;
- b) laitos ei heti asiasta tiedon saatuaan ilmoita toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistussuoksien hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistussuus muodostuu 22 artiklan 1 kohdassa tai 25 artiklassa tarkoitettuja raja-arvoja suuremmaksi tai pienemmäksi, rikkoen siten 26 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa;
- c) laitos on listattu EAMV:n direktiivin 2004/39/EY 47 artiklan mukaisesti julkistamassa luettelossa mainituilla säännellyillä markkinoilla, ja se ei ilmoita vähintään vuosittain toimivaltaisille viranomaisille määräösuuksia omistavien osakkaiden ja jäsenten nimiä sekä näillä olevien omistussuoksien suuruuksia ja rikkoo siten tämän direktiivin 26 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa;
- d) laitoksella ei ole käytössä toimivaltaisten viranomaisten edellyttämiä toimivia hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla 74 artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- e) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille sitä, miten se täyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa vahvistetut omien varojen vaatimukset, taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten mainitun asetuksen 99 artiklan 1 kohtaa;
- f) laitos ei asetuksen (EU) N:o 575/2013 101 artiklassa tarkoitettujen tietojen yhteydessä ilmoita toimivaltaisille viranomaisille tietoja taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja;
- g) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille tietoja suuresta riskikeskittymästä taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten asetuksen (EU) N:o 575/2013 394 artiklan 1 kohtaa;
- h) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille tietoja maksuvalmiudesta taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 1 ja 2 kohtaa;
- i) laitos ei ilmoita toimivaltaisille viranomaisille tietoja velkaantuneisuusasteesta taikka antaa siitä epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja, rikkoen siten asetuksen (EU) N:o 575/2013 430 artiklan 1 kohtaa;

- j) laitoksella ei toistuvasti tai pysyvästi ole likvidejä varoja asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan vastaisesti;
 - k) laitokselle syntyy vastuu, joka ylittää asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklassa vahvistetut rajat;
 - l) laitokseen kohdistuu arvopaperistamispositioon liittyvä luottoriski, ja se ei täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 405 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä;
 - m) laitos ei ilmoita tietoja taikka antaa epätäydellisiä tai epätarkkoja tietoja rikkoen asetuksen (EU) N:o 575/2013 431 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa tai 451 artiklan 1 kohtaa;
 - n) laitos suorittaa maksun laitoksen omiin varoihin sisältyvien välineiden haltijoille tämän direktiivin 141 artiklan vastaisesti tai tapauksissa, joissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 28, 51 tai 63 artiklassa kielletään tällaiset maksut omiin varoihin sisältyvien välineiden haltijoille;
 - o) laitoksen todetaan rikkoneen vakavalla tavalla direktiivin 2005/60/EY nojalla annettuja kansallisia säännöksiä;
 - p) laitos sallii sen, että yksi tai useampi henkilö ei noudata 91 artiklan säännöksiä ylimmän hallintoelimen jäseneksi tulemisesta tai jäsenenä pysymisestä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja muihin hallinnollisiin toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:
- a) julkinen ilmoitus, jossa yksilöidään vastuussa oleva luonnollinen henkilö, laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja rikkomuksen luonne;
 - b) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
 - c) kun on kyse laitoksesta, 18 artiklan mukainen laitoksen toimiluvan peruuttaminen;
 - d) ellei 65 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, väliaikainen kieltö, jolla kielletään laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsentä tai muuta vastuussa olevana pidettyä luonnollista henkilöä hoitamasta tehtäviään;

- e) oikeushenkilön tapauksessa hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 10 prosenttiin saakka yrityksen koko edellisen liiketoimintavuoden kokonaisnettoliikevaihdosta, joka sisältää bruttotulot, jotka koostuvat korkotuotoista ja vastaavista tuloista, tuotot osakkeista ja muista vaihtuva- tai kiinteätuotoisista arvopapereista ja saaduista palkkioista asetuksen (EU) N:o 575/2013 316 artiklan mukaisesti;
- f) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset 5 000 000 euroon saakka tai niissä jäsenvaltioissa, joiden valuutta ei ole euro, vastaava arvo kansallisena valuuttana 17 päivästä heinäkuuta 2013;
- g) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa suuremmat kuin rikkomuksesta saatu taloudellinen hyöty tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää.

Jos ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettu yritys on emoyrityksen tytäryritys, bruttotuloksi katsotaan perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen bruttotulo edellisenä tilikautena.

68 artikla

Hallinnollisten seuraamusten julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat virallisella verkkosivustollaan ainakin ne hallinnolliset seuraamukset tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 rikkomisesta, joihin ei saa hakea muutosta, mukaan lukien tiedot rikkomuksen tyypistä ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi, jolle seuraamus on määrätty, ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen kun henkilölle, jolle seuraamus on määrätty, on ilmoitettu kyseisistä seuraamuksista.

Jos jäsenvaltiot sallivat sellaisten seuraamusten julkistamisen, joihin saa hakea muutosta, toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä julkistettava virallisella verkkosivustollaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraamukset ilman nimiä kansallisen lainsäädännön mukaisesti seuraavissa olosuhteissa:

- a) jos luonnolliselle henkilölle määrätyn seuraamuksen ollessa kyseessä henkilötietojen julkistaminen osoittautuu tällaisen julkistamisen oikeasuhteisuudesta tehdyn pakollisen ennakkoarvioinnin perusteella kohtuuttomaksi;
- b) jos julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;

- c) jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa asianomaisille laitoksille tai luonnollisille henkilöille, niiltä osin kuin se voidaan määrittää.

Mikäli vaihtoehtoisesti ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut olosuhteet lakkaavat todennäköisesti olemasta voimassa kohdattuun ajan kuluessa, 1 kohdan mukaisten tietojen julkistamista voidaan lykätä tällaisella ajanjaksolla.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että 1 tai 2 kohdan mukaisesti julkistettut tiedot pysyvät niiden virallisella verkkosivustolla vähintään viisi vuotta. Henkilötietoja pidetään toimivaltaisten viranomaisten virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarvittavan ajan sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaisesti.

4. Viimeistään 18 päivästä heinäkuuta 2015 EPV:n on toimitettava komissiolle kertomus 2 kohdassa säädetystä jäsenvaltioiden määrittämien seuraamusten julkistamisesta ilman nimeä, erityisesti jos jäsenvaltioiden välillä on ollut merkittäviä eroja tässä suhteessa. Lisäksi EPV:n on toimitettava komissiolle kertomus merkittävistä eroista kansallisen lainsäädännön mukaisessa seuraamusten julkistamisen kestossa.

69 artikla

Seuraamuksia koskevien tietojen vaihto ja EPV:n keskustietokannan ylläpito

1. Toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja salassapitovaatimuksia noudattaen EPV:lle kaikista hallinnollisista seuraamuksista ja pysyvistä kielloista, jotka on määrätty 65, 66 ja 67 artiklan nojalla, sekä niitä koskevasta mahdollisesta muutoksenhausta ja sen lopputuloksesta. EPV:n on ylläpidettävä sille ilmoitetuista hallinnollisista seuraamuksista keskustietokantaa pelkästään toimivaltaisten viranomaisten välistä tiedonvaihtoa varten. Tietokantaan on pääsy ainoastaan toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä päivitetään toimivaltaisten viranomaisten toimittamien tietojen perusteella.

2. Kun toimivaltainen viranomainen arvioi hyvämaineisuutta 13 artiklan 1 kohdan, 16 artiklan 3 kohdan, 91 artiklan 1 kohdan ja 121 artiklan soveltamiseksi, sen on tarkasteltava EPV:n tietokantaa hallinnollisista seuraamuksista. Jos tilanteessa tapahtuu muutos tai muutoksenhaku hyväksytään, EPV:n on toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä poistettava asiaankuuluvat tiedot tietokannasta tai saatettava ne ajan tasalle.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, onko kyseisen henkilön rikosrekisterissä merkityksellistä tuomiota. Näitä tarkoituksia varten tietoja on vaihdettava päätöksen 2009/316/YOS ja puitepäätöksen 2009/315/YOS, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, mukaisesti.

4. EPV:n on ylläpidettävä verkkosivustoa, jossa on linkit verkkosivustoille, joilla kukin toimivaltainen viranomainen julkistaa hallinnolliset seuraamukset 68 artiklan mukaisesti, ja pidettävä nähtävillä se, kuinka pitkäksi ajaksi kukin jäsenvaltio julkistaa hallinnolliset seuraamukset.

70 artikla

Seuraamusten tehokas soveltaminen ja toimivaltaisten viranomaisten valtuudet määrätä seuraamuksia

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan luettuina tarpeen mukaan seuraavat:

- a) rikkomuksen vakavuus ja kesto;
- b) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, jota osoittavat esimerkiksi oikeushenkilön kokonaisliikevaihto tai luonnollisen henkilön vuosiansiot;
- d) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
- e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
- g) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;
- h) rikkomuksen mahdolliset systeemiset seuraukset.

71 artikla

Rikkomuksista ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaita ja luotettavia mekanismeja, joilla kannustetaan raportoimaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin säännöksiin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 säännöksiin kohdistuvista mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomuksista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

- a) erityismenettelyt rikkomuksia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;
- b) laitoksessa tehdyistä rikkomuksista ilmoittavien työntekijöiden asianmukainen suojelu ainakin kustotoimilta, syrjinnältä tai muun tyyppiseltä epäoikeudenmukaiselta kohtelulta;
- c) rikkomuksista ilmoittavan henkilön henkilötietojen suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilötietojen suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomuksesta, direktiivin 95/46/EY mukaisesti;
- d) selkeät säännöt, joilla varmistetaan, että luottamuksellisuus suhteessa laitoksessa tehdyistä rikkomuksista ilmoittajaan taataan kaikissa tapauksissa, jollei ilmaisemista edellytetä kansallisessa lainsäädännössä myöhempien tutkimusten tai oikeuskäsittelyjen yhteydessä.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitoksilla on käytösään asianmukaiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomuksista sisäisesti erityisen riippumattoman kanavan kautta.

Tällainen kanava voidaan toteuttaa myös työmarkkinaosapuolten hoitamien järjestelyjen avulla. Tällöin sovelletaan samaa suojelua kuin 2 kohdan b, c ja d alakohdassa.

72 artikla

Muutoksenhakuoikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisesti hyväksyttyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla hyväksyttyihin päätöksiin ja toimenpiteisiin voidaan hakea muutosta. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että tapauksiin, joissa on laiminlyöty päätöksen tekeminen toimilupahakemuksesta, joka sisältää kaikki niiden säännösten mukaiset tarvittavat tiedot, joilla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, voidaan hakea muutosta kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty.

2. LUKU

Tarkasteluprosessit

I j a k s o

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettely

73 artikla

Sisäinen pääoma

Laitoksilla on oltava hyvin perustellut, tehokkaat ja kattavat strategiat ja menettelyt, joiden avulla ne arvioivat ja jatkuvasti ylläpitävät tarvittavan sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista tasolla, joka riittää kattamaan sen luonteiset ja tasoiset riskit, joita laitoksiin kohdistuu tai saattaa kohdistua.

Näiden strategioiden ja menettelyjen on oltava säännöllisen sisäisen tarkastelun kohteena sen varmistamiseksi, että ne pysyvät kattavina ja oikeasuhteisina kyseessä olevan laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

II jakso

Laitosten järjestelmät, menettelyt ja menetelmät

1 alajakso

Yleiset periaatteet

74 artikla

Sisäinen hallinta ja elvyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmat

1. Laitoksilla on oltava toimivat hallinnointi- ja ohjausjärjestelmät, jotka muodostuvat selkeästä organisaatorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja johdonmukaisesti, tehokkaista menettelyistä sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi ja seuraamiseksi, joita niihin kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja niistä raportoimiseksi, riittävästä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, sekä palkitsemisjärjestelmistä ja -käytännöistä, jotka ovat yhdenmukaisia hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien, prosessien ja menetelmien on oltava kattavia ja suhteutettuja laitoksen liiketoimintamalliin ja toimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen. Jäljempänä 76–95 artiklassa vahvistetut tekniset vaatimukset on otettava huomioon.

3. EPV antaa 2 kohdan mukaisesti ohjeet, joissa täsmennetään 1 kohdassa tarkoitettuja järjestelmät, prosessit ja menetelmät.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että merkittävän heikkenemisen jälkeen otetaan käyttöön elvyttämissuunnitelmia laitoksen taloudellisen tilanteen korjaamiseksi, sekä kriisinratkaisusuunnitelmia. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti vaatimuksia, joita asetetaan laitokselle elvyttämissuunnitelmien laatimiseksi, ylläpitämiseksi ja ajan tasalle saattamiseksi sekä kriisinratkaisuviranomaiselle kriisinratkaisusuunnitelmien laatimiseksi toimivaltaisen viranomaisen kuulemisen jälkeen, voidaan lieventää, jos toimivaltaiset viranomaiset makrovakaussuunnitelmien vastaisen kansallisen viranomaisen kuulemisen jälkeen katsovat, että tietyn laitoksen konkurssi ei muun muassa sen koon, liiketoimintamallin tai toisiin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään yleisesti liittyvien sidonnaisuuksien vuoksi vaikuta kielteisesti rahoitusmarkkinoihin, toisiin laitoksiin tai rahoitusolosuhteisiin.

Laitosten on tehtävä tiivistä yhteistyötä kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ja toimitettava niille kaikki tarpeelliset tiedot sellaisten toimivien kriisinratkaisusuunnitelmien valmistelun ja laatimiseksi, joissa esitetään vaihtoehdot laitosten hallitulle kriisinratkaisulle konkurssitilanteessa, suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.

EPV:lla on oikeus osallistua ja myötävaikuttaa tehokkaiden ja toimivien elvyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmien kehittämiseen ja yhteensovittamiseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 25 artiklan mukaisesti.

Tähän liittyen EPV:lle on annettava tiedot elvyttämis- ja kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista ja koordinoitua koskevista kokouksista, ja sillä on oikeus osallistua tällaisiin kokouksiin. EPV:lle on toimitettava ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunnitelluista toimista.

75 artikla

Palkitsemisjärjestelmän valvonta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 450 artiklan 1 kohdan g, h ja i alakohdassa vahvistettujen tietojen julkistamista koskevien vaatimusten mukaisesti julkistettuja tietoja ja käytettävä niitä palkitsemisjärjestelmien kehityssuuntien ja käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle.

2. EPV antaa ohjeet 92–95 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti hyvästä palkitsemisjärjestelmästä. Näissä ohjeissa on otettava huomioon rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa 2009/384/EY⁽¹⁾ esitetyt moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet.

EAMV toimii läheisessä yhteistyössä EPV:n kanssa palkitsemiskäytäntöjä koskevien ohjeiden laatimiseksi sellaisia henkilöstöryhmiä varten, jotka osallistuvat direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettuun sijoituspalvelujen tarjontaan ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen.

EPV vertailee toimivaltaisten viranomaisten 1 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella palkitsemiskehitystä ja -käytäntöjä unionin tasolla.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä kustakin laitoksesta tiedot niiden luonnollisten henkilöiden määrästä, joiden palkkiot ovat miljoona euroa tai enemmän tilikautta kohden, mukaan lukien näiden henkilöiden tehtävien kuvaus, liiketoiminta-alasta sekä palkan, tulospalkkioiden, pitkän aikavälin palkkioiden ja eläkemaksujen keskeisistä perusteista. Nämä tiedot on toimitettava EPV:lle, joka julkaisee ne kotijäsenvaltioiden osalta koostetusti käyttäen yhteistä raportointikaavaa. EPV voi laatia ohjeita helpottamaan tämän kohdan täytäntöönpanoa ja varmistamaan kerättyjen tietojen yhdenmukaisuuden.

⁽¹⁾ EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22.

2 alajakso

Riskien luokittelua ja käsittelyä koskevat tekniset vaatimukset

76 artikla

Riskien käsittely

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin hyväksyy ja arvioi säännöllisesti strategiat ja periaatteet, joita sovelletaan laitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien riskien ottamiseen, hallintaan, valvontaan ja vähentämiseen, mukaan lukien laitoksen makrotaloudellisen toimintaympäristön aiheuttamat riskit suhteessa suhdannevaiheeseen.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin käyttää riittävästi aikaa riskeihin liittyvien asioiden käsittelyyn. Ylimmän hallintoelimen on aktiivisesti osallistuttava kaikkien tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettujen olennaisten riskien hallintaan sekä omaisuuserien arvonmääritykseen ja kyseisiin riskeihin liittyvien ulkoisten luottoluokitusten ja sisäisten mallien käyttöön ja varmistettava, että niihin osoitetaan riittävät resurssit. Laitoksen on luotava ylimpään hallintoelimeen raportointisuhteet, jotka kattavat kaikki olennaiset riskit ja riskinhallintapolitiikat sekä niiden muutokset.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kokonsa, sisäisen organisaationsa ja luonteensa, toimintansa laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittävät laitokset perustavat riskikomitean, joka muodostuu ylimmän hallintoelimen jäsenistä, jotka eivät vastaa asianomaisen laitoksen päivittäisestä johtamisesta. Riskikomitean jäsenillä on oltava riittävät tiedot, taidot ja asiantuntemus, jotta he voivat täysimääräisesti ymmärtää laitoksen riskistrategian ja riskinottohalun sekä valvoa niitä.

Riskikomitean on annettava ylimmälle hallintoelimelle neuvoja laitoksen sen hetkisestä ja tulevasta kokonaisriskinottohalusta ja -strategiasta ja avustettava ylintä hallintoelintä sen valvoessa, että toimiva johto panee tämän strategian täytäntöön. Kokonaisvastuu riskeistä säilyy ylimmällä hallintoelimellä.

Riskikomitean on tarkasteltava sitä, otetaanko asiakkaille tarjottujen vastuiden ja omaisuuserien hinnoissa täysin huomioon laitoksen liiketoimintamalli ja riskistrategia. Jos hinnoissa ei oteta huomioon riskejä asianmukaisella tavalla liiketoimintamallin ja riskistrategian mukaisesti, riskikomitean on esitettävä ylimmälle hallintoelimelle muutossuunnitelma.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitos, jota ei pidetä merkittävänä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla, perustaa yhdistetyn riski- ja tarkastuskomitean direktiivin 2006/43/EY 41 artiklassa tarkoitettulla tavalla. Yhdistettyjen komiteoiden jäsenillä on oltava riskikomitealta ja tarkastuskomitealta vaaditut tiedot, taidot ja asiantuntemus.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että valvontatehtäväänsä hoitava ylin hallintoelin ja riskikomitea, jos sellainen on perustettu, saavat asianmukaisella tavalla tietoa laitoksen riskitilanteesta ja tarvittaessa, ja jos se on asianmukaista, riskienvalvontatoiminnosta ja voivat käyttää ulkopuolista asiantuntija-apua.

Valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen ja riskikomitean, jos sellainen on perustettu, on määriteltävä sellaisten riskejä koskevien tietojen luonne, määrä, muoto ja säännöllisyys, jotka niiden tulee saada. Riskikomitean on moitteettomien palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen edistämiseksi tarkasteltava, otetaanko palkitsemisjärjestelmän tarjoamissa kannustimissa huomioon riski, pääoma, likviditeetti sekä voittojen todennäköisyys ja ajoitus, sanotun kuitenkin rajoittamatta palkitsemiskomitean tehtäviä.

5. Jäsenvaltioiden on komission direktiivin 2006/73/EY⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdassa säädetyin suhteellisuusvaatimuksen mukaisesti huolehdittava siitä, että laitosten riskienvalvontatoiminto on riippumaton operatiivisista toiminnoista ja että sillä on riittävä toimivalta, painoarvo, resurssit ja yhteys ylimpään hallintoelimeen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riskienvalvontatoiminto huolehtii siitä, että kaikki merkittävät riskit tunnistetaan, mitataan ja että niistä raportoidaan asianmukaisesti. Niiden on varmistettava, että riskienvalvontatoiminto osallistuu aktiivisesti laitoksen riskistrategian ja kaikkien keskeisten riskinhallintapäätösten valmisteluun ja että se pystyy välittämään kokonaiskäsitksen laitoksen kaikista riskeistä.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että riskienvalvontatoiminto pystyy raportoimaan suoraan valvontatehtäväänsä hoitavalle ylimmälle hallintoelimelle riippumattomana toimivasta johdosta ja tuomaan esille ongelmia sekä tarvittaessa varoittamaan kyseistä elintä, jos erityinen riskikehitys vaikuttaa tai saattaa vaikuttaa laitokseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta ylimmän hallintoelimen vastuuta sen tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisissa valvonta- ja/tai johtotehtävissä.

Riskienvallvontatoiminnon päällikön on oltava riippumaton toimivaan johtoon kuuluva henkilö, jonka nimenomaisena vastuualueena on riskienvalvontatoiminto. Jos laitoksen toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi ei ole perusteltua nimetä erillistä henkilöä, joku muu laitoksen toimivaan johtoon kuuluva henkilö voi vastata tehtävästä, edellyttäen ettei eturistiriitoja esiinny.

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26).

Riskienvälvontatoiminnon päällikköä ei saa erottaa tehtävästään ilman valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen etukäteen antamaa suostumusta, ja hänellä on tarvittaessa oltava mahdollisuus suoraan yhteyteen valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen kanssa.

Tämän direktiivin soveltaminen ei vaikuta direktiivin 2006/73/EY soveltamiseen sijoituspalveluirtyksiin.

77 artikla

Sisäiset menettelyt omien varojen vaatimusten laskemiseksi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on kannustettava kokonsa, sisäisen organisaationsa ja toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden puolesta merkittäviä laitoksia kehittämään sisäistä luottoriskien arviointikykyään ja lisäämään sisäiseen luokitukseen perustuvan menetelmän käyttöä luottoriskin kattamiseen tarvittavien omien varojen vaatimusten laskemisessa, kun kyseisten laitosten vastuut ovat absoluuttisesti mitattuina olennaisia ja niillä on samanaikaisesti suuri määrä olennaisia vastapuolia. Tämä artikla ei vaikuta asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan I osaston 3 luvun 1 jaksossa vahvistettujen perusteiden täyttymiseen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen seurattava, etteivät ne käytä luottoluokituksia yksinomaan tai mekaanisesti arvioidessaan yhteisön tai rahoitusvälineen luottokelpoisuutta.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten koko, sisäinen organisaatio sekä toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen kannustettava niitä kehittämään sisäistä erityisriskien arviointikykyään ja käyttämään enemmän sisäisiä malleja kaupankäyntivarastossa oleviin vieraan pääoman ehtoihin rahoitusvälineisiin liittyvän erityisriskin kattamiseen tarvittavien omien varojen vaatimusten laskemiseksi yhdessä sellaisten sisäisten mallien kanssa, joiden avulla lasketaan omien varojen vaatimukset maksukyvyttömyysriskille ja luottoluokan siirtymisriskille, kun kyseisten laitosten vastuut, joihin liittyy erityisriski, ovat absoluuttisesti mitattuna olennaisia ja niillä on suuri määrä olennaisia positioita eri liikkeeselaskijoiden vieraan pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.

Tämä artikla ei vaikuta asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 5 luvun 1–5 jaksossa vahvistettujen perusteiden täyttämiseen.

4. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritellään tarkemmin 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu käsite "absoluuttisesti mitattuna olennaiset vastuut, joihin liittyy erityisriski" ja raja-arvot suurelle määrälle olennaisia vastapuolia tai olennaisia positioita eri liikkeeselaskijoiden vieraan pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

78 artikla

Omien varojen vaatimusten laskemista koskevien sisäisten menettelyjen vertailu valvontatarkoituksiin

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset, jotka saavat käyttää sisäisiä menettelyjä riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten laskemiseen, lukuun ottamatta operatiivista riskiä, raportoivat sisäisten menettelyjensä laskelmien tulokset normisalkuissa olevien vastuidensa tai positioidensa osalta. Laitosten on toimitettava laskutoimitustensa tulokset sekä selvitys niiden saamiseksi käytetyistä menetelmistä toimivaltaisille viranomaisille asianmukaisin aikavälein, mutta vähintään vuosittain.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitokset toimittavat 1 kohdassa tarkoitetut laskutoimitusten tulokset EPV:n 8 kohdan mukaisesti laatiman mallin mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille ja EPV:lle. Jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät kehittää erityisiä salkkuja, niiden on kuultava siitä EPV:tä ja varmistettava, että laitokset raportoivat laskutoimitusten tulokset erillään EPV:n salkkujen laskutoimitusten tuloksista.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on laitosten 1 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella seurattava tapauksen mukaan niiden riskipainotettujen vastuuerien tai omien varojen vaatimusten kirjoja, lukuun ottamatta operatiivista riskiä, jotka koskevat normisalkussa olevia vastuuta tai positioita ja jotka saadaan kyseisten laitosten sisäisiä menettelyjä käyttäen. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain arvioitava kyseisten menettelyjen laatua kiinnittäen erityistä huomiota

a) menettelyihin, jotka osoittavat omien varojen vaatimuksissa merkittäviä eroja saman vastuun kohdalla,

b) menettelyihin, joiden osalta on erityisen suuria tai pieniä eroja ja myös joiden osalta omien varojen vaatimukset on merkittäväällä ja järjestelmällisellä tavalla arvioitu liian pieniksi.

EPV laatii raportin toimivaltaisten viranomaisten avustamiseksi sisäisten menettelyjen laadun arvioinnissa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella.

4. Jos tietyt laitokset poikkeavat merkittävästi valtaosasta samanlaisia laitoksia tai jos menettelyjen erot johtavat monenlaisiin tuloksiin, toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava syyt tähän ja toteutettava vaadittavat korjaustoimet, jos voidaan selvästi osoittaa, että laitoksen menettely johtaa omien varojen vaatimusten arvioimiseen liian pieniksi, mitä ei voida selittää vastuisiin tai positioihin liittyvien riskien eroilla.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että niiden päätöksissä 4 kohdassa tarkoitettujen korjaustoimien asianmukaisuudesta noudatetaan periaatetta, että tällaisissa toimitissa on säilytettävä sisäisen menettelyn tavoitteet ja etteivät ne näin ollen

a) johda standardointiin tai parhaina pidettyihin menetelmiin;

b) luo vääriä kannustimia; tai

c) aiheuta yhdenmukaista käyttäytymistä.

6. EPV voi antaa suuntaviivoja ja suosituksia asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti, jos se katsoo ne tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja arviointien perusteella tarpeellisiksi, jotta voidaan parantaa valvontakäytäntöjä tai laitosten käytäntöjä sisäisten menettelyjen osalta.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset määrittääkseen

a) menettelyt 3 kohdan mukaisesti tehtyjen arviointien jakamiseksi toimivaltaisten viranomaisten välillä ja EPV:n kanssa;

b) standardit 3 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten tekemiä arviointeja varten.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään

a) malli, määritelmät ja tietotekniikkaratkaisut, joita sovelletaan unionissa 2 kohdassa tarkoitettussa raportoinnissa;

b) edellä 1 kohdassa tarkoitettut normisalkut.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

9. Komissio esittää viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 2015 ja kuultuaan EPV:tä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sisäisten mallien vertaisarvioinnin toiminnasta, mukaan lukien mallin soveltamisala. Kertomuksen jälkeen esitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

79 artikla

Luotto- ja vastapuoliriski

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että:

a) luottojen myöntäminen perustuu vakuuttavasti perusteltuihin ja hyvin määriteltyihin kriteereihin ja että luottojen myöntämisessä, luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa sovellettavat menettelyt ovat selkeästi laadittuja;

b) laitoksilla on sisäiset menetelmät, joiden avulla ne voivat arvioida yksittäisistä vastapuolista, arvopapereista tai arvopaperistamispositioista aiheutuvan luottoriskin ja luottoriskin salkkutasolla. Erityisesti sisäisissä menetelmissä ei saa tukeutua yksinomaan tai mekaanisesti ulkoisiin luottoluokituksiin. Jos omien varojen vaatimukset perustuvat ulkoisen luottoluokituslaitoksen luokitukseen tai siihen, että vastuulle ei ole annettu luokitusta, tämä ei vapauta laitoksia siitä, että niiden on otettava lisäksi huomioon muut merkitykselliset tiedot arvioidessaan sisäisen pääomansa jakautumista;

c) laitosten luotonannon ja luottoriskillisten vastuiden jatkuva hallinnointi ja valvonta, mukaan luettuina ongelmaluottojen havaitseminen ja hallinta sekä asianmukaisten arvonoikausujen ja varausten tekeminen, toteutetaan tehokkailla järjestelmillä;

d) luotonanto on hajautettu asianmukaisesti ottaen huomioon laitoksen kohdemarkkinat ja yleiset luotonantoperiaatteet.

80 artikla

Jäännösriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että riskiä siitä, että laitosten käyttämät virallisesti hyväksytyt luottoriskin vähentämismenetelmät osoittautuvat odotettua tehottomammiksi, hallitaan ja valvotaan, myös kirjallisesti laadittuja periaatteita ja menettelyjä noudattaen.

81 artikla

Keskittymäriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että jokaiseen yksittäiseen vastapuoleen, mukaan luettuina keskusvastapuolet, toisiinsa yhteydessä olevat vastapuolten ryhmät ja saman talouden alan ja maantieteellisen alueen vastapuolet, kohdistuvista vastuista aiheutuvaa keskittymäriskiä taikka samasta toiminnasta tai hyödykkeestä tai luottoriskien vähentämismenetelmien soveltamisesta, mukaan lukien erityisesti suuriin välillisiin luottovastuisiin, kuten yksittäisen vakuuden antajaan, liittyvät riskit, aiheutuvaa keskittymäriskiä hallitaan ja valvotaan myös kirjallisesti laadittuja periaatteita ja menettelyjä noudattaen.

82 artikla

Arvopaperistamiseen liittyvä riski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että riskejä, jotka aiheutuvat arvopaperistamistransaktioista, joissa luottolaitokset ovat sijoittajia, alullepanijoita tai järjestäjiä, mukaan luettuina maineeseen liittyvä riskit, kuten monimutkaisiin rakenteisiin ja tuotteisiin sisältyvät riskit, arvioidaan ja käsitellään asianmukaisia toimintapolitiikkoja ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan varmistaa se, että liiketoimen taloudellinen painoarvo otetaan täysimääräisesti huomioon riskin arvioinnissa ja liikkeenjohdollisissa päätöksissä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksilla, jotka ovat ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja sisältävien uusiutuvien arvopaperistamistransaktioiden alullepanijoita, on maksuvalmiussuunnitelmat, joilla varaudutaan sekä aikataulun mukaisiin että ennenaikaisiin kuoletuksiin.

83 artikla

Markkinariski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että otetaan käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt markkinariskien kaikkien merkittävien aiheuttajien sekä niiden vaikutusten havaitsemiseksi, mittaamiseksi ja hallitsemiseksi.

2. Jos lyhyt positio erääntyy ennen pitkää positiota, toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset myös toteuttavat toimenpiteitä maksuvalmiusriskin torjumiseksi.

3. Sisäisen pääoman on oltava riittävä kattamaan olennaiset markkinariskit, joihin ei sovelleta omien varojen vaatimusta.

Laitoksilla, jotka laskeissaan positioriskiiin liittyviä omien varojen vaatimuksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti ovat nettouttaneet yhden tai useamman osakeindeksiin sisältyvän osakkeen position yhden tai useamman osakeindeksifutuuriin tai muun osakeindeksituotteen position kanssa, on oltava riittävä sisäinen pääoma sellaisesta tilanteesta aiheutuvan perusriskin kattamiseksi, jossa futuurin tai muun tuotteen arvonmuutokset eivät täysin noudata sen kohdeosakkeiden arvonmuutoksia; laitoksilla on myös oltava tällainen riittävä sisäinen pääoma, jos niillä on hallussaan sellaisten osakeindeksifutuurien vastakkaismerkkisiä positioita, joiden maturiteetit ja/tai koostumukset eivät täysin vastaa toisiaan.

Jos sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 345 artiklassa säädettyä kohtelua, laitosten on huolehdittava siitä, että niillä on riittävä sisäinen pääoma sellaisen tappioriskin kattamiseksi, joka on olemassa merkintäsitoumuksen antamisajankohdan ja seuraavan arkipäivän välisenä aikana.

84 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvä korkoriski

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön järjestelmät, joilla havaitaan riski ja arvioidaan ja hallitaan riskiä, joka syntyy korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin toimiin.

85 artikla

Operatiivinen riski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan lukien malliriski, ja katetaan harvoin sattuvat vakavat tapahtumat. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä politiikkoja ja menettelyjä sovellettaessa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että luottolaitoksella on käytössä varautumissuunnitelmat ja liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat suunnitelmat, joilla varmistetaan sen toiminnan jatkuvuus ja rajoitetaan tappioita liiketoiminnan vakavien häiriöiden varalta.

86 artikla

Likviditeettiriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitosten käytössä on tehokkaat strategiat, toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan likviditeettiriskiä tarkoituksenmukaisten ajanjaksojen ajan, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että laitokset säilyttävät riittävän tasoiset likviditeettipuskurit. Nämä strategiat, toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät on laadittava kulloistenkin liiketoiminta-alueiden, valuuttojen, sivuliikkeiden ja oikeushenkilöiden mukaan, ja niihin on sisällyttävä riittävät likviditeettikustannusten, -etujen ja -riskien kohdentamismenetelmät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, menettelyjen ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa laitosten monimuotoisuuteen, riskiprofiiliin ja toiminnan laajuuteen sekä ylimmän hallintoelimen vahvistamaan riskien sietorajaan, ja niissä on otettava huomioon laitoksen merkityksellisyys järjestelmän kannalta jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa se harjoittaa liiketoimintaa. Laitosten on tiedotettava riskien sietorajasta kaikille merkityksellisille liiketoiminta-alueille.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitoksilla, ottaen huomioon niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus, on likviditeettiriskiprofiilit, jotka ovat toimivalta ja selkeältä järjestelmältä edellytetyn likviditeettiriskiprofiilin mukaiset eivätkä mene sitä pidemmälle.

Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava kehitystä likviditeettiriskiprofiilien osalta, esimerkiksi tuotteiden suunnittelussa ja volyymeissa, riskienhallinnassa, rahoitusperiaatteissa ja rahoituskeskittymissä.

Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tehokkaita toimia, jos toisessa alakohdassa tarkoitettu kehitys saattaa johtaa yksittäisen laitoksen tai järjestelmän epävakauteen.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kolmannen alakohdan nojalla toteutetuista toimista.

EPV:n on annettava suosituksia soveltuviin tapauksissa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset kehittävät menetelmät rahoitusasemiensa tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Näihin menetelmiin on kuuluttava omaisuuserien kulloisetkin olennaiset sisäiset ja niistä tulevaisuudessa syntyvät kassavirrat, velat, taseen ulkopuoliset erät, myös ehdolliset velat, sekä maineeseen liittyvän riskin mahdollinen vaikutus.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset erottelevat toisistaan pantatun ja kiinnittämättömän omaisuuden, joka on käytettävissä koko ajan, erityisesti kriisitilanteissa. Niiden on myös huolehdittava siitä, että laitokset ottavat huomioon sen, missä oikeushenkilössä omaisuuserät sijaitsevat, ja maan, jossa omaisuuserät on lainmukaisesti kirjattu joko rekisteriin tai tilille, sekä niiden hyväksyttävyyden, ja niiden on valvottava, miten omaisuuserät voidaan ottaa käyttöön oikea-aikaisesti.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset myös ottavat huomioon oikeudelliset sekä sääntely- ja toimintarajoitukset, jotka koskevat likvidien varojen ja kiinnittämättömän omaisuuden mahdollisia siirtoja yksikköjen välillä sekä Euroopan talousalueella että sen ulkopuolella.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset harkitsevat erilaisia maksuvalmiusriskin vähentämiskeinoja, myös raja-arvojärjestelmää ja maksuvalmiuspuskureita, selvittääkseen erilaisista stressitilanteista, sekä arvioitava sitä, onko rahoitusrakenne riittävän monipuolinen ja millaisia rahoituslähteitä käytetään. Näitä järjestelmiä on tarkasteltava säännöllisesti.

8. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset harkitsevat maksuvalmiusasemia ja riskiä vähentäviä tekijöitä koskevia vaihtoehtoisia skenaarioita ja tarkastelevat oletuksia, joiden pohjalta tehdään rahoitusasemaa koskevia päätöksiä, vähintään vuosittain. Vaihtoehtoisissa skenaarioissa on tätä

varten keskityttävä erityisesti – myös arvopaperistamista varten perustettujen erillisyyhtiöiden (SSPE) tai muiden erillisyyhtiöiden osalta, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksessa (EU) N:o 575/2013 – taseen ulkopuolisiin eriin ja muihin ehdollisiin velkoihin, joiden suhteen laitos toimii järjestäjänä tai tarjoaa olennaista maksuvalmiustukea.

9. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat huomioon laitos- ja markkinakohtaisten sekä yhdistettyjen vaihtoehtoisten skenaarioiden potentiaaliset vaikutukset. Huomioon on otettava erilaiset ajanjaksot ja stressitilanteiden erilainen aste.

10. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset mukauttavat strategioitaan, sisäisiä menettelytapojaan ja likviditeettiriskin rajoja sekä laativat tehokkaat varautumissuunnitelmat ottaen huomioon 8 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulokset.

11. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksilla on käytössä maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat, joissa esitetään – myös toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden siviiliikkien osalta – riittävät strategiat ja asianmukaiset täytäntöönpanotoimenpiteet mahdollisista maksuvalmiusvaikeuksista selviämiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset testaavat näitä suunnitelmia vähintään vuosittain, että ne saatetaan ajan tasalle 8 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulosten perusteella ja esitetään toimivalle johdolle, jonka on ne hyväksyttävä, jotta sisäisiä toimintapolitiikkoja ja menettelyjä voidaan mukauttaa vastaavasti. Laitosten on toteutettava tarvittavat operatiiviset toimet ennakkolta sen varmistamiseksi, että maksuvalmiuden palauttamista koskevat suunnitelmat voidaan panna täytäntöön välittömästi. Luottolaitosten tapauksessa tällaisiin operatiivisiin toimiin on sisällyttävä keskuspankkirahoitusta varten tarvittavien vakuuksien välittömästä käytettävyydestä huolehtiminen. Tämä tarkoittaa, että vakuus pidetään tarvittaessa toisen jäsenvaltion valuuttana, tai sen kolmannen maan valuuttana, jossa luottolaitoksella on vastuuta, ja jos se on operatiivisesti välttämätöntä, sen vastaanottavan jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella, jonka valuutan määräisestä vastuusta on kyse.

87 artikla

Ylivelkaantumisriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksissa on käytössä toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla havaitaan, hallitaan ja valvotaan ylivelkaantumisriskiä. Ylivelkaantumisriskin indikaattoreina on käytettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan mukaisesti määritettävää velkaantuneisuusastetta sekä omaisuuden ja velvoitteiden välisiä eroja.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset hallitsevat ylivelkaantumisriskiä huolehtien riittävästä varovaisuudesta ja ottaen asianmukaisesti huomioon ylivelkaantumisriskin mahdollisen kasvun, joka johtuu laitoksen ennakoitujen tai toteutuneiden tappioiden aiheuttamasta omien varojen vähenemisestä sovellettavista kirjanpitosäännöistä riippuen. Tämän vuoksi laitosten on kyettävä selviämään ylivelkaantumisriskiin liittyvistä erilaisista stressitilanteista.

3 alajakso

Ohjaus ja hallinto

88 artikla

Ohjaus- ja hallintojärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin määrittelee sellaiset ohjaus- ja hallintojärjestelmät, joilla varmistetaan laitoksen tehokas ja vakaa hoito, ja valvoo niiden täytäntöönpanoa ja vastaa niistä; tämä edellyttää myös tehtävien eriyttämistä organisaatiossa ja eturistiriitatilanteiden ennaltaehkäisemistä.

Järjestelmien on oltava seuraavien periaatteiden mukaisia:

- a) ylimmän hallintoelimen on kannettava laitoksesta kokonaisvastuu ja hyväksyttävä laitoksen strategiset tavoitteet, riskist strategia ja sisäisen hallinnon täytäntöönpano ja valvottava sitä;
- b) ylimmän hallintoelimen on varmistettava kirjanpito- ja tilinpäätösraportointijärjestelmän eheys, mukaan luettuina varainhoidon ja toiminnan valvonta sekä lainsäädännön ja asiakkaiden standardien noudattaminen;
- c) ylimmän hallintoelimen on valvottava tietojen julkistamista ja tiedottamista koskevaa prosessia;
- d) ylimmän hallintoelimen on vastattava toimivan johdon tehokkaasta valvonnasta;
- e) laitoksen valvontatehtävästä vastaavan ylimmän hallintoelimen puheenjohtaja ei saa hoitaa samanaikaisesti saman laitoksen pääjohtajan tehtävää, ellei laitos ole pitänyt sitä perusteltuna ja toimivaltaiset viranomaiset antaneet siihen lupaa.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ylin hallintoelin valvoo ja määrääjain arvioi laitoksen ohjaus- ja hallintojärjestelmien tehokkuutta ja toteuttaa asianmukaiset toimet mahdollisten puutteiden korjaamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden vuoksi merkittävät laitokset perustavat nimityskomitean, joka muodostuu ylimmän hallintoelimen jäsenistä, jotka eivät vastaa asianomaisen laitoksen päivittäisestä johtamisesta.

Nimityskomitean on:

- a) haettava ja suositeltava ylimmälle hallintoelimelle tai yhtiökokoukselle hyväksyttäväksi ehdokkaita ylimmässä hallintoelimestä avoinna olevia paikkoja täytettäessä, arvioitava

ylimmän hallintoelimen tietämyksen, taitojen, monimuotoisuuden ja kokemuksen kokonaisuutta ja laadittava kuvaus tietyistä nimityksistä koskevista tehtävistä ja sen edellyttämistä valmiuksista ja arvioitava, kuinka paljon tehtävän hoito vie aikaa.

Lisäksi nimityskomitean on päätettävä ylimmässä hallintoelimestä aliedustetun sukupuolen edustusta koskevasta tavoitteesta ja laadittava toimintasuunnitelma ylimmässä hallintoelimestä aliedustetun sukupuolen osuuden nostamiseksi tämän tavoitteen tasolle. Tavoite, toimintasuunnitelma ja sen täytäntöönpano on julkistettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 435 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti;

- b) arvioitava säännöllisesti ja vähintään vuosittain ylimmän hallintoelimen rakennetta, kokoa, kokoonpanoa ja tehtävien hoitoa ja annettava ylimmälle hallintoelimelle suosituksia mahdollisista muutoksista;
- c) arvioitava säännöllisesti ja vähintään vuosittain ylimmän hallintoelimen yksittäisten jäsenten ja koko ylimmän hallintoelimen tietämystä, taitoja ja kokemusta ja raportoitava tästä ylimmälle hallintoelimelle;
- d) tarkasteltava säännöllisesti ylimmän hallintoelimen toimivan johdon valinnassa ja nimittämisessä noudattamaa toimintatapaa ja annettava suosituksia ylimmälle hallintoelimelle.

Tehtäviään suorittaessaan nimityskomitean on siinä määrin kuin mahdollista ja jatkuvasti otettava huomioon tarve varmistaa, että ylimmän hallintoelimen päätöksentekoa ei hallitse yksi henkilö tai pieni ryhmä henkilöitä tavalla, joka on vahingollinen koko laitoksen etujen kannalta.

Nimityskomitean on voitava käyttää kaikkia aiheelliseksi katsomiaan resursseja, myös ulkopuolisia neuvonantajia, ja sen on saatava asianmukainen rahoitus tätä varten.

Tätä kohtaa ei sovelleta, jos ylin hallintoelin ei kansallisen lain mukaan ole toimivaltainen jäsentensä valinta- ja nimitysmenetyksessä.

89 artikla

Maakohtainen raportointi

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen, että kukin laitos julkistaa vuosittain jäsenvaltioittain ja niiden kolmansien maiden osalta, joissa sillä on toimipaikka, konsolidoinnin perusteella seuraavat tilikautta koskevat tiedot:

- a) nimi/nimet, toiminnan luonne ja maantieteellinen sijainti;

b) liikevaihto;

c) palkatun henkilöstön lukumäärä kokopäivätyötä vastaavana;

d) tulos ennen veroja;

e) verot tuloksesta;

f) saatu valtiontuki.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia julkistamaan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa mainitut tiedot ensimmäisen kerran 1 päivästä heinäkuuta 2014.

3. Kaikkien unionissa toimiluvan saaneiden laitosten, jotka on kansainvälisesti määritelty maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi laitoksiksi, on toimitettava komissiolle luottamuksellisesti 1 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen tietojen viimeistään 1 päivästä heinäkuuta 2014. Komissio suorittaa kuultuaan EPV:tä, EVLEV:iä ja EAMV:ta, asian laadun mukaisesti, yleisen arvioinnin tällaisten tietojen julkistamisen mahdollisista kielteisistä taloudellisista vaikutuksista, mukaan lukien vaikutukset kilpailukykyyn, investointeihin ja luotonsaantiin sekä rahoitusjärjestelmän vakauteen. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksensa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Jos komission kertomuksessa todetaan huomattavia kielteisiä vaikutuksia, komissio harkitsee asianmukaisen säädösehdotuksen antamista 1 kohdassa asetettujen julkistamisvelvoitteiden muuttamiseksi ja se voi 145 artiklan h alakohdan mukaisesti päättää lykätä näitä velvoitteita. Komissio tarkastelee vuosittain uudelleen, onko tätä lykkäämistä aiheellista jatkaa.

4. Edellä 1 kohdassa mainitut tiedot tarkastetaan direktiivin 2006/43/EY mukaisesti ja julkaistaan mikäli mahdollista kyseisen laitoksen vuositilinpäätösten tai, mikäli saatavilla, konsolidoitujen tilinpäätösten liitteenä.

5. Mikäli tulevien unionin säädösten sisältämät julkistamisvelvoitteet ovat tässä artiklassa asetettuja laajempia, tämän artiklan soveltaminen päättyy ja se kumotaan.

90 artikla

Kokonaispääoman tuoton julkistaminen

Laitosten on julkistettava vuosikertomuksissaan osana pääindikaattoreita niiden kokonaispääoman tuotto, joka lasketaan niiden nettovoittona jaettuna niiden taseen loppusummalla.

91 artikla

Ylin hallintoelin

1. Ylimmän hallintoelimen jäsenten on oltava aina riittävän hyvämaineisia ja heillä on oltava tehtäviensä suorittamiseen riittävä tietämys, taidot ja kokemus. Ylimmän hallintoelimen koostumuksen on myös edustettava kokonaisuudessaan riittävän laaja-alaista kokemusta. Ylimmän hallintoelimen jäsenten on täytettävä erityisesti 2–8 kohdassa säädetyt vaatimukset.

2. Ylimmän hallintoelimen kaikkien jäsenten on käytettävä riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen laitoksessa.

3. Ylimmän hallintoelimen jäsenellä olevien samanaikaisten johtajatehtävien sallittavassa lukumäärässä on otettava huomioon yksilölliset olosuhteet ja laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Jos laitos on kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella merkittävä, sen muut kuin jäsenvaltiota edustavat hallintoelimen jäsenet eivät saa hoitaa 1 päivästä heinäkuuta 2014 alkaen samanaikaisesti enempää kuin yhtä seuraavista johtotehtävien yhdistelmistä:

a) yhden liikkeenjohtoon osallistuvan johtajan ja kahden liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävän yhdistelmä;

b) neljän liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävät.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa seuraavat lasketaan yhdeksi johtajan tehtäväksi:

a) saman konsernin sisällä hoidettavat liikkeenjohtoon osallistuvan tai osallistumattoman johtajan tehtävät,

b) liikkeenjohtoon osallistuvien tai osallistumattomien johtajien tehtävät, jotka hoidetaan

i) laitoksissa, jotka ovat saman laitosten suojajärjestelmän jäseniä edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, tai

ii) yrityksissä (mukaan lukien muut kuin finanssialan yhteisöt), joissa laitoksella on huomattava omistusosuus.

5. Johtotehtäviä organisaatioissa, joiden tavoitteet eivät ole pääasiallisesti kaupallisia, ja johtotehtäviä jäsenvaltion edustajana ei oteta lukuun 3 kohtaa sovellettaessa.

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa ylimmän hallintoelimen jäsenille luvan hoitaa lisäksi yhtä liikkeenjohtoon osallistumattoman johtajan tehtävää. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle säännöllisesti tällaisista luvista.

7. Ylimmällä hallintoelimellä on oltava kokonaisuutena riittävä tietämys, taidot ja kokemus, jotta se voi ymmärtää laitoksen toimintaa, tärkeimmät riskit mukaan luettuina.

8. Ylimmän hallintoelimen kunkin jäsenen on toimittava rehellisesti, lahjomattomasti ja riippumattomasti, jotta hän voi tarvittaessa tehokkaasti arvioida ja kyseenalaistaa toimivan johdon päätökset ja valvoa ja seurata tehokkaasti johdon päätöksentekoa.

9. Laitosten on osoitettava riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen.

10. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaa­dittava laitoksia ja niiden nimityskomiteoita ottamaan huomioon laaja-alaiset ominaisuudet ja taidot ylimmän hallintoelimen jäseniä rekrytoitaessa ja ottamaan tätä varten käyttöön toimintapolitiikan, jolla edistetään monimuotoisuutta ylimmässä hallintoelimestä.

11. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 435 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot ja käytettävä niitä monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertaisarviointiin. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle. EPV käyttää näitä tietoja monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailuun unionin tasolla.

12. EPV antaa ohjeita seuraavista:

- a) se, mikä on riittävä aika, jonka ylimmän hallintoelimen jäsen yksilölliset olosuhteet ja laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomioon ottaen tarvitsee tehtäviensä hoitamiseen;
- b) se, mitä ovat 7 kohdassa tarkoitetut ylimmän hallintoelimen riittävä tietämys, taidot ja kokemus;
- c) se, mitä ovat 8 kohdassa tarkoitetut ylimmän hallintoelimen jäsenen rehellisyys, lahjomattomuus ja riippumattomuus;
- d) se, mitä ovat 9 kohdassa tarkoitetut riittävät henkilöstöresurssit ja taloudelliset resurssit ylimmän hallintoelimen jäsenten tehtävään asettamiseen ja koulutukseen;
- e) se, mitä tarkoittaa monimuotoisuus, joka on otettava huomioon valittaessa ylimmän hallintoelimen jäseniä 10 kohdan mukaisesti.

EPV antaa nämä ohjeet viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

13. Tämän artiklan säännösten soveltaminen ei rajoita työntekijöiden edustusta ylimmässä hallintoelimestä koskevien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista.

92 artikla

Palkitsemisjärjestelmät

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset soveltavat tämän artiklan 2 kohtaa ja 93, 94 ja 95 artiklaa konserni-, emoyritys- ja tytäryritystasolla, offshore-rahoituskus­kukset mukaan luettuina.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkitsemisjärjestelmää, mukaan luettuina palkat ja lisäeläke-etuudet, joihin kuuluvat toimiva johto, riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat, valvontatoiminnoista vastaavat henkilöt sekä kaikki henkilöstön jäsenet, jotka kuuluvat palkitsemisensa kokonaismäärän perusteella samaan palkkaryhmään kuin toimiva johto ja riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat ja joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitosten riskiprofiiliin, laitosten on noudatettava seuraavia periaatteita tavalla ja siinä laajuudessa, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen:

- a) palkitsemisjärjestelmä on sopusoinnussa hyvän ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä eikä rohkaise liialliseen riskinottoon, joka ylittäisi laitoksen hyväksymän riskitason;
- b) palkitsemisjärjestelmä noudattaa laitoksen liiketoimintastrategiaa, tavoitteita, arvoja ja pitkän aikavälin etuja, ja se sisältää eturistiriitojen välttämiseen tähtäviä toimenpiteitä;
- c) laitoksen valvontatehtäväänsä hoitava ylin hallintoelin hyväksyy ja säännöllisesti arvioi palkitsemisjärjestelmän yleiset periaatteet ja vastaa sen täytäntöönpanon valvonnasta;
- d) vähintään vuosittain tarkastetaan keskitetysti, riippumattomasti ja sisäisesti, että palkitsemisjärjestelmän täytäntöönpanossa on noudatettu valvontatehtäväänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen hyväksymää palkitsemisjärjestelmää ja -menetelyjä;
- e) valvontatoiminnoissa työskentelevät henkilöt ovat riippumattomia valvonnassaan olevista liiketoimintayksiköistä, heillä on asianmukainen toimivalta ja heidän palkitsemisensa perustuu heidän tehtäviinsä liittyvien tavoitteiden saavuttamiseen riippumatta siitä, millainen on heidän valvonnassaan olevien liiketoiminta-alueiden tulos;
- f) jäljempänä 95 artiklassa tarkoitettu palkitsemiskomitea tai, jos tällaista komiteaa ei ole perustettu, valvontatehtäväänsä hoitava ylin hallintoelin valvoo suoraan riskienhallinnasta ja valvontatoiminnoista vastaavien ylimpien toimihenkilöiden palkitsemista;

g) palkitsemisjärjestelmässä erotetaan, ottaen huomioon kansalliset palkan määräytymisperusteet, selvästi toisistaan määräytymisperusteet

i) palkitsemisen kiinteälle perusmäärälle (kiinteä palkkio), jossa olisi ensisijaisesti otettava huomioon merkityksellinen työkokemus ja organisaatiovastuu sellaisina kuin ne vahvistetaan työntekijän toimenkuvassa osana työsuhteen ehtoja, ja

ii) palkitsemisen muuttuvalle osalle (muuttuva palkkio), jossa olisi otettava huomioon kestävä ja riskien kannalta tarkoituksenmukainen suorituskyyky sekä työntekijän toimenkuvassa osana työsuhteen ehtoja vaadittujen tavoitteiden ylittyminen.

93 artikla

Valtion väliintulotoimista hyötyvät laitokset

Valtion poikkeuksellisista väliintulotoimista hyötyviin laitoksiin on sovellettava 92 artiklan 2 kohdassa lueteltujen periaatteiden lisäksi seuraavia periaatteita:

a) muuttuva palkkio on ehdottomasti rajattu tiettyyn prosentiosuuteen nettotuotoista, jos sen määrä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen ja oikea-aikaisen valtiontuestan luopumisen kanssa;

b) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksia järjestelmään palkitsemisen uudelleen siten, että se sovitetaan yhteen hyvän riskienhallinnan ja pitkän aikavälin kasvun kanssa, ja asetettava tarvittaessa rajat laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenten palkitsemiselle;

c) laitoksen ylimmän hallintoelimen jäsenille ei makseta muuttuvia palkkioita, ellei se ole perusteltua.

94 artikla

Palkitsemisen muuttuvat osat

1. Palkitsemisen muuttuviin osiin on sovellettava 92 artiklan 2 kohdassa lueteltujen periaatteiden lisäksi ja samoin edellytyksin seuraavia periaatteita:

a) jos kyseessä on suoritusperusteinen palkitseminen, sen kokonaismäärä perustuu kokonaisarvioon asianomaisen henkilön ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta ja laitoksen kokonaistuloksesta, ja kun arvioidaan yksittäistä suoritusta, otetaan huomioon taloudelliset ja muut perusteet;

b) suoritusta arvioidaan monivuotisessa yhteydessä sen varmistamiseksi, että arviointi perustuu pidemmän aikavälin tulokseen ja että palkitsemisjärjestelmän suoritusperusteisten

osatekijöiden tosiasiallinen maksaminen kattaa sellaisen ajanjakson, jossa otetaan huomioon luottolaitoksen liiketoiminnan perussykli ja sen liiketoimintariskit;

c) muuttuvien palkkioiden kokonaismäärä ei rajoita laitoksen kykyä vahvistaa pääomapohjaa;

d) taatut muuttuvat palkkiot eivät ole moitteettoman riskienhallinnan tai suoritusperusteisen palkitsemisen periaatteen mukaisia, eivätkä ne saa olla osa tulevaa palkitsemista koskevia suunnitelmia;

e) taattu muuttuva palkkio on poikkeus, ja sitä maksetaan vain palkattaessa uutta henkilöstöä ja kun laitoksella on terve ja vahva pääomapohja, ja sitä maksetaan ainoastaan työsuhteen ensimmäisenä vuonna;

f) palkitsemisen kokonaismäärässä kiinteät ja muuttuvat osat ovat asianmukaisessa tasapainossa ja riittävän suuri osuus palkitsemisen kokonaismäärästä säilytetään kiinteänä, jotta pystytään noudattamaan täysin joustavaa muuttuvan palkitsemisen politiikkaa, jonka mukaisesti muuttuva palkkio voidaan myös jättää maksamatta;

g) laitos määrittelee palkitsemisen kokonaismäärän kiinteiden ja muuttuvien osien asianmukaiset suhteet soveltaen seuraavia periaatteita:

i) Muuttuva osa saa olla enintään 100 prosenttia kunkin yksittäisen henkilön palkitsemisen kokonaismäärän kiinteästä osasta. Jäsenvaltiot voivat asettaa enimmäisprosenttiosuuden, joka on edellä mainittua pienempi.

ii) Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että laitoksen osakkeenomistajat, omistajat tai jäsenet hyväksyvät korkeamman enimmäistason palkitsemisen kiinteän ja muuttuvan osan suhteelle edellyttäen, että muuttuvan osan kokonaistaso saa olla enintään 200 prosenttia kunkin henkilön palkitsemisen kokonaismäärän kiinteästä osasta. Jäsenvaltiot voivat asettaa enimmäisprosenttiosuuden, joka on edellä mainittua pienempi.

Mikäli suhteelle hyväksytään korkeampi taso tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tämä tapahtuu seuraavan menettelyn mukaisesti:

— laitoksen osakkeenomistajat tai omistajat tai jäsenet toimivat noudattaen laitoksen yksityiskohtaista suositusta, jossa esitetään pyydetyn hyväksymisen syyt ja laajuus mukaan lukien sen henkilöstön määrä, jota se koskee, ja sen tehtävät sekä odotettu vaikutus vaatimukseen terveen pääomapohjan säilyttämisestä;

- laitoksen osakkeenomistajat tai omistajat tai jäsenet toimivat vähintään 66 prosentin enemmistöllä edellyttäen, että vähintään 50 prosenttia osakkeista tai vastaavasta omistusoikeudesta on edustettuna, tai jos tämä edellytys ei täyty, he toimivat 75 prosentin enemmistöllä edustetusta omistusoikeudesta;
 - laitoksen on ilmoitettava kaikille laitoksen osakkeenomistajille tai omistajille tai jäsenille kohtuullisella enakkovaroitusajalla, että tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan nojalla pyydetään hyväksyntää;
 - laitoksen on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle osakkeenomistajilleen tai omistajilleen tai jäsenilleen annetusta suosituksesta ja ehdotetusta suhteen korkeammasta enimmäistasosta sekä perustelut sille, ja sen on pystyttävä osoittamaan toimivaltaiselle viranomaiselle, että ehdotettu korkeampi taso ei ole ristiriidassa laitoksen tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten velvoitteiden kanssa, ottaen erityisesti huomioon laitoksen omia varoja koskevat velvoitteet;
 - laitoksen on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle osakkeenomistajien, omistajien tai jäsenten tekemistä päätöksistä, mukaan lukien tämän alakohdan ensimmäisen alakohdan nojalla hyväksytty suhteen korkeampi enimmäistaso, ja toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä saatuja tietoja laitosten tätä koskevien käytäntöjen vertailuun. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle, ja EPV julkaisee ne kotijäsenvaltioittain koottuina vakiomuotoisina raportteina. EPV voi laatia ohjeita helpottamaan tämän luetelmakohdan täytäntöönpanoa ja varmistamaan kerättyjen tietojen yhdenmukaisuuden;
 - henkilöstö, jota tässä alakohdassa mainittu palkitsemisen muuttuvan osan korkeampi enimmäistaso koskee, ei saa käyttää suoraan tai välillisesti äänestys-oikeutta, joka heillä saattaa olla laitoksen osakkeenomistajina tai omistajina tai jäseninä.
- iii) Jäsenvaltiot voivat sallia sen, että laitokset soveltavat tämän alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua diskonttokorkoa korkeintaan 25 prosenttiin muuttuvan palkkion kokonaismäärästä edellyttäen, että se maksetaan välineinä, joiden maksamista lykätään vähintään viidellä vuodella. Jäsenvaltiot voivat asettaa enimmäisprosenttiosuuden, joka on edellä mainittua pienempi.
- EPV laatii ja julkaisee viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014 ohjeet sovellettavista laskennallisista diskonttokoroista ottaen huomioon kaikki asianmukaiset tekijät, mukaan lukien inflaatioaste ja -riski, joka käsittää lykkäyksen pituuden. EPV:n ohjeissa diskonttokoroista on erityisesti otettava huomioon se, miten kannustetaan käyttämään välineitä, joiden maksua lykätään vähintään viidellä vuodella;
- h) työsopimuksen ennen aikaiseen päättymiseen perustuvat maksut perustuvat pitkän aikavälin tulokseen eikä niillä paljasta epäonnistumista tai väärinkäytöstä;
 - i) palkitsemispakettien, jotka liittyvät korvauksiin tai ulosostoihin aiemmista työsopimuksista, on oltava laitoksen pitkän aikavälin etujen mukaisia, mukaan lukien yrityksessä säilytettävää voittoa, maksamisen lykkäämistä, työsuoritusta ja takaisinperintää koskevat järjestelyt;
 - j) muuttuvien palkkioiden tai niiden poolien laskemiseksi suoritussuorintoihin sisältyy korjaus, jossa otetaan huomioon kaikenlaiset nykyiset ja tulevat riskit ja pääomakustannukset sekä vaadittu maksuvalmius;
 - k) muuttuvien palkkioiden jakautumisessa laitoksen sisällä otetaan myös huomioon kaikenlaiset nykyiset ja tulevat riskit;
 - l) huomattava osa – joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia – muuttuvan palkkion määrästä koostuu tasapainoisessa suhteessa seuraavista:
 - i) osakkeet tai vastaavat omistussuhteet kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan tai osakesidonnaiset välineet tai vastaavat muut kuin käteisinstrumentit, jos laitos on listaamaton;
 - ii) mahdollisuuksien mukaan muut asetuksen (EU) N:o 575/2013 52 artiklassa tai 63 artiklassa tarkoitettavat välineet tai muut välineet, jotka voidaan muuttaa täysin ydinpääomaksi (CET1) tai joiden pääoman määrän kirjanpitoarvoa voidaan alentaa, ja joissa kummassakin tapauksessa otetaan asianmukaisella tavalla huomioon kyseisen laitoksen luottokelpoisuus ja jotka sopivat käytettäväksi muuttuviin palkkioihin.

Tässä alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin sovelletaan asianmukaista yhtiössä säilytettävää voittoa koskevaa politiikkaa, jonka tarkoituksena on saada kannustimet vastaamaan laitoksen pitkän aikavälin etuja. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa asettaa näiden välineiden tyyppiä ja rakennetta koskevia rajoituksia tai kieltää tietyt välineet. Tätä alakohtaa sovelletaan sekä muuttuvaan palkkioon, jonka maksamista on lykätty m alakohdan mukaisesti, että muuttuvaan palkkioon, jonka maksamista ei ole lykätty;

m) huomattavan osan, jonka on joka tapauksessa oltava vähintään 40 prosenttia muuttuvasta palkkiosta, maksamista lykätään vähintään 3–5 vuoden ajalle, ja se sovitetaan asianmukaisesti kyseisen liiketoiminnan luonteeseen, sen riskeihin ja henkilöstön tehtäviin.

Lykkäämisyjärjestelyssä oikeus muuttuvaan palkkioon kertyy portaattain aikaisintaan lykkäysajan kulumisen suhteessa. Jos muuttuva palkkio on erityisen suuri, vähintään 60 prosenttia määrästä on lykättävä maksettavaksi myöhemmin. Lykkäysajan pituus määritellään liiketoimintasyklin, liiketoiminnan luonteen, sen riskien ja kyseisen henkilöstön jäsenen tehtävien mukaisesti;

n) muuttuva palkkio, mukaan luettuna lykätty osuus, maksetaan tai oikeus siihen syntyy ainoastaan, jos se on kestävää ottaen huomioon laitoksen taloudellinen kokonaistilanne ja perusteltua laitoksen, liiketoimintayksikön ja kyseisen henkilön suorituksen perusteella.

Laitoksen heikko tai tappiollinen taloudellinen tulos supistaa yleensä huomattavasti muuttuvien palkkioiden kokonaismäärää, ottaen huomioon sekä kyseisen vuoden palkitseminen että jo aiemmin ansaittujen palkkioiden vähennykset, mukaan lukien palkkioiden riskiperusteisten ehtojen tai takaisinperintäehtojen perusteella tehdyt vähennykset, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisen sopimus- ja työoikeuden yleisten periaatteiden soveltamista.

Palkkiota riskiperusteisesti alentavia tai takaisinperintäehtoja sovelletaan 100 prosentin osuuteen asti muuttuvien palkkioiden kokonaismäärästä. Laitosten on vahvistettava erityiset kriteerit palkkion riskiperusteisten alennusten ja takaisinperinnän soveltamiselle. Näiden kriteerien on katettava erityisesti tilanteet, joissa henkilöstön jäsen

- i) on osallistunut tai on ollut vastuussa menettelystä, josta on koitunut merkittäviä tappioita laitokselle;
- ii) ei ole vastannut asianmukaisia soveltuvuus- ja kelpoisuusvaatimuksia;
- o) eläkepolitiikka on sopusoinnussa laitoksen liiketoimintastrategian, tavoitteiden, arvojen ja pitkän aikavälin etujen kanssa.

Jos työntekijä lähtee laitoksen palveluksesta ennen eläkkeelle siirtymistä, laitoksen on pidätettävä lisäeläke-etuudet viiden vuoden ajan 1 alakohdassa tarkoitettuina välineinä. Jos työntekijä saavuttaa eläkeiän, lisäeläke-etuudet on maksettava työntekijälle 1 alakohdassa tarkoitettuina välineinä siten, että etuuksia säilytetään laitoksessa viiden vuoden ajan;

p) henkilöstöä vaaditaan sitoutumaan siihen, ettei se käytä henkilökohtaisia suojausstrategioita tai palkitsemiseen ja vahinkovastuuseen liittyvää vakuuttamista palkitsemisyjärjestelyihin sisältyvien riskinsopeuttamisvaikutusten vähentämiseksi;

q) muuttuvaa palkkiota ei makseta erityisyjärjestelyin tai menetelmin, jotka helpottavat tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamista jättämistä.

2. EPV laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joiden mukaisesti määritetään sellaiset välineluokat, jotka täyttävät 1 kohdan 1 alakohdan ii alakohdassa säädetty edellytykset, ja laadulliset ja asianmukaiset määrälliset perusteet sellaisten henkilöstöryhmien yksilöimiseksi, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun laitoksen riskiprofiiliin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

95 artikla

Palkitsemiskomitea

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset, jotka ovat merkittäviä kokonsa, sisäisen organisaationsa sekä toimintansa luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden perusteella, perustavat palkitsemiskomitean. Palkitsemiskomitea on muodostettava siten, että se voi pätevästi ja itsenäisesti arvioida palkitsemisyjärjestelmää ja sitä koskevia käytäntöjä sekä riskienhallintaa ja pääomien ja maksuvalmiuden hoitoa varten luotuja kannustimia.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että palkitsemiskomitea vastaa palkitsemista koskevien päätösten valmistelusta, mukaan luettuina ne ylimmän hallintoelimen tekemät päätökset, joilla on vaikutuksia kyseisen laitoksen riskeihin ja niiden hallintaan. Palkitsemiskomitean puheenjohtajan sekä jäsenten on oltava sellaisia ylimmän hallintoelimen jäseniä, jotka eivät vastaa laitoksen päivittäisestä johtamisesta. Jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään työntekijöiden edustuksesta ylimmässä hallintoelimessä, palkitsemiskomiteaan on kuuluttava yksi tai useampia työntekijöiden edustajia. Kyseisiä päätöksiä valmistellessaan palkitsemiskomitean on otettava huomioon laitoksen osakkeenomistajien, sijoittajien ja muiden sidosryhmien pitkän aikavälin edut sekä yleinen etu.

96 artikla

Hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä sekä palkitsemista koskevan verkkosivuston ylläpitäminen

Laitosten on ylläpidettävä verkkosivustoa, jolla selvitetään, miten ne täyttävät 88–95 artiklan vaatimukset.

III j a k s o

Vakavaraisuuden arviointiprosessi

97 artikla

Vakavaraisuuden arviointi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on 98 artiklassa luetellut tekniset vaatimukset huomioon ottaen tarkastettava laitosten tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamiseksi käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit ja arvioitava:

- a) laitoksiin kohdistuvat tai mahdollisesti kohdistuvat riskit;
 - b) riskit, joita laitos aiheuttaa rahoitusjärjestelmälle ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 1093/2010 23 artiklan mukaisen järjestelmäriskin tunnistamisen ja mittaamisen tai tarvittaessa EJRK:n antamat suositukset;
 - c) stressitestien paljastamat riskit, ottaen huomioon laitoksen toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettun vakavaraisuuden arvioinnin soveltamisalana ovat kaikki tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetty vaatimukset.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä 1 kohdassa tarkoitettun arvioinnin perusteella, varmistavatko laitosten käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, menettelyt ja mekanismit hyvän riskien hallinnan ja riittävät niiden omat varat ja maksuvalmius riskien kattamiseen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä 1 kohdassa tarkoitettun vakavaraisuuden arvioinnin toteuttamistiheys ja perusteellisuus ja sovellettava siinä suhteellisuusperiaatetta ottamalla huomioon kyseessä olevan laitoksen toiminnan suuruus ja merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Vakavaraisuuden arviointi on tehtävä vähintään vuosittain niiden laitosten osalta, jotka kuuluvat 99 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun valvontatarkkailuohjelman soveltamisalaan.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos arviointi osoittaa, että laitos voi aiheuttaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 23 artiklan mukaisen järjestelmäriskin, toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat EPV:lle viipymättä arvioinnin tuloksista.

98 artikla

Vakavaraisuuden arviointia koskevat tekniset vaatimukset

1. Luotto-, markkina- ja operatiivisten riskien lisäksi toimivaltaisten viranomaisten 97 artiklan mukaisesti tekemään vakavaraisuuden arviointiin on sisällyttävä vähintään:

- a) sisäisten luottoluokitusten menetelmää (internal rating based, IRB, IRBA) soveltavien laitosten asetuksen (EU) N:o 575/2013 177 artiklan mukaisesti suorittamien stressitestien tulokset;
- b) tieto siitä, kohdistuuko laitokseen keskittymäriski ja kuinka keskittymäriskiä hallitaan, mukaan luettuna se, kuinka laitos noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 neljännessä osassa ja tämän direktiivin 81 artiklassa säädettyjä vaatimuksia;
- c) hyväksyttyjen riskienvähentämismenetelmien soveltamiseen liittyvän jäännösriskin hallinnassa käytettyjen periaatteiden ja menettelytapojen perusteellisuus, tarkoituksenmukaisuus ja soveltamistapa;
- d) laitoksen arvopaperistamispositioiden katteena olevien omien varojen riittävyys ottaen huomioon liiketoimen taloudellinen sisältö ja toteutettu riskien siirto;
- e) laitokseen kohdistuva likviditeettiriski, sen mittaaminen ja hallinta, mukaan luettuina vaihtoehtoisia skenaarioita koskevien analyysien kehittäminen, riskiä vähentävien tekijöiden hallinta (erityisesti maksuvalmiuspuskureiden taso, koostumus ja laatu) ja tehokkaat varautumissuunnitelmat;
- f) hajautusvaikutukset ja niiden huomioon ottaminen riskien mittaamisjärjestelmässä;
- g) laitoksen toteuttamien stressitestien tulokset, kun laitos käyttää sisäistä mallia asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti markkinariskin kattamiseen tarvittavia omien varojen vaatimusten laskemiseen;
- h) laitoksen vastuiden maantieteellinen sijaintipaikka;
- i) laitoksen liiketoimintamalli;
- j) järjestelmäriskin arviointi 97 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan e alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti tehtävä kattava arviointi siitä, kuinka laitokset yleisesti hallinnoivat likviditeettiriskin, ja edistettävä moitteettomien sisäisten menetelmien kehittämistä. Tätä arviointia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon laitosten rooli rahoitusmarkkinoilla. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten potentiaalinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, tarjoaako laitos ylimääräistä tukea arvopaperistamiselle. Jos laitoksen todetaan tarjonneen ylimääräistä tukea useammin kuin kerran, toimivaltaisten viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen huomioon ottamiseksi, että laitoksen arvopaperistamiselle jatkossa tarjotun tuen todennäköisyys on kasvanut eikä riskin siirtymistä huomattavassa määrin näin ollen tapahdu.

4. Tämän direktiivin 97 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määrittämisen suorittamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, antavatko kaupankäyntivarastoon sisältyviin positioihin tai salkkuihin tehty asetuksen (EU) N:o 575/2013 105 artiklassa tarkoitettua arvonoiikaisuutta laitokselle mahdollisuuden myydä tai suojata positionsa lyhyen ajan kuluessa ilman olennaisia tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa.

5. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä varavaruisuuden arvioinnissa on arvioitava myös sitä, kohdistuuko laitokseen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamia korkoriskejä. Toimenpiteitä on edellytettävä ainakin laitoksilta, joiden taloudellinen arvo laskee yli 20 prosenttia omien varojen arvosta yllättävän ja odottamattoman 200 peruspisteen tai sellaisen korkeuuden vuoksi, joka on määritelty EPV:n ohjeissa.

6. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä vakavaruisuuden arvioinnissa on arvioitava laitoksiin kohdistuvaa ylivelkaantumiskäytännön, joka määritetään kyseistä riskiä koskevien indikaattorien avulla, mukaan luettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 artiklan mukaisesti määritetty velkaantuneisuusaste. Määrittäessään laitosten velkaantuneisuusasteen asianmukaisuutta sekä laitosten ylivelkaantumiskäytännön hallitsemiseksi täytäntöön panemien järjestelyjen, strategioiden, menettelyjen ja mekanismien asianmukaisuutta, toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kyseisten laitosten liiketoimintamalli.

7. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä arvioinnissa on käsiteltävä laitosten hallinnointi- ja ohjausjärjestelmiä, yrityskulttuuria ja arvoja sekä ylimmän hallintoelimen jäsenten kykyä hoitaa tehtäviään. Toimivaltaisten viranomaisten on tätä arviointia tehdessään ainakin saatava tutustua ylimmän hallintoelimen ja sen komiteoiden kokousten esityslistoihin ja liiteasiakirjoihin sekä ylimmän hallintoelimen toiminnan sisäisen ja ulkoisen arvioinnin tuloksiin.

99 artikla

Valvontatarkkailuohjelma

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain vahvistettava valvontatarkkailuohjelma valvomilleen laitoksille. Ohjelmassa on huomioitava 97 artiklan mukainen vakavaruusarviointiprosessi. Ohjelmaan on sisällyttävä seuraavaa:

- a) tieto siitä, kuinka toimivaltaiset viranomaiset aikovat hoitaa tehtävänsä ja jakaa resurssinsa;
- b) tieto siitä, mitkä laitokset aiotaan ottaa laajennettuun valvontaan, ja tällaista valvontaa varten 3 kohdan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet;
- c) suunnitelma laitoksen, mukaan luettuina sen muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet sivuliikkeet ja tytäryritykset, käytämissä tiloissa toteutettavista 52, 119 ja 122 artiklan mukaisista toimenpiteistä.

2. Valvontatarkkailuohjelmaan on sisällytettävä seuraavat laitokset:

- a) laitokset, joiden osalta ilmenee 98 artiklan 1 kohdan a ja g alakohdassa ja 100 artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulosten tai 97 artiklan mukaisen vakavaruusarviointiprosessin tulosten perusteella niiden jatkuvaan taloudelliseen vakauteen kohdistuvia merkittäviä riskejä tai joiden osalta ilmenee tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuihin kansallisiin säännöksiin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 kohdistuvia rikkomuksia;
- b) laitokset, joista aiheutuu rahoitusjärjestelmälle järjestelmäriski;
- c) muut laitokset, joihin toimivaltaiset viranomaiset katsovat tarpeelliseksi soveltaa valvontatarkkailuohjelmaa.

3. Jos se on aiheellista 97 artiklan mukaisesti, on tarvittaessa toteutettava erityisesti seuraavat toimenpiteet:

- a) lisätään laitoksen tiloissa toteutettavien toimenpiteiden lukumäärä tai suoritustiheys;
- b) huolehditaan toimivaltaisten viranomaisen pysyvistä läsnäolosta laitoksessa;
- c) vaaditaan laitosta antamaan lisäselvityksiä tai raporttoimaan useammin;
- d) toteutetaan laitoksen operatiivisiin, strategisiin tai liiketoimintaa koskeviin suunnitelmiin kohdistuvia ylimääräisiä tai useammin tapahtuvia arviointeja;

e) toteutetaan temaattisia tarkasteluja, joilla valvotaan todennäköisesti toteutuvia erityisriskejä.

4. Se, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vahvistaa valvontatarkkailuohjelman, ei estä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamasta tapauskohtaisesti niiden alueella olevien laitosten sivuliikkeiden toimien tarkastuksia ja todentamisia 52 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

100 artikla

Valvonnalliset stressitestit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarpeen mukaan, mutta vähintään vuosittain, valvonnallisia stressitestejä valvomissaan laitoksissa 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden arviointiprosessin helpottamiseksi.

2. EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset käyttävät yhteisiä menetelmiä vuotuisia valvonnallisia stressitestejä toteuttaessaan.

101 artikla

Sisäisten menettelyjen käyttöä koskevan luvan jatkuva tarkastelu

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti, ja vähintään kolmen vuoden välein, sitä, kuinka laitokset noudattavat niille menetelmille asetettuja vaatimuksia, joihin on saatava toimivaltaisten viranomaisten lupa ennen kuin tällaisia menetelmiä käytetään omien varojen vaatimusten laskemiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti kiinnitettävä huomiota laitoksen liiketoiminnassa tapahtuneisiin muutoksiin ja kyseisten menetelmien soveltamiseen uusiin tuotteisiin. Jos havaitaan olennaisia puutteita siinä, miten laitos mittaa riskejä sisäisellä menetelmällään, toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että puutteet korjataan, tai toteutettava asianmukaiset toimenpiteet niiden seurausten lievittämiseksi esimerkiksi korottamalla kertoimia tai asettamalla lisäpääomavaatimuksia tai toteuttamalla muita asianmukaisia ja tehokkaita toimenpiteitä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti tarkasteltava ja arvioitava sitä, soveltavatko laitokset kehittyneitä ja ajan tasalla olevia tekniikoita ja käytäntöjä näissä menetelmissään.

3. Jos markkinariskin sisäisen mallin tapauksessa useat asetuksen (EU) N:o 575/2013 366 artiklassa tarkoitettut ylitykset osoittavat, ettei malli ole tai ole enää riittävän tarkka, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava lupa sisäisen mallin käyttöön tai toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että mallia parannetaan viipymättä.

4. Jos laitos on saanut luvan soveltaa menetelmää, joka edellyttää toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää ennen kuin

tällaista menetelmää käytetään omien varojen vaatimusten laskemiseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan mukaisesti, mutta ei enää täytä tämän menetelmän soveltamista koskevia vaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitokselta, että se joko osoittaa toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti, tai esittää suunnitelman vaatimustenmukaisuuden pikaisesta palauttamisesta ja asettaa määräajan suunnitelman täytäntöönpanemiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava parannuksia tähän suunnitelmaan, jos on epätodennäköistä, että tuloksena on täydellinen vaatimustenmukaisuus tai jos määräaika ei ole asianmukainen. Jos on todennäköistä, ettei laitos pysty palauttamaan vaatimustenmukaisuutta asianmukaisen määräajan kuluessa eikä ole – tapauskohtaisesti – tyydyttävällä tavalla osoittanut, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen, lupa menettelyn käyttöön on peruutettava tai rajoitettava koskemaan aloja, joilla vaatimukset täyttyvät, tai aloja, joilla vaatimustenmukaisuus voidaan saavuttaa asianmukaisen määräajan kuluessa.

5. Jotta sisäiset menettelyt olisivat unionissa johdonmukaisesti vakaita, EPV analysoi eri laitosten noudattamia sisäisiä menettelyjä, mukaan lukien se, kuinka johdonmukaisesti maksukyvyyden määrittelyä pannaan täytäntöön ja kuinka laitokset käsittelevät samanlaisia riskejä tai vastuuta.

EPV laatii asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joihin sisältyvät kyseisen analyysin perusteella määritetyt viitearvot.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon kyseinen analyysi ja kyseiset viitearvot tarkastellessaan laitoksille myöntämäänsä lupia käyttää sisäisiä menetelmiä.

IV jakso

Valvontatoimenpiteet ja -valtuudet

102 artikla

Valvontatoimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet varhaisessa vaiheessa merkityksellisiin ongelmiin puuttumiseksi seuraavissa tilanteissa:

- laitos ei täytä tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimuksia;
- toimivaltaisilla viranomaisilla on näyttöä siitä, että laitos ei todennäköisesti tule täyttämään tämän direktiivin tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimuksia seuraavien 12 kuukauden aikana.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa toimivaltaisten viranomaisten valtuudet sisältävät 104 artiklassa tarkoitettut valtuudet.

103 artikla

Valvontatoimenpiteiden soveltaminen laitoksiin, joilla on samankaltainen riskiprofiili

1. Jos toimivaltaiset viranomaiset määrittävät 97 artiklan nojalla, että laitokset, joilla on samankaltainen riskiprofiili, kuten samankaltaiset liiketoimintamallit tai riskikeskittymien maantieteellinen sijainti, ovat tai voivat olla alttiina samanlaisille riskeille tai aiheuttaa samanlaisia riskejä rahoitusjärjestelmälle, ne voivat soveltaa 97 artiklassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointiprosessia samankaltaisella tai samalla tavalla näihin laitoksiin. Tätä varten jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että toimivaltaisilla viranomaisilla on tarvittavat lakiin perustuvat toimivaltuudet määrätä tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla näitä laitoksia koskevia vaatimuksia samankaltaisella tai samalla tavalla, mukaan lukien erityisesti 104, 105 ja 106 artiklan mukaiset valvontavaltuudet.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitostyyppien voidaan määrittää erityisesti 98 artiklan 1 kohdan j alakohdassa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, kun ne soveltavat 1 kohtaa. EPV:n on seurattava valvontakäytäntöjä ja annettava ohjeita siitä, kuinka samankaltaisia riskejä tulee arvioida ja kuinka voidaan varmistaa 1 kohdan yhdenmukainen soveltaminen koko unionissa. Ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.

104 artikla

Valvontavaltuudet

1. Sovellettaessa 97 artiklaa, 98 artiklan 4 kohtaa, 101 artiklan 4 kohtaa, 102 ja 103 artiklaa ja asetusta (EU) N:o 575/2013 toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin valtuudet

- a) vaatia laitoksia pitämään omia varoja tämän osaston 4 luvussa ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimuksen lisäksi, jotka liittyvät sellaisiin riskitekijöihin ja riskeihin, joista ei ole säädetty kyseisen asetuksen 1 artiklassa;
- b) vaatia laitoksia tehostamaan 73 ja 74 artiklan mukaisesti käyttöön otettuja järjestelyjä, menettelyjä, mekanismeja ja strategioita;
- c) vaatia laitoksia esittämään suunnitelma tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten valvontavaatimusten noudattamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;
- d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;

f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvää riskiä;

g) vaatia laitoksia rajoittamaan muuttuvan palkkion määrä tietyn prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos palkkiomäärä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen kanssa;

h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;

i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kieltää se edellyttäen, että kieltoa ei voida katsoa laitoksen maksulainlyönniksi;

j) asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna pääoma- ja maksuvalmiuspositioita koskeva raportointi;

k) asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan lukien rajoituksia saatavien ja velkojen välisille maturiteettierojille;

l) vaatia antamaan lisätietoja.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omien varojen lisävaatimuksia ainakin, jos

- a) laitos ei täytä tämän direktiivin 73 ja 74 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 393 artiklassa säädettyä vaatimusta;
- b) tämän osaston 4 luvussa tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetty omien varojen vaatimukset eivät kata riskejä tai riskitekijöitä;
- c) pelkkä muiden hallinnollisten toimenpiteiden soveltaminen ei todennäköisesti riittävästi paranna järjestelyjä, menettelyjä, mekanismeja ja strategioita niin nopeasti kuin olisi tarpeen;
- d) 98 artiklan 4 kohdassa tai 101 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tarkastuksessa ilmenee, että käytetyn menetelmän soveltamista koskevat vaatimukset eivät täyty, ja se todennäköisesti johtaa riittämättömiin omien varojen vaatimuksiin;

- e) riskit on todennäköisesti aliarvioitu, vaikka tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltuvia vaatimuksia on noudatettu; tai
- f) laitos ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 575/2013 377 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että kyseisessä artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulokset ylittävät olennaisesti sen omien varojen vaatimukset korrelaatiokaupankäyntisalkun osalta.
3. Määritettäessä omien varojen asianmukaista tasoa III jakson mukaisesti toteutetun vakavaraisuuden arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko välttämättömä asettaa pääomavaatimuksen lisäksi omien varojen lisävaatimus laitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien riskien kattamiseksi, ottaen huomioon seuraavat seikat:
- a) 73 artiklassa tarkoitettuun laitoksen arviointiprosessiin liittyvät määrälliset ja laadulliset näkökohdat;
- b) 74 artiklassa tarkoitetut laitoksen järjestelyt, menettelyt ja mekanismit;
- c) 97 tai 101 artiklan mukaisesti suoritetun vakavaraisuuden arvioinnin tulos;
- d) järjestelmäriskin arviointi.

105 artikla

Erityiset likviditeettivaatimukset

Määritettäessä likviditeettivaatimusten asianmukaista tasoa III jakson mukaisesti toteutetun vakavaraisuuden arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko välttämättömä asettaa erityinen likviditeettivaatimus laitokseen kohdistuvien tai mahdollisesti kohdistuvien likviditeettiriskien kattamiseksi, ottaen huomioon seuraavaa:

- a) laitoksen liiketoimintamalli;
- b) II jaksossa ja erityisesti 86 artiklassa tarkoitetut laitoksen järjestelyt, menettelyt ja mekanismit;
- c) 97 artiklan mukaisesti suoritetun arvioinnin tulos;
- d) systeeminen likviditeettiriski, joka uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden eheyttä.

Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti harkittava tarvetta soveltaa hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, mukaan lukien vakavaraisuusmaksut, joiden tason olisi yleisesti ottaen oltava yhteydessä laitoksen tosiasiallisen

likviditeettiaseman ja kansallisella tai unionin tasolla vahvistettujen maksuvalmiutta ja pysyvää varainhankintaa koskevien vaatimusten väliseen eroon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 67 artiklan soveltamista.

106 artikla

Erityiset julkistamisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia laitoksia

- a) julkistamaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannessa osassa tarkoitetut tiedot useammin kuin kerran vuodessa ja asettamaan julkistamiselle määräajat;
- b) käyttämään julkistamiseen tiettyjä muita viestintäkanavia ja paikkoja kuin tilinpäätösasiakirjoja.

2. Jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia emoyrityksiä julkistamaan vuosittain kuvaus laitosryhmän oikeudellisesta rakenteesta, hallintorakenteesta ja organisaatiosta 14 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 1 kohdan ja 109 artiklan 2 kohdan mukaisesti joko kokonaisuudessaan tai esittämällä viittaukset vastaaviin tietoihin.

107 artikla

Vakavaraisuuden arviointien ja valvontatoimenpiteiden johdonmukaisuus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle

- a) 92 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin toiminnasta;
- b) menetelmä, jota käytetään 98, 100, 101, 102, 104 ja 105 artiklassa tarkoitettujen päätösten tekemiseksi a alakohdassa tarkoitetun prosessin pohjalta.

EPV arvioi toimivaltaisten viranomaisten toimittamia tietoja vakavaraisuuden arviointiprosessin johdonmukaistamiseksi. Se voi pyytää toimivaltaisilta viranomaisilta lisätietoja saattaakseen arviointinsa päätökseen suhteellisuusperiaatetta noudattaen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.

2. EPV raportoi vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle, missä määrin jäsenvaltiot ovat lähentyneet toisiaan tämän luvun soveltamisessa.

Tällaisen lähentymisen lisäämiseksi EPV tekee vertaisarviointeja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 30 artiklan mukaisesti.

3. EPV antaa toimivaltaisille viranomaisille asetuksen N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet, joissa laitosten koko, rakenne ja sisäinen organisaatio sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus huomiioon ottaen määritellään tarkemmin yhteiset menettelyt ja menetelmät, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa ja 97 artiklassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointiprosessia ja 76–87 artiklassa tarkoitettujen riskien luokittelun ja käsittelyn arviointia, erityisesti keskitymäriskin osalta 81 artiklan mukaisesti.

V j a k s o

S o v e l t a m i s t a s o

108 artikla

Sisäisen pääoman riittävyyden arviointiprosessi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokainen laitos, joka ei ole tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, eikä ole myöskään emoyritys, ja että jokainen laitos, jota ei ole sisällytetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 19 artiklan mukaiseen konsolidointiin, noudattaa tämän direktiivin 73 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää soveltamatta tämän direktiivin 73 artiklassa säädettyjä vaatimuksia luottolaitokseen asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan mukaisesti.

Kun toimivaltaiset viranomaiset eivät sovelle asetuksen (EU) N:o 575/2013 15 artiklassa säädettyjä omia varoja koskevia konsolidoituja vaatimuksia, tämän direktiivin 73 artiklan vaatimuksia sovelletaan erityiskohtaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jäsenvaltiossa toimivat emoyritykset noudattavat tämän direktiivin 73 artiklassa säädettyjä velvoitteita konsolidoitujen vaatimusten pohjalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun 2 ja 3 jaksossa kuvatulla tavalla ja laajuudessa.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvaltaan kuuluvat laitokset noudattavat tämän direktiivin 73 artiklassa säädettyjä velvoitteita kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman pohjalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun 2 ja 3 jaksossa kuvatulla tavalla ja laajuudessa.

Kun jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvaltaan

kuuluu useampi kuin yksi laitos, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan laitokseen, johon sovelletaan konsolidoitua valvontaa 111 artiklan mukaisesti.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitoksina toimivat tytäryritykset soveltavat 73 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä laitoksilla tai emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä on laitos, rahoituslaitos tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

109 artikla

Laitosten järjestelyt, prosessit ja mekanismit

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitokset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita erityiskohtaisesti, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset sovelle asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklassa säädettyä poikkeusta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita konsolidoidulla tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joita tämän luvun II jaksossa edellytetään, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset panevat täytäntöön kyseiset järjestelyt, menettelyt ja mekanismit niissä tytäryrityksissään, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on lisäksi oltava johdonmukaisia ja hyvin integroituja, ja kyseisten tytäryritysten on lisäksi voitava toimittaa kaikki valvontaa varten tarvittavat tiedot.

3. Tämän luvun II jaksosta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia tytäryrityksiä, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevat laitokset pystyvät osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että II jakson soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryhtiö on sijoittautunut.

110 artikla

Vakavaraisuuden arviointi sekä valvontatoimenpiteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava tämän luvun III jaksossa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointiprosessia ja tämän luvun IV jaksossa tarkoitettuja valvontatoimenpiteitä asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osastossa vahvistetulla vaatimusten soveltamistasolla.

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät sovelleta asetuksen (EU) N:o 575/2013 15 artiklassa säädettyjä omia varoja koskevia konsolidoituja vaatimuksia, yksittäisten sijoituspalveluyritysten valvontaan sovelletaan tämän direktiivin 97 artiklan vaatimuksia.

3. LUKU

Konsolidoitu valvonta

I j a k s o

Konsolidoidun valvonnan toteuttamisperiaatteet

111 artikla

Konsolidointiryhmän valvojan määrittäminen

1. Kun emoyritys on jäsenvaltiossa tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat myöntäneet toimiluvan.

2. Kun laitoksen emoyritys on jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö taikka EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat myöntäneet toimiluvan.

3. Kun kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneilla laitoksilla on emoyrityksenä sama rahoitusalan holdingyhtiö, sama emoyrityksenä jossakin jäsenvaltiossa toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, sama EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai sama EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, konsolidoitua valvontaa toteuttavat sen laitoksen osalta toimivaltaiset viranomaiset, jolla on toimilupa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu.

Kun kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten emoyritykset muodostuvat useammista rahoitusalan holdingyhtiöistä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä, joiden pääkonttorit ovat eri jäsenvaltioissa, ja jokaisessa näistä valtioista on luottolaitos, konsolidoitua valvontaa harjoittaa sen luottolaitoksen osalta toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

4. Kun useamman kuin yhden unionissa toimiluvan saaneen laitoksen emoyrityksenä on sama rahoitusalan holdingyhtiö tai sama rahoitusalan sekaholdingyhtiö eikä mikään näistä laitoksista ole saanut toimilupaa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu, konsolidoitua valvontaa harjoittaa toimivaltainen viranomainen, joka on antanut toimiluvan sille laitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin ja joka katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevaksi laitokseksi.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon laitokset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys eri maissa, ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen toteuttamaan konsolidoitua valvontaa. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on ennen päätöksensä tekemistä annettava EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle, EU:ssa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tai sille laitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin, mahdollisuus esittää kantansa kyseisestä päätöksestä.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle kaikki 5 kohdan soveltamisalaan kuuluvat sopimukset.

112 artikla

Konsolidointiryhmän valvojan tekemä valvontatoiminnan yhteensovittaminen

1. Tästä direktiivistä ja asetuksesta (EU) N:o 575/2013 johtuvien velvoitteiden lisäksi konsolidointiryhmän valvoja hoitaa seuraavia tehtäviä:

- a) tarvittavien tietojen kokoamisen ja levittämisen yhteensovittaminen toiminnan jatkuvuutta koskeissa tilanteissa ja kriisitilanteissa;
- b) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa toiminnan jatkuvuutta koskeissa tilanteissa, myös VII osaston 3 luvussa tarkoitettussa toiminnassa;
- c) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarpeen mukaan EKPJ:hin kuuluvien keskuspankkien kanssa kriisitilanteisiin valmistautumisessa ja kriisitilanteissa, mukaan lukien kielteiset muutokset laitoksissa tai rahoitusmarkkinoilla, käyttäen mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia kriisinhallintaa helpottavia viestintäkanavia.

2. Jos konsolidointiryhmän valvoja ei kykene hoitamaan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä tai jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee yhteistyötä konsolidointiryhmän valvojan kanssa siinä laajuudessa kuin 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitaminen edellyttää, mikä tahansa kyseisistä toimivaltaisista viranomaisista voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.

EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia omasta aloitteestaan, jos tämän artiklan mukaisesta valvontatoiminnan yhteensovittamisesta on erimielisyyttä, mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

3. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen sisältää 117 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja 117 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksellisia toimenpiteitä, yhteisten arviointien valmistelun, varautumissuunnitelmien toteuttamisen ja yleisölle tiedottamisen.

113 artikla

Yhteiset päätökset laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta jäsenvaltioissa, on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaan saamiseksi seuraavista:

a) 73 ja 97 artiklan soveltamisesta laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyden määrittämiseksi suhteessa sen taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin sekä omien varojen vaaditusta tasosta 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi kuhunkin laitosryhmään kuuluvan yrityksen konsolidoidulta perustalta;

b) toimenpiteistä, joilla puututaan maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen 86 artiklassa vaaditun mukaisesti sekä tarpeeseen vahvistaa likviditeettivaatimuksia koskevat laitoskohtaiset tasot tämän direktiivin 105 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä päätöksiä on saatava aikaan

a) 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 73 ja 97 artiklan sekä 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen;

b) 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 86 ja 105 artiklan mukaisen laitosryhmän maksuvalmiutta koskevan riskiprofiilin arvioinnin sisältävän kertomuksen.

Yhteisissä päätöksissä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten 73 ja 97 artiklan mukaisesti suorittamia tytäryritysten riskinarviointoja.

Yhteiset päätökset ilmoitetaan asiakirjoissa, jotka sisältävät kattavat perustelut, jotka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on

minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Ryhmävalvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tätä yhteistä päätöstä 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja tekee päätöksen 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 105 artiklan soveltamisesta konsolidoidusti tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryritysten riskinarviointia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuina sovitteluaikoina. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika tai tapauksen mukaan yhden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 105 artiklan soveltamisesta yksittäisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varauksia. Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään mainituissa asetuksessa tarkoitettuina sovitteluaikoina. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika tai tapauksen mukaan yhden kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Nämä päätökset esitetään asiakirjassa, joka sisältää kattavat perustelut ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä niiden 2 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa ilmaisemat näkemykset ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

Jos EPV:tä on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava sen lausunto huomioon ja annettava selvitys, jos siitä on poikettu merkittävästi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä päätöksiä ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa 3 kohdan mukaisesti tehtyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja perustellun pyynnön saattaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 105 artiklan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Viimeksi mainitussa tapauksessa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut yhteiset päätökset ja yhteisen päätöksen puuttuessa 3 kohdan mukaisesti tehtyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja perustellun pyynnön saattaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 105 artiklan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Viimeksi mainitussa tapauksessa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla varmistetaan tässä artiklassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 105 artiklan soveltamisen osalta tarkoituksena helpottaa yhteisten päätösten tekemistä.

EPV toimittaa nämä teknisten standardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

114 artikla

Tietovaatimukset kriisitilanteissa

1. Kun ilmenee kriisitilanne, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 18 artiklassa kuvattu tilanne tai tilanne, jossa markkinoiden muutokset ovat epäsuotuisia, joka mahdollisesti vaarantaa markkinoiden likviditeetin ja rahoitusjärjestelmän vakauden jossakin niistä jäsenvaltioista, joissa ryhmittymään kuuluville yrityksille on myönnetty toimilupa tai joihin 51 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivuliikkeitä on sijoittautunut, konsolidointiryhmän valvojan, jollei 1 luvun 2 jaksosta ja soveltuvin osin direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklasta muuta johdu, on varoitettava asiasta mahdollisimman pian EPV:tä ja 58 artiklan 4 kohdassa ja 59 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja ilmoitettava niille kaikki niiden tehtävien suorittamisen kannalta olennaiset tiedot. Kyseisiä velvoitteita sovelletaan kaikkiin toimivaltaisiin viranomaisiin.

Jos EKPJ:hin kuuluvan keskuspankin tietoon tulee ensimmäisessä alakohdassa kuvattu tilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 112 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ja EPV:tä.

Toimivaltaisen viranomaisen ja 58 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen viranomaisen on käytettävä mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia viestintäkanavia.

2. Jos konsolidointiryhmän valvoja tarvitsee tietoja, jotka toinen toimivaltainen viranomainen on jo saanut, sen on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä ottamaan yhteyttä asianomaiseen viranomaiseen, jotta voidaan estää päällekkäiset ilmoitukset eri valvontaviranomaisille.

115 artikla

Yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt

1. Tehokkaan valvonnan edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidointiryhmän valvojalla ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt.

Näiden järjestelyjen perusteella konsolidointiryhmän valvojalle voidaan osoittaa lisätehtäviä ja päätöksenteko- ja yhteistyömenettelyjä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa voidaan tämentää.

2. Laitoksena toimivan emoyrityksen tytäryrityksen toimiluvan myöntämisestä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat asetuksen (EU) N:o 1093/2010 28 artiklan mukaisesti siirtää valvontavastuunsa kahdenvälisellä sopimuksella toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet emoyritykselle toimiluvan ja valvovat sitä, sen varmistamiseksi, että nämä viranomaiset hoitavat vastuunsa tytäryrityksen valvonnasta tämän direktiivin mukaisesti. EPV:lle on ilmoitettava tällaisista sopimuksista ja niiden sisällöstä. EPV ilmoittaa tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan pankkikomitealle.

116 artikla

Valvontakollegiot

1. Konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita, jotta voidaan helpottaa 112 ja 113 artiklassa ja 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista tämän artiklan 2 kohdan luottamuksellisuusvaatimusten ja unionin lainsäädännön mukaisesti sekä tarvittaessa varmistaa asianmukainen yhteensovittaminen ja yhteistyö asiaankuuluvien kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa.

EPV edistää ja seuraa osaltaan tässä artiklassa tarkoitettujen valvontakollegioiden toiminnan tehokkuutta, vaikuttavuutta ja yhdenmukaisuutta asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten EPV osallistuu toimintaan sopivalla tavalla, ja sitä pidetään toimivaltaisena viranomaisena tässä tarkoituksessa.

Valvontakollegiot muodostavat puitteet, joiden avulla konsolidointiryhmän valvoja, EPV ja asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat seuraavista tehtävistä:

- a) vaihtavat tietoja keskenään ja EPV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 21 artiklan mukaisesti;
- b) sopivat tarvittaessa vapaaehtoisesta tehtävien antamisesta ja velvollisuuksien siirrosta;
- c) määrittävät 99 artiklassa tarkoitetut valvontatarkkailuohjelmat ryhmittymän riskinarvioinnin perusteella 97 artiklan mukaisesti;
- d) tehostavat valvontaa poistamalla tarpeettomat päällekkäiset valvontavaatimukset, mukaan lukien suhteessa 114 artiklassa ja 117 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin tietopyyntöihin;
- e) soveltavat johdonmukaisesti tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisia vakavaraisuusvaatimuksia kaikkiin laitosryhmän yrityksiin rajoittamatta unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa;
- f) soveltavat 112 artiklan 1 kohdan c alakohdtaa ottaen huomioon kyseisellä alalla mahdollisesti perustettavien muiden forumien työn.

2. Valvontakollegioihin osallistuvat toimivaltaiset viranomaiset ja EPV tekevät tiivistä yhteistyötä. Tämän direktiivin 1 luvun II jakson ja direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklan mukaiset salassapitovaatimukset eivät estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja valvontakollegioissa. Valvontakollegioiden perustaminen ja toiminta eivät saa vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

3. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava 115 artiklassa tarkoitettuihin kirjallisiin menettelyihin, jotka konsolidointiryhmän valvoja vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

4. EPV:n on laadittava teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään valvontakollegioiden toiminnan yleiset edellytykset.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV:n on laadittava teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään valvontakollegioiden operatiivinen toiminta.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

6. Valvontakollegioihin voivat osallistua EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon on sijoittunut 51 artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivuliikkeitä, EKPJ:hin kuuluvat keskuspankit tapauksen mukaan sekä kolmansien maiden valvontaviranomaiset tapauksen mukaan ja jos luottamuksellisuusvaatimuksista, jotka kaikkien toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan vastaavat tämän direktiivin 1 luvun II jakson ja soveltuvin osin direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklan mukaisia vaatimuksia, ei muuta johdu.

7. Konsolidointiryhmän valvojan on toimittava kollegion kokousten puheenjohtajana ja päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunnitelluista toimista. Konsolidointiryhmän valvojan on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille riittävän ajoissa täydelliset tiedot toimista, joista kyseisissä kokouksissa on päätetty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

8. Konsolidointiryhmän valvojan päätöksessä on otettava huomioon suunnitellun tai yhteen sovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisille viranomaisille, erityisesti 7 artiklassa tarkoitetut mahdolliset vaikutukset asianomaisten jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmän vakauteen ja 51 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen velvoitteet.

9. Jollei tämän direktiivin 1 luvun II jakson ja soveltuvin osin direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklan mukaisista luottamuksellisuusvaatimuksista muuta johdu, konsolidointiryhmän valvojan on tiedotettava EPV:lle valvontakollegion toiminnasta, myös kriisitilanteissa, ja toimitettava sille kaikki tiedot, jotka ovat erityisen merkityksellisiä valvontakäytäntöjen lähentämiseksi.

Jos toimivaltaisten viranomaisten välillä on erimielisyyttä valvontakollegioiden toiminnasta, mikä tahansa kyseisistä toimivaltaisista viranomaisista voi saattaa asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti.

EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia omasta aloitteestaan, jos tämän artiklan mukaisesta valvontakollegioiden toiminnasta on erimielisyyttä, mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

117 artikla

Yhteistyövelvoitteet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä. Niiden on annettava toisilleen tiedot, jotka ovat olennaisia tai merkityksellisiä muiden viranomaisten tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten valvontatehtävien hoitamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaisen tärkeät tiedot.

Toimivaltaisten viranomaisten on tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 575/2013 sovellettaessa tehtävä yhteistyötä EPV:n kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EPV:lle kaikki tiedot, jotka tämä tarvitsee tämän direktiivin, asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisten tehtäviensä suorittamiseen, asetuksen (EU) N:o 1093/2010 35 artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja on pidettävä olennaisen tärkeinä, jos ne voivat merkittävästi vaikuttaa laitoksen tai rahoituslaitoksen rahoitusaseman vakauden arviointiin toisessa jäsenvaltiossa.

Erityisesti EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten ja EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien laitosten konsolidointiryhmän valvojen on toimitettava kaikki merkitykselliset tiedot niille muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka valvovat kyseisten emoyritysten tytäryrityksiä. Kun merkityksellisten tietojen laajuutta määritetään, kyseisten tytäryritysten merkitys kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmälle on otettava huomioon.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja olennaisen tärkeitä tietoja ovat erityisesti seuraavat seikat:

a) selvitys ryhmän oikeudellisesta rakenteesta, ohjaus- ja hallintorakenteesta sekä organisaatorakenteesta; selvityksen on katettava kaikki säännellyt yritykset, sääntelemättömät yritykset, sääntelemättömät tytäryritykset ja samaan ryhmään kuuluvat merkittävät sivuliikkeet sekä 14 artiklan 3 kohdan,

74 artiklan 1 kohdan ja 109 artiklan 2 kohdan mukaiset emoyritykset ja ryhmän säänneltyjen yritysten toimivaltaiset viranomaiset;

b) menettelyt tietojen keräämiseksi ryhmän laitoksilta ja näiden tietojen tarkastus;

c) sellaiset kielteiset muutokset laitoksissa tai ryhmän muissa yksiköissä, jotka voivat vaikuttaa vakavasti laitoksen toimintaan;

d) merkittävimmät seuraamukset ja poikkeustoimenpiteet, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tämän direktiivin mukaisesti, mukaan lukien 104 artiklan mukaisen erityisen omia varojen vaatimuksen asettaminen ja rajoitukset kehittyneen mittausten menetelmän käyttämisessä asetuksen (EU) N:o 575/2013 312 artiklan 2 kohdan mukaisten omien varojen vaatimusten laskemiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa EPV:n käsiteltäväksi seuraavat tilanteet:

a) toimivaltainen viranomainen ei ole toimittanut olennaisia tietoja;

b) yhteistyötä ja erityisesti merkityksellisten tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on evätty tai siihen ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa.

EPV voi toimia sille asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan nojalla siirretyn toimivallan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.

EPV voi myös avustaa toimivaltaisia viranomaisia yhdenmukaisen yhteistyömenettelyjen kehittämisessä omasta aloitteestaan mainitun asetuksen 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

3. EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen määräysvallassa olevien laitosten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä ottamaan yhteyttä konsolidointiryhmän valvojaan, kun ne tarvitsevat sellaisia tietoja tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tarkoitettujen menetelmien ja menettelyjen täytäntöönpanosta, jotka voivat jo olla konsolidointiryhmän valvojen saatavilla.

4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan ennen kuin seuraavista asioista päätetään, jos tällaiset päätökset ovat merkittäviä toisten toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien kannalta:

a) sellaiset muutokset ryhmään kuuluvien luottolaitosten osakkeenomistaja-, organisaatio- tai johtorakenteessa, jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää; ja

- b) toimivaltaisten viranomaisten määräämät merkittävät seuraukset tai poikkeustoimenpiteet, mukaan lukien 104 artiklan mukaisen erityisen omien varojen vaatimuksen asettaminen ja rajoitukset kehittyneiden mittaamismenetelmien käytämisessä asetuksen (EU) N:o 575/2013 312 artiklan 2 kohdan mukaisten omien varojen vaatimusten laskemiseksi.

Tämän kohdan b alakohtaa sovellettaessa on aina kuultava konsolidointiryhmän valvojaa.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää jättää kuulematta muita toimivaltaisia viranomaisia kiireellisissä tapauksissa tai jos kuuleminen voisi vaarantaa sen päätöksen tehokkuuden. Tällaisessa tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on päätöksen tehtyään viipymättä ilmoitettava asiasta muille toimivaltaisille viranomaisille.

118 artikla

Muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia yrityksiä koskevien tietojen tarkastus

Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset haluavat tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 575/2013 soveltaessaan määrittämissä tapauksissa tarkastaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa laitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, rahoituslaitosta, oheispalveluja tarjoavaa yritystä, monialan holdingyhtiötä, 125 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä tai 119 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä koskevat tiedot, niiden on pyydettävä kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tämä tarkastus. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat ottaneet vastaan tämän pyynnön, on toimivaltansa rajoissa joko suoritettava tarkastus itse tai sallittava viranomaisten, jotka ovat esittäneet pyynnön, suorittaa tämä tarkastus taikka sallittava tilintarkastajan tai asiantuntijan suorittaa se. Pynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jos se ei suorita sitä itse.

II jakso

Rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja monialan holdingyhtiöt

119 artikla

Holdingyhtiöiden sisällyttäminen konsolidoituun valvontaan

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittaessa kaikki aiheelliset toimenpiteet sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan.

2. Jos jossakin asetuksen (EU) N:o 575/2013 19 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa konsolidoituun valvontaan ei sisällytetä laitosta, joka on tytäryritys, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa tytäryritys sijaitsee, voivat pyytää emoyritykseltä tietoja, jotka helpottavat tämän tytäryrityksen valvontaa.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sellaisilta laitoksen taikka rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiltä, jotka eivät kuulu konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan, 122 artiklassa tarkoitettuja tietoja. Tässä tapauksessa sovelletaan kyseisessä artiklassa säädettyjä tietojen siirto- ja tarkastusmenettelyjä.

120 artikla

Rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvonta

1. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2002/87/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi tytäryritysten valvonnasta vastaavia muita toimivaltaisia viranomaisia kuultuaan soveltaa ainoastaan direktiiviä 2002/87/EY kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön.

2. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi yhteisymmärryksessä vakuutusalan ryhmävalvojan kanssa soveltaa kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön vain tätä direktiiviä direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdassa määritellyn tärkeimmän rahoitussektorin osalta.

3. Konsolidointiryhmän valvojan on ilmoitettava EPV:lle ja EVLEV:ille 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

4. EPV, EVLEV ja EAMV laativat asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 54 artiklassa tarkoitettujen sekakomitean välityksellä ohjeet, joiden tarkoituksena on lähentää valvontakäytäntöjä, ja kolmen vuoden kuluessa ohjeiden hyväksymisestä ne laativat teknisten sääntelystandardien luonnokset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

121 artikla

Johdon pätevyys

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön ylimmän hallintoelimen jäsenet ovat 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti riittävän hyvämaineisia ja että heillä on riittävä asiantuntemus, taidot ja kokemus suorittaakseen nämä tehtävät, ottaen huomioon rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön erityistehtävän.

122 artikla

Tietopyynnöt ja todentamiset

1. Kunnes konsolidointimenetelmät sovitetaan myöhemmin yhteen, jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos yhden tai useamman laitoksen emoyrityksenä on monialan holdingyhtiö, näiden laitosten toimiluvasta ja valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava monialan holdingyhtiötä ja sen tytäryrityksiä joko toimittamaan niille suoraan tai tytäryritysten, jotka ovat laitoksia, välityksellä kaikkien tytäryritysten valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä todentamisia tai antaa ulkopuolisille tarkastajille tehtäväksi tehdä todentamisia paikan päällä, monialan holdingyhtiöiltä tai niiden tytäryrityksiltä saatujen tietojen tarkastamiseksi. Jos monialan holdingyhtiö tai jokin sen tytäryrityksistä on vakuutusyrittäjä, voidaan noudattaa myös 125 artiklassa säädettyä menettelyä. Jos monialan holdingyhtiö tai jokin sen tytäryrityksistä sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin siinä missä laitoksena toimiva tytäryritys sijaitsee, tietojen tarkastamisessa paikan päällä noudatetaan 118 artiklassa säädettyä menettelyä.

123 artikla

Valvonta

1. Rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 neljännen osan soveltamista, jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos yhden tai useamman laitoksen emoyritys on monialan holdingyhtiö, näiden laitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat laitoksen ja monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välisen liiketoimien yleisvalvontaa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitoksilla on riittävät riskienhallintamenetelmät ja sisäiset valvontamenetelmät, luotettavat raportointi- ja laskentamenetelmät mukaan luettuina, emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten liiketoimien määrittämiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitosta ilmoittamaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 394 artiklassa tarkoitettuja liiketoimia lukuun ottamatta kaikista näiden yritysten kanssa tehdyistä merkittävistä liiketoimista. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava näitä menettelyjä ja merkittäviä liiketoimia.

124 artikla

Tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei yksikään oikeudellinen seikka estä konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvia yrityksiä eikä monialan holdingyhtiöitä ja niiden tytäryrityksiä taikka

119 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tytäryrityksiä vaihtamasta 110 artiklan ja 3 luvun mukaisen valvonnan toteuttamiseksi tarvittavia tietoja.

2. Kun emoyritys ja laitokset, jotka ovat sen tytäryrityksiä, sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tai sen helpottamiseksi tarpeelliset tiedot.

Jos sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa emoyritys sijaitsee, eivät itse toteuta konsolidoitua valvontaa 111 artiklan nojalla, tämän valvonnan toteuttamisesta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat kehottaa niitä pyytämään emoyritykseltä konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tarpeellisia tietoja ja toimittamaan ne näille viranomaisille.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava toimivaltaisten viranomaistensa kesken 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen luovuttaminen kuitenkin edellyttäen, että rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, rahoituslaitosten tai oheispalveluja tarjoavien yritysten osalta tietojen kerääminen tai hallussapito ei tarkoita, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava näiden laitosten tai yritysten valvonta yksilöllisesti.

Samoin jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat keskenään 122 artiklassa tarkoitettuja tietoja kuitenkin edellyttäen, ettei tietojen kerääminen tai hallussapito tarkoita, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava sellaisten monialan holdingyhtiöiden ja niiden tytäryritysten valvontaa, jotka eivät ole luottolaitoksia tai jotka ovat 119 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tytäryrityksiä.

125 artikla

Yhteistyö

1. Kun laitoksella, rahoitusalan holdingyhtiöllä, rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä tai monialan holdingyhtiöllä on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai muita sijoituspalveluja tarjoavia luvanvaraisia yrityksiä, toimivaltaisten viranomaisten ja viranomaisten, joiden tehtävänä on vakuutusyritysten ja muiden kyseisten sijoituspalveluja tarjoavien yritysten julkinen valvonta, on toimittava kiinteässä yhteistyössä. Niiden on annettava toisilleen kaikki mahdolliset tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan tämän tehtävän suorittamista ja mahdollistamaan kaikkien niiden valvomien yritysten toiminnan ja taloudellisen aseman tarkkailun, rajoittamatta kuitenkaan näiden viranomaisten toimivaltaa.

2. Konsolidoidun valvonnan yhteydessä saatuja tietoja ja erityisesti tässä direktiivissä säädettyä toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä tietojen luovuttamista koskee luottolaitosten osalta vähintään tämän direktiivin 53 artiklan 1 kohdassa ja sijoituspalveluyritysten osalta direktiivissä 2004/39/EY säädettyjä salassapitovaatimuksia vastaavat vaatimukset.

3. Konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten on laadittava luettelot asetuksen (EU) N:o 575/2013 11 artiklassa tarkoitetuista rahoitusalan holdingyhtiöistä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä. Nämä luettelot on toimitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, EPV:lle ja komissiolle.

126 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on tämän osaston 1 luvun IV jakson mukaisesti varmistettava, että sellaisille rahoitusalan holdingyhtiöille, rahoitusalan sekaholdingyhtiöille ja monialan holdingyhtiöille tai niiden tosiasiallisille johtajille, jotka rikkovat tämän luvun saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, voidaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on lopettaa todetut rikkomukset tai niiden syyt.

127 artikla

Kolmansien maiden konsolidoidun valvonnan vastaavuuden arvioiminen

1. Jos laitos, jonka emoyritys on laitos taikka rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa, ei kuulu 111 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, soveltaako kolmannen maan valvontaviranomainen laitokseen konsolidoitua valvontaa, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyjä periaatteita ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun vaatimuksia.

Arvioinnin suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka vastaisi konsolidoidusta valvonnasta, jos 3 kohtaa sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonkin unionissa toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

2. Komissio voi pyytää Euroopan pankkikomitealta yleisiä ohjeita siitä, onko todennäköistä, että kolmansien maiden valvontaviranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevilla järjestelmillä saavutetaan tässä luvussa säädetty konsolidoidun valvonnan tavoitteet niiden laitosten osalta, joiden emoyrityksen pääkonttori on kolmannessa maassa. Euroopan pankkikomitean on ajoittain tarkistettava näitä ohjeita ja otettava huomioon kyseisten toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa

koskevilla järjestelmissä tapahtuvat muutokset. EPV avustaa komissiota ja Euroopan pankkikomiteaa näiden tehtävien suorittamisessa, myös sen arvioimisessa, onko kyseiset ohjeet saatettava ajan tasalle.

Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn arvioinnin suorittavan toimivaltaisen viranomaisen on otettava tällaiset ohjeet huomioon. Tätä varten toimivaltaisen viranomaisen on kuultava EPV:tä ennen tällaisen päätöksen tekemistä.

3. Jos vastaavaa valvontaa ei ole, jäsenvaltioiden on sovellettava laitokseen soveltuvin osin tätä direktiiviä ja asetusta (EU) N:o 575/2013 tai sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat muita tarkoituksenmukaisia valvontatekniikoita, joilla saavutetaan laitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteet.

Konsolidoidusta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on sovittava näistä valvontatekniikoista kuultuaan muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia sellaisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön perustamista, jolla on pääkonttori unionissa, ja soveltaa konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoituun asemaan tai kyseisen rahoitusalan sekaholdingyhtiön laitosten konsolidoituun asemaan.

Valvontatekniikat on suunniteltava siten, että niillä saavutetaan tässä luvussa säädetty konsolidoidun valvonnan tavoitteet, ja niistä on ilmoitettava muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, EPV:lle ja komissiolle.

4. LUKU

Pääomapuskurit

I j a k s o

p u s k u r i t

128 artikla

Määritelmät

Tätä lukua sovellettaessa tarkoitetaan:

- 1) 'yleisellä pääomapuskurilla' omia varoja, joita laitoksen on ylläpidettävä 129 artiklan mukaisesti;
- 2) 'yrityskohtaisella vastasyklisellä pääomapuskurilla' omia varoja, joita laitoksen on ylläpidettävä 130 artiklan mukaisesti;

- 3) 'G-SII-puskurilla' omia varoja, joita on ylläpidettävä 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- 4) 'O-SII-puskurilla' omia varoja, joita voidaan edellyttää ylläpidettäväksi 131 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- 5) 'järjestelmäriskipuskurilla' omia varoja, joita laitoksen on ylläpidettävä tai joita sen voidaan edellyttää ylläpitävän 133 artiklan mukaisesti
- 6) 'yhteenlasketulla puskurivaatimuksella' kaikkea ydinpääomaa (CET1), joka vaaditaan yleistä pääomapuskuria koskevan vaatimuksen täyttämiseksi, täydennettynä tapauksesta riippuen seuraavilla:
 - a) laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskuri;
 - b) G-SII-puskuri;
 - c) O-SII-puskuri;
 - d) järjestelmäriskipuskuri;
- 7) 'vastasyklisellä puskurikannalla' prosenttilukua, jota laitosten on sovellettava laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa ja joka vahvistetaan 136 tai 137 artiklan mukaisesti tai jonka asettaa kolmannen maan asianomainen viranomainen, tapauksen mukaan;
- 8) 'kotijäsenvaltiossa toimiluvan saaneella laitoksella' laitosta, joka on saanut toimiluvan siinä jäsenvaltiossa, jonka osalta tietty nimetty viranomainen vastaa vastasyklisen puskurikannan asettamisesta;
- 9) 'puskuriohjeella' 135 artiklan 1 kohdan mukaisesti laskettua viitepuskurikantaa.

Tätä lukua ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joiden toimilupa ei kata direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A jakson 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalveluiden tarjoamista.

129 artikla

Yleisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset ylläpitävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa asetetun omien varojen vaatimuksen täyttämiseksi ylläpidetyn ydinpääoman (CET1) lisäksi ydinpääoman (CET1) yleistä pääomapuskuria, joka vastaa 2,5:tä prosenttia niiden mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä yksilöllisesti ja konsolidoidusti mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vapauttaa pienet ja keskisuuret sijoituspalveluyritykset mainitussa kohdassa säädettyistä vaatimuksista, jos tällainen poikkeus ei uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta.

Päätös tällaisen poikkeuksen soveltamisesta on perusteltava kattavasti ja siihen on liitettävä selvitys siitä, miksi poikkeus ei uhkaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja siinä on annettava täsmällinen määritelmä pienistä ja keskisuurista sijoituspalveluyrityksistä, joita poikkeus koskee.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa tällaista poikkeusta, on ilmoitettava siitä komissiolle, EJRK:lle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Tämä viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

4. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa sijoituspalveluyritys luokitellaan pieneksi tai keskisuureksi yritykseksi mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

5. Laitokset eivät saa käyttää ydinpääomaa (CET1), jota ylläpidetään tämän artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksen täyttämiseksi, 104 artiklan nojalla asetettujen vaatimusten täyttämiseen.

6. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdan mukaista vaatimusta kokonaan, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoja koskevia rajoituksia.

130 artikla

Laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin ylläpitämistä koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että laitokset pitävät yllä laitoskohtaista vastasyklistä pääomapuskuria, joka vastaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettua laitosten kokonaisriskin määrää kerrottuna vastasyklisen puskurikantojen painotetulla keskiarvolla ja joka lasketaan tämän direktiivin 140 artiklan mukaisesti yksilöllisesti ja konsolidoidusti soveltaen mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston säännöksiä.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vapauttaa pienet ja keskiuuret sijoituspalveluyritykset mainitussa kohdassa säädetyistä vaatimuksista, jos tällainen poikkeus ei uhkaa kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta.

Päätös tällaisen poikkeuksen soveltamisesta on perusteltava kattavasti ja siihen on liitettävä selvitys siitä, miksi poikkeus ei uhkaa jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakautta, ja siinä on annettava täsmällinen määritelmä pienistä ja keskiuurista sijoituspalveluyrityksistä, joita poikkeus koskee.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa tällaista poikkeusta, on ilmoitettava siitä komissiolle, EJRK:lle, EPV:lle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa tämän artiklan soveltamisesta. Tämä viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

4. Edellä olevaa 2 kohtaa sovellettaessa sijoituspalveluyritykset luokitellaan pieneksi ja keskiuureksi yritykseksi suosituksen 2003/361/EY mukaisesti.

5. Laitosten on täytettävä 1 kohdassa asetettu vaatimus täydentävällä ydinpääomalla (CET1), joka tulee sen ydinpääoman (CET1) lisäksi, jota ylläpidetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa asetetun omien varojen vaatimuksen, tämän direktiivin 129 artiklan mukaisen yleisen pääomapuskurin ylläpitämisestä koskevan vaatimuksen ja tämän direktiivin 104 artiklan nojalla asetettujen vaatimusten täyttämiseksi.

6. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdan mukaista vaatimusta kokonaan, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoa koskevia rajoituksia.

131 artikla

Maailmanlaajuiset ja muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa siitä, että määritetään konsolidoidusti maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (Global Systemically Important Institutions (G-SII:t)) ja tapauksen mukaan yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidusti muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (other Systemically Important Institutions (O-SII:t)), joille on myönnetty toimilupa jäsenvaltioiden lainkäyttöalueella. Tämä viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen. Jäsenvaltiot voivat nimetä useamman kuin yhden viranomaisen. G-SII:ten on oltava EU:ssa emoyrityksenä toimivia laitoksia, EU:ssa emoyrityksenä

toimivia rahoitusalan holdingyhtiöitä, EU:ssa emoyrityksenä toimivia rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä tai laitoksia. G-SII:t eivät voi olla laitoksia, jotka ovat EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten, EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai EU:ssa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden tytäryrityksiä. O-SII:t voivat olla EU:ssa emoyrityksenä toimivia laitoksia, EU:ssa emoyrityksenä toimivia rahoitusalan holdingyhtiöitä, EU:ssa emoyrityksenä toimivia rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä tai laitoksia.

2. G-SII:ten määritysmenetelmä perustuu seuraaviin luokkiin:

- a) ryhmän koko;
- b) ryhmän kytkeytyminen rahoitusjärjestelmään;
- c) ryhmän tarjoamien palvelujen tai rahoitusinfrastruktuurin korvattavuus;
- d) ryhmän monimuotoisuus;
- e) ryhmän rajatylittävä toiminta, mukaan lukien rajatylittävä toiminta jäsenvaltioiden välillä ja jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä.

Kullekin luokalle annetaan yhtäläinen painotus, ja luokat muodostuvat määrällisistä indikaattoreista.

Menetelmän perusteella kullekin 1 kohdassa tarkoitettulle yksikölle annetaan kokonaispisteitys, joka mahdollistaa G-SII:n määrittämisen alaluokkaan 9 kohdassa kuvatulla tavalla.

3. O-SII:t määritetään 1 kohdan mukaisesti. Merkitys järjestelmän kannalta on arvioitava käyttäen perusteena ainakin jotta-kin seuraavista:

- a) koko;
- b) merkitys unionin talouden tai asianomaisen jäsenvaltion kannalta;
- c) rajatylittävän toiminnan merkitys;
- d) laitoksen tai ryhmän kytkeytyminen rahoitusjärjestelmään.

EPV julkaisee EJRK:ta kuultuaan viimeistään 1 päivänä tammi-kuuta 2015 suuntaviivat kriteereistä, joiden perusteella määritetään tämän kohdan soveltamisen edellytykset O-SII:den arvioinnin osalta. Näissä suuntaviivoissa on otettava huomioon kotimaisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia koskevat kansainväliset puitteet sekä unionin ja kansalliset erityispiirteet.

4. Kunkin G-SII:n on ylläpidettävä G-SII-puskuria, joka vastaa sitä alaluokkaa, johon G-SII on määritetty. Tämä puskuuri muodostuu ydinpääomasta (CET1) ja täydentää sitä.

5. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää, että kunkin O-SII:n on tapauksen mukaan konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla tai yksilöllisesti ylläpidettävä O-SII-puskuria, joka on enintään 2 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ottaen huomioon O-SII:n määrittämisperusteet. Tämä puskuuri muodostuu ydinpääomasta (CET1) ja täydentää sitä.

6. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen edellyttää muun O-SII-puskurin ylläpitämistä, viranomaisen on noudatettava seuraavia:

- a) O-SII-puskuuri ei saa aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle;
- b) toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava O-SII-puskuria uudelleen vähintään vuosittain.

7. Ennen O-SII-puskurin vahvistamista tai vahvistamista uudelleen toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava siitä komissiolle, EJRK:lle, EPV:lle ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille yhtä kuukautta ennen 5 kohdassa tarkoitettua päätöksen julkaisemista. Tässä ilmoituksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti

- a) perustelut sille, miksi O-SII-puskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;
- b) arvio O-SII-puskurin todennäköisistä myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta;
- c) O-SII-puskurikanta, jonka jäsenvaltio haluaa asettaa.

8. Jos O-SII on joko sellaisen G-SII:n tai sellaisen O-SII:n tytäryritys, joka on EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja jonka osalta sovelletaan O-SII-puskuria konsolidoidusti, O-SII:n osalta

yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla sovellettava puskuuri ei saa ylittää korkeampaa seuraavista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 133 artiklan ja tämän artiklan 5 kohdan soveltamista:

- a) 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä; ja
- b) ryhmään konsolidoidusti sovellettava G-SII- tai O-SII-puskurikanta.

9. On oltava vähintään viisi G-SII:den alaluokkaa. Alin raja-arvo ja kunkin alaluokan väliset raja-arvot määritetään määritysmenetelmän mukaisten pisteytysten perusteella. Rinnakkaisten alaluokkien väliset pisteytyksen raja-arvot on määriteltävä selvästi, ja niissä on noudatettava periaatetta, että merkityksessä järjestelmän kannalta on jatkuva lineaarinen lisääntyminen kunkin alaluokan välillä, mistä seuraa täydentävän ydinpääoman (CET1) vaatimuksen lineaarinen lisääntyminen, lukuun ottamatta korkeinta alaluokkaa. Tätä kohtaa sovellettaessa merkitys järjestelmän kannalta tarkoittaa G-SII:n ongelmien aiheuttamaa odotettua vaikutusta maailmanlaajuisiin rahoitusmarkkinoihin. Alimmalle alaluokalle määritetään G-SII-puskuuri, joka on 1 prosentti asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, ja kullekin alaluokalle määritettyä puskuuria lisätään gradientteilla, jotka ovat 0,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, neljanteen alaluokkaan saakka ja se mukaan lukien. G-SII-puskurin ylimpään alaluokkaan sovelletaan puskuuria, joka on 3,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.

10. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi asianmukaista valvontavaltaa käyttäessään toteuttaa seuraavia toimia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 ja 9 kohdan soveltamista:

- a) määrittää G-SII:n uudelleen alemmasta alaluokasta ylempään alaluokkaan;
- b) määrittää 1 kohdassa tarkoitettua yksikön, jonka kokonaispisteytyksen on alempi kuin alimman alaluokan pisteytyksen raja-arvo, tähän alaluokkaan tai ylempään alaluokkaan, näin nimeten sen G-SII:ksi.

11. Jos toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen tekee 10 kohdan b alakohdan mukaisen päätöksen, se ilmoittaa tästä päätöksestä EPV:lle ja esittää perustelut.

12. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen ilmoittaa G-SII:den ja O-SII:den nimet sekä kunkin G-SII:n alaluokan komissiolle, EJRK:lle ja EPV:lle ja julkistaa niiden nimet. Toimivaltaiset viranomaiset tai nimetyt viranomaiset julkistavat kunkin G-SII:n alaluokan.

Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen tarkastelee vuosittain G-SII:den ja O-SII:den määrittystä ja G-SII:den määrittämistä alaluokkiin ja ilmoittaa tuloksen kyseessä olevalle järjestelmän kannalta merkittävälle laitokselle, komissiolle, EJRK:lle, EPV:lle ja julkistaa ajan tasalle saatetun luettelon määritetyistä järjestelmän kannalta merkittävistä laitoksista ja julkistaa kunkin määritetyn G-SII:n alaluokan.

13. Järjestelmän kannalta merkittävät laitokset eivät saa käyttää 4 ja 5 kohdan vaatimusten täyttämiseksi ylläpidettyä ydinpääomaa (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa asetettujen vaatimusten eikä tämän direktiivin 129 ja 130 artiklassa asetettujen vaatimusten eikä tämän direktiivin 102 ja 104 artiklassa asetettujen vaatimusten täyttämiseen.

14. Jos ryhmän osalta sovelletaan konsolidoidusti seuraavia puskureita, sovelletaan kulloinkin niistä korkeinta:

a) G-SII-puskuri ja O-SII-puskuri;

b) G-SII-puskuri, O-SII-puskuri ja 133 artiklan mukainen järjestelmäriskipuskuri.

Jos laitoksen osalta sovelletaan yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla O-SII-puskuria ja 133 artiklan mukaista järjestelmäriskipuskuria, sovelletaan näistä kahdesta korkeampaa.

15. Sen estämättä, mitä 14 kohdassa säädetään, jos järjestelmäriskipuskuria sovelletaan kaikkiin vastuisiin, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa, joka asettaa tämän puskurin kyseisen jäsenvaltion makrotason vakavaraisuusriskin poistamiseksi, mutta sitä ei sovelleta jäsenvaltion ulkopuolisiin vastuisiin, kyseinen järjestelmäriskipuskuri on kumulatiivinen O-SII- tai G-SII-puskurin, jota sovelletaan tämän artiklan mukaisesti, kanssa.

16. Kun sovelletaan 14 kohtaa ja laitos on osa ryhmää tai alaryhmää, johon kuuluu G-SII tai O-SII, tämä ei koskaan merkitse sitä, että kyseiseen laitokseen sovelletaan yksilöllisesti yhteenlaskettua puskurivaatimusta, joka on alempi kuin yleisen pääomapuskurin, vastasyklisen pääomapuskurin ja siihen yksilöllisesti sovellettavien O-SII-puskurin tai järjestelmäriskipuskurin, riippuen siitä kumpi on korkeampi, summa.

17. Kun sovelletaan 15 kohtaa ja laitos on osa ryhmää tai alaryhmää, johon kuuluu G-SII tai O-SII, tämä ei koskaan merkitse sitä, että kyseiseen laitokseen sovelletaan yksilöllisesti yhteenlaskettua puskurivaatimusta, joka on alempi kuin yleisen

pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin summa ja siihen yksilöllisesti sovellettavien O-SII-puskurin ja järjestelmäriskipuskurin summa.

18. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa tämän artiklan soveltamiseksi täsmennetään menetelmä, jonka mukaisesti toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen määrittää EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön G-SII:ksi, ja menetelmä alaluokkien määrittelemiseksi ja G-SII:den määrittämiseksi alaluokkiin perustuen niiden merkitykseen järjestelmän kannalta, ottaen huomioon kansainvälisesti hyväksytyt standardit.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

132 artikla

Kertomukset

1. Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä kansainvälisen kehityksen ja EPV:n lausunnon pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen mahdollisuudesta laajentaa G-SII-puitteet koskemaan muunlaisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia unionissa ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

2. Komissio esittää 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä EJRK:aa ja EPV:tä kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, olisiko G-SII:tä koskevia 131 artiklan säännöksiä muutettava, ja liittää siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen. Tällaisessa ehdotuksessa on otettava asianmukaisesti huomioon kansainvälinen sääntelykehitys, ja siinä on tarvittaessa tarkasteltava prosessia, jossa määritetään laitospohjaisia O-SII-puskureita ryhmässä, ottaen huomioon mahdolliset epätoivotut vaikutukset rakenteellisen eriyttämisen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa.

133 artikla

Vaatus pittää yllä järjestelmäriskipuskuria

1. Kukin jäsenvaltio voi ottaa käyttöön ydinpääoman (CET1) järjestelmäriskipuskurin rahoitusallalla tai tämän alan yhdellä tai useammalla osa-alueella, jotta estettäisiin ja lievennettäisiin pitkäaikaisia ei-syklisiä järjestelmäriskejä tai makrotason vakavaraisuusriskejä, joita asetus (EU) N:o 575/2013 ei kata, rahoitusjärjestelmään kohdistuvan sellaisen häiriöriskin estämiseksi tai lieventämiseksi, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti tietyn jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään ja reaaliatalouteen.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltio nimeää viranomaisen, joka on vastuussa järjestelmäriskipuskurin asettamisesta ja niiden laitosten määrittämisestä, joihin sitä sovelletaan. Tämä viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi laitoksilta voidaan edellyttää, että ne ylläpitävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa asetetun omien varojen vaatimuksen täyttämiseksi ylläpidetyn ydinpääoman (CET1) lisäksi järjestelmäriskipuskuria, joka on vähintään 1 prosentti ydinpääomasta (CET1) perustuen niihin vastuisiin, joihin sovelletaan 1 kohdan perusteella järjestelmäriskipuskuria, yksilöllisesti, konsolidoidusti tai alakonsolidointiryhmän tasolla mainitun asetuksen ensimmäisen osan II osaston mukaisesti. Asiaankuuluva toimivaltainen tai nimetty viranomainen voi edellyttää laitosten ylläpitävän järjestelmäriskipuskuria yksilöllisesti ja konsolidoidusti.

4. Laitokset eivät saa käyttää 3 kohdan vaatimuksen täyttämiseksi ylläpidettyä ydinpääomaa (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklassa asetettujen vaatimusten eikä tämän direktiivin 129 ja 130 artiklassa asetettujen vaatimusten eikä tämän direktiivin 102 ja 104 artiklassa asetetun vaatimuksen täyttämiseen. Jos sellaisen ryhmän osalta, joka on määritetty järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi, jonka osalta sovelletaan konsolidoidusti 131 artiklan mukaista G-SII- tai O-SII-puskuria, sovelletaan konsolidoidusti myös tämän artiklan mukaista järjestelmäriskipuskuria, sovelletaan korkeampaa näistä puskureista. Jos laitoksen osalta sovelletaan yksilöllisesti tai alakonsolidointiryhmän tasolla 131 artiklan mukaista O-SII-puskuria ja tämän artiklan mukaista järjestelmäriskipuskuria, sovelletaan korkeampaa näistä vaatimuksista.

5. Sen estämättä, mitä 4 kohdassa säädetään, jos järjestelmäriskipuskuria sovelletaan kaikkiin vastuisiin, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa, joka asettaa puskurin kyseisen jäsenvaltion makrotason vakavaraisuusriskin poistamiseksi, mutta sitä ei sovelleta jäsenvaltion ulkopuolisiin vastuisiin, kyseinen järjestelmäriskipuskuri on kumulatiivinen O-SII- tai G-SII-puskurin, jota sovelletaan 131 artiklan mukaisesti, kanssa.

6. Kun sovelletaan 4 kohtaa ja laitos on osa ryhmää, johon kuuluu G-SII tai O-SII, tämä ei koskaan merkitse sitä, että kyseisen laitoksen osalta sovelletaan yksilöllisesti yhteenlaskettua puskurivaatimusta, joka on alempi kuin yleisen pääomapuskurin, vastasyklisen pääomapuskurin ja siihen yksilöllisesti sovellettavien O-SII-puskurin ja järjestelmäriskipuskurin, riippuen siitä kumpi on korkeampi, summa.

7. Kun sovelletaan 5 kohtaa ja laitos on osa ryhmää, johon kuuluu G-SII tai O-SII, tämä ei koskaan merkitse sitä, että kyseisen laitoksen osalta sovelletaan yksilöllisesti yhteenlaskettua puskurivaatimusta, joka on alempi kuin yleisen pääomapuskurin ja vastasyklisen pääomapuskurin summa ja siihen yksilöllisesti sovellettavien O-SII-puskurin ja järjestelmäriskipuskurin summa.

8. Järjestelmäriskipuskuria voidaan soveltaa vastuisiin, jotka sijaitsevat jäsenvaltiossa, joka asettaa tämän puskurin, ja sitä voidaan soveltaa myös kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin. Järjestelmäriskipuskuria voidaan soveltaa myös muissa jäsenvaltiossa sijaitseviin vastuisiin 15 ja 18 kohta huomioon ottaen.

9. Järjestelmäriskipuskuria on sovellettava kaikkiin laitoksiin tai yhteen tai useampaan näiden laitosten osaan, joiden suhteen asianomaisten jäsenvaltion viranomaisilla on toimivalta tämän direktiivin mukaisesti, ja se on asetettava asteittain tai nopeutetusti mukauttamalla sitä 0,5 prosenttiyksikön välein. Alan eri osa-alueisiin voidaan soveltaa eri vaatimuksia.

10. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen edellyttää järjestelmäriskipuskurin ylläpitämistä, sen on noudatettava seuraavia:

a) järjestelmäriskipuskuri ei saa aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden toiminnalle;

b) toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on tarkasteltava järjestelmäriskipuskuria uudelleen vähintään joka toinen vuosi.

11. Ennen järjestelmäriskipuskurikannan vahvistamista tai vahvistamista uudelleen enintään 3 prosentiksi toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava siitä komissiolle, EJRK:lle ja EPV:lle ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille yhtä kuukautta ennen 16 kohdassa tarkoitetun päätöksen julkaisemista. Jos puskuria sovelletaan kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös kyseisten kolmansien maiden valvontaviranomaisille. Tässä ilmoituksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti

a) järjestelmäriski tai makrotason vakavaraisuusriski jäsenvaltiossa;

b) syyt, miksi järjestelmäriskin tai makrotason vakavaraisuusriskin laajuus aiheuttaa kansallisella tasolla rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhkan, jolla voidaan perustella järjestelmäriskipuskurikanta;

c) perustelut sille, miksi järjestelmäriskipuskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;

d) arvio järjestelmäriskipuskurin todennäköisistä myönteisistä ja kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta;

e) perustelut sille, miksi yksikään tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetty nykyinen toimenpide mainitun asetuksen 458 ja 459 artiklaa lukuun ottamatta ei yksinään tai yhdistettynä muihin riitä poistamaan havaittua makrotason vakavaraisuusriskiä tai järjestelmäriskiä, ottaen huomioon näiden toimenpiteiden suhteellinen tehokkuus;

f) järjestelmäriskipuskurikanta, jonka kyseinen jäsenvaltio haluaa asettaa.

12. Ennen kuin asetetaan tai asetetaan uudelleen yli 3 prosentin järjestelmäriskipuskurikanta, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava siitä komissiolle, EJRK:lle, EPV:lle ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille ja nimetyille viranomaisille. Jos puskuria sovelletaan kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta myös kyseisten kolmansien maiden valvontaviranomaisille. Tässä ilmoituksessa on esitettävä yksityiskohtaisesti

a) järjestelmäriski tai makrotason vakavaraisuusriski jäsenvaltiossa;

b) syyt, miksi järjestelmäriskin tai makrotason vakavaraisuusriskin laajuus aiheuttaa kansallisella tasolla rahoitusjärjestelmän vakaudelle uhkan, jolla voidaan perustella järjestelmäriskipuskurikanta;

c) perustelut sille, miksi järjestelmäriskipuskurin katsotaan todennäköisesti olevan tehokas ja oikeasuhteinen riskin lieventämiseksi;

d) arvio järjestelmäriskipuskurin todennäköisistä myönteisistä ja kielteisistä vaikutuksista sisämarkkinoihin jäsenvaltion saatavilla olevien tietojen pohjalta;

e) perustelut sille, miksi yksikään tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetty nykyinen toimenpide mainitun asetuksen 458 ja 459 artiklaa lukuun ottamatta ei yksinään tai yhdistettynä muihin riitä poistamaan havaittua makrotason vakavaraisuusriskiä tai järjestelmäriskiä, ottaen huomioon näiden toimenpiteiden suhteellinen tehokkuus;

f) järjestelmäriskipuskurikanta, jonka kyseinen jäsenvaltio haluaa asettaa.

13. Toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen asettaa tai asettaa uudelleen järjestelmäriskipuskurikannan, jota sovelletaan asianomaisessa jäsenvaltiossa sijaitseviin vastuisiin ja jota voidaan soveltaa myös kolmansissa maissa sijaitseviin vastuisiin yhteensä

5:een prosenttiin saakka 11 kohdassa säädettyjä menettelyjä noudattaen. Kun asetetaan yli 5 prosentin järjestelmäriskipuskurikanta tai sellainen asetetaan uudelleen, on noudatettava 12 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

14. Jos asetetaan 3 ja 5 prosentin välille sijoittuva järjestelmäriskipuskurikanta 13 kohdan mukaisesti, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen, joka asettaa tämän puskurin, on ilmoitettava siitä aina komissiolle ja odotettava komission lausuntoa ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista.

Jos komissio antaa kielteisen lausunnon, sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen, joka asettaa tämän puskurin, on noudatettava tätä lausuntoa tai perusteltava, miksi se ei tee niin.

Jos yksi rahoitusalan osa-alue on tytäryritys, jonka emoyritys on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava asiasta kyseisten jäsenvaltioiden viranomaisille, komissiolle ja EJRK:lle. Komissio ja EJRK antavat kuukauden kuluessa ilmoituksesta suosituksen tämän kohdan mukaisesti toteutettavista toimenpiteistä. Jos viranomaiset ovat eri mieltä ja jos sekä komissio että EJRK antavat kielteisen suosituksen, toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen voi viedä asian EPV:n käsiteltäväksi ja pyytää sen apua asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti. Päätöstä näitä vastuita koskevan puskurin asettamisesta lykätään siihen saakka, kunnes EPV on tehnyt päätöksensä.

15. EJRK antaa kuukauden kuluessa 12 kohdassa tarkoitetusta ilmoituksesta komissiolle lausunnon siitä, katsotaanko järjestelmäriskipuskuri asianmukaiseksi. EPV voi myös antaa komissiolle lausuntonsa puskurista asetuksen (EU) N:o 1093/2010 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Komissio voi, ottaen huomioon mahdolliset EJRK:n ja EPV:n arviot ja jos se on todennut, että järjestelmäriskipuskuri ei aiheuta suhteettomia kielteisiä vaikutuksia muiden jäsenvaltioiden tai koko unionin rahoitusjärjestelmään kokonaisuudessaan tai osittain muodostamalla tai luomalla esteen sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle, hyväksyä kahden kuukauden kuluessa ilmoituksesta täytäntöönpanosäädöksen, jolla toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen valtuutetaan hyväksymään ehdotettu toimenpide.

16. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen tai nimetyn viranomaisen on ilmoitettava järjestelmäriskipuskurin asettamisesta julkaisemalla ilmoitus asianmukaisella verkkosivustolla. Ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) järjestelmäriskipuskurikanta;

- b) laitokset, joihin järjestelmäriskipuskuria sovelletaan;
- c) perustelu järjestelmäriskipuskurille;
- d) päivä, josta alkaen laitosten on sovellettava järjestelmäriskipuskurin asettamista tai uudelleen asettamista; ja
- e) niiden maiden nimet, joissa niissä sijaitsevat vastuut on virallisesti hyväksytty järjestelmäriskipuskurissa.

Jos c alakohdassa tarkoitettun tiedon julkistaminen voisi heikentää rahoitusjärjestelmän vakautta, c alakohdan mukaisia tietoja ei saa sisällyttää ilmoitukseen.

17. Jos laitos ei täytä tämän artiklan 1 kohdan mukaista vaatimusta kokonaan, sille on asetettava 141 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja, voitonjakoa koskevia rajoituksia.

Jos näiden voitonjakoa koskevien rajoitusten soveltaminen ei paranna riittävästi laitoksen ydinpääoman (CET1) tilannetta asiaan liittyvä järjestelmäriski huomioon ottaen, toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa lisätoimenpiteitä 64 artiklan mukaisesti.

18. Jäsenvaltiot voivat soveltaa puskuria kaikkiin vastuisiin 11 kohdassa tarkoitettun ilmoituksen jälkeen. Kun toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen päättää asettaa enintään 3 prosentin puskurin muissa jäsenvaltioissa olevien vastuiden perusteella, puskuri on asetettava samalle tasolle kaikkien unionissa sijaitsevien vastuiden osalta.

134 artikla

Järjestelmäriskipuskurikannan virallinen hyväksyminen

1. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä virallisesti 133 artiklan mukaisesti asetettun järjestelmäriskipuskurikannan ja soveltaa tätä puskurikantaa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten niihin vastuisiin, jotka sijaitsevat tämän puskurikannan asettaneessa jäsenvaltiossa.
2. Jos jäsenvaltiot hyväksyvät virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten osalta, niiden on ilmoitettava tästä komissiolle, EJRK:lle, EPV:lle ja kyseisen järjestelmäriskipuskurikannan asettaneelle jäsenvaltiolle.
3. Päättäessään järjestelmäriskipuskurikannan virallisesta hyväksymisestä jäsenvaltion on otettava huomioon tämän puskurikannan asettaneen jäsenvaltion esittämät tiedot 133 artiklan 11, 12 ja 13 kohdan mukaisesti.
4. Jäsenvaltio, joka asettaa järjestelmäriskipuskurikannan 133 artiklan mukaisesti, voi pyytää EJRK:aa antamaan asetuksen

(EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisen suosituksen yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle, jotka voivat hyväksyä virallisesti järjestelmäriskipuskurikannan.

II jakso

Vastasyklisten pääomapuskureiden asettaminen ja laskeminen

135 artikla

EJRK:n ohjeet vastasyklisten puskurikantojen asettamisesta

1. EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisilla suosituksilla antaa jäsenvaltioiden 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämille viranomaisille vastasyklisten puskurikantojen asettamista koskevia ohjeita, joihin kuuluvat seuraavat:

- a) periaatteet, joiden tavoitteena on ohjeistaa nimettyjä viranomaisia näiden arvioiessa, mikä olisi asianmukainen vastasyklinen puskurikanta, sekä varmistaa, että viranomaiset omaksuvat moitteettoman lähestymistavan merkityksellisiin makrotalouden sykleihin, ja edistää moitteetonta ja johdonmukaista päätöksentekoa jäsenvaltioissa;
- b) yleiset ohjeet siitä,
 - i) miten mitataan ja lasketaan poikkeama luotot/bruttokansantuote (BKT) -suhteiden pitkäaikaisista trendeistä,
 - ii) miten lasketaan 136 artiklan 2 kohdassa edellytetyt puskuriohjeet;
- c) ohjeet muuttujista, jotka osoittavat koko järjestelmän laajuisen, luotonannon liiallisen kasvun kausiin liittyvän riskin kehittymisen rahoitusjärjestelmään, erityisesti merkityksellisen luotot/BKT-suhteen ja sen poikkeamisen pitkäaikaisesta trendistä, sekä muista merkityksellisistä tekijöistä, jotka nimettyjen viranomaisten olisi otettava huomioon 136 artiklan mukaista asiaankuuluvaa vastasyklistä puskurikantaa koskevissa päätöksissään, mukaan luettuna talouskehityksen käsittely talouden eri aloilla;
- d) ohjeet muuttujista, myös laadullisista kriteereistä, jotka osoittavat, että puskuria olisi ylläpidettävä tai pienennettävä tai se olisi purettava kokonaan.

2. Kun EJRK antaa 1 kohdan mukaisen suosituksen, sen on otettava asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden väliset erot ja erityisesti niiden jäsenvaltioiden erityispiirteet, joilla on pieni ja avoin talous.

3. Annettuaan 1 kohdan mukaisen suosituksen EJRK arvioi ja tarvittaessa päivittää sitä tämän direktiivin mukaisesta puskurien asettamisesta saatujen kokemusten tai kansainvälisellä tasolla sovittujen käytäntöjen kehityksen perusteella.

136 artikla

Vastasyklisen puskurikantojen asettaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen tai elin, jäljempänä 'nimetty viranomainen', joka vastaa vastasyklisen puskurikannan asettamisesta kyseistä jäsenvaltiota varten.

2. Kunkin nimetyn viranomaisen on laskettava jokaista neljännesvuotta varten puskuriohje, jota se voi käyttää vertailuarvonaan vastasyklisen puskurikannan asettamisessa 3 kohdan mukaisesti. Puskuriohjeesta on näytävä selkeällä tavalla luottosykli ja liiallisesta luottomäärien kasvusta johtuvat riskit jäsenvaltion talouden erityispiirteet. Puskuriohjeen on perustuttava luotot/BKT-suhteen poikkeamaan sen pitkäaikaisesta trendistä, ja siinä on otettava huomioon muun muassa

a) luottomäärien kasvua kyseisellä lainkäyttöalueella osoittava indikaattori ja erityisesti indikaattori, joka osoittaa muutokset kyseisessä jäsenvaltiossa myönnettyjen luottomäärien suhteessa BKT:hen;

b) voimassa olevat 135 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaiset EJRK:n ohjeet.

3. Kunkin nimetyn viranomaisen on neljännesvuosittain arvioitava ja asetettava vastasyklinen puskurikanta omaa jäsenvaltiotaan varten ja otettava tässä huomioon

a) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;

b) voimassa olevat 135 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdan mukaiset EJRK:n ohjeet ja mahdolliset EJRK:n suositukset puskurikannan asettamisesta;

c) muut muuttujat, joita nimetty viranomainen pitää merkityksellisinä syklisen järjestelmäriskin poistamiseksi.

4. Vastasyklisen puskurikannan, joka ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta niiden laitosten kokonaisriskin määrästä, joilla on luottovastuita kyseisessä jäsenvaltiossa, on oltava 0–2,5 prosenttia kalibroituina 0,25 prosenttiyksikön tai 0,25 prosenttiyksikön kerrannaisten asteikolla. Nimetty viranomainen voi, jos se on aiheellista 3 kohdassa säädettyjen seikkojen perusteella, asettaa vastasyklisen puskurikannan suuremmaksi kuin 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä tämän direktiivin 140 artiklan 2 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten.

5. Kun nimetty viranomainen asettaa vastasyklisen puskurikannan ensimmäisen kerran nollaa suuremmaksi tai sen jälkeen korottaa voimassa olevaa vastasyklistä puskurikantaa, sen on myös määrättävä päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava korotettua puskurikantaa laskeakseen laitospohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa. Kyseinen päivämäärä saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivästä, jolloin korotettu puskurikanta on ilmoitettu 7 kohdan mukaisesti. Jos päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta korotetun puskurikannan ilmoittamisesta, soveltamiselle määrätty lyhyempi määräaika on perusteltava poikkeuksellisilla olosuhteilla.

6. Kun nimetty viranomainen alentaa voimassa olevaa vastasyklistä puskurikantaa riippumatta siitä, alennetaanko se nol- laan, kyseisen viranomaisen on määrättävä myös ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotus ei ole odotettavissa. Ohjeellinen ajanjakso ei kuitenkaan sido nimettyä viran- omaista.

7. Kunkin nimetyn viranomaisen on ilmoitettava neljännes- vuosittain asetettava vastasyklinen puskurikanta verkkosivustol- laan. Ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) sovellettava vastasyklinen puskurikanta;

b) merkityksellinen luotot/BKT-suhde ja sen poikkeama pitkä- aikaisesta trendistä;

c) 2 kohdan mukaisesti laskettu puskuriohje;

d) kyseisen puskurikannan perustelu;

e) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitost- en on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laske- akseen laitospohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;

f) jos e alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen ilmoituksen päivä- määrän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaika on lyhennetty;

g) jos puskurikantaa alennetaan, ohjeellinen ajanjakso, jonka kuluessa puskurikannan korotusta ei ole odotettavissa, sekä kyseisen ajanjakson perustelu.

Nimettyjen viranomaisten on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet koordinoitakseen ilmoituksen ajoituksen.

Nimettyjen viranomaisten on ilmoitettava EJRK:lle kukin vasta- syklisen puskurikannan neljännesvuosittainen asettaminen ja a–g alakohdassa edellytetyt tiedot. EJRK julkistaa kaikki ilmoite- tut puskurikannat ja niihin liittyvät tiedot verkkosivustollaan.

137 artikla

Yli 2,5 prosentin suuruisten vastasyklisen puskurikantojen virallinen hyväksyminen

1. Jos nimetty viranomainen on 136 artiklan 4 kohdan mukaisesti asettanut tai kolmannen maan asianomainen viranomainen on asettanut vastasyklisen puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, muut nimetyt viranomaiset voivat hyväksyä virallisesti kyseisen puskurikannan, jotta jäsenvaltiossa toimiluvan saaneet laitokset voivat sen perusteella laskea laitoskohtaiset vastasykliset pääomapuskurinsa.

2. Jos nimetty viranomainen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyy virallisesti puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, sen on ilmoitettava kyseisestä hyväksymisestä julkistamalla se verkkosivustolleen. Ilmoituksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

- a) sovellettava vastasyklinen puskurikanta;
- b) jäsenvaltiot tai kolmannet maat, joihin sitä sovelletaan;
- c) jos puskurikantaa korotetaan, päivämäärä, josta alkaen nimeytyn viranomaisen jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;
- d) jos c alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta tämän kohdan mukaisen ilmoituksen päivämäärän jälkeen, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaika on lyhennetty.

138 artikla

EJRK:n suositus kolmansien maiden vastasyklisistä puskurikannoista

EJRK voi asetuksen (EU) N:o 1092/2010 16 artiklan mukaisesti antaa nimetyille viranomaisille suosituksen asianmukaisen vastasyklisen puskurikannan soveltamisesta kolmannelta maalta oleviin saamisiin, jos

- a) kolmannen maan asianomainen viranomainen, jäljempänä 'kolmannen maan asianomainen viranomainen', ei ole asettanut eikä julkistanut vastasyklisistä puskurikantaa sellaista kolmatta maata varten, josta aiheutuu luottoriskejä yhdelle tai useammalle unionin laitokselle;
- b) EJRK katsoo, että kolmannen maan asianomaisen viranomaisen kolmatta maata varten vahvistama ja julkistama vastasyklinen puskurikanta ei riitä suojaamaan unionin laitoksia asianmukaisesti riskeiltä, joita liittyy luotonannon liialliseen

kasvuun kyseisessä maassa, tai nimetty viranomainen ilmoittaa EJRK:lle katsovansa, että puskurikanta on riittämätön tähän tarkoitukseen.

139 artikla

Nimettyjen viranomaisten päätös kolmansien maiden vastasyklisistä puskurikannoista

1. Tätä artiklaa sovelletaan riippumatta siitä, onko EJRK antanut nimetyille viranomaisille 138 artiklassa tarkoitettun suosituksen.

2. Nimetyt viranomaiset voivat 138 artiklan a alakohdassa mainituissa olosuhteissa asettaa vastasyklisen puskurikannan, jota jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa.

3. Jos kolmannen maan asianomainen viranomainen on asettanut ja julkistanut vastasyklisen puskurikannan kolmatta maata varten, nimetty viranomainen voi asettaa kyseistä kolmatta maata varten eri puskurikannan, jonka perusteella jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on laskettava laitoskohtaiset vastasykliset pääomapuskurinsa, jos nimetty viranomainen perustellusti katsoo, että kolmannen maan asianomaisen viranomaisen asettama puskurikanta ei riitä suojaamaan kyseisiä laitoksia asianmukaisesti riskeiltä, joita liittyy luotonannon liialliseen kasvuun kyseisessä maassa.

Käyttäessään ensimmäisen alakohdan mukaisia valtuuksia nimetty viranomainen ei saa asettaa alhaisempaa vastasyklisistä puskurikantaa kuin asianomainen kolmannen maan viranomainen on asettanut, paitsi jos jälkimmäisen viranomaisen asettama puskurikanta ylittää 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta sellaisten laitosten kokonaisriskin määrästä, joilla on luottoriskejä kyseisessä kolmannessa maassa.

Yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi kolmansien maiden puskurien asettamisen osalta EJRK voi antaa suosituksia tällaisesta asettamisesta.

4. Jos nimetty viranomainen asettaa 2 tai 3 kohdan nojalla kolmatta maata varten vastasyklisen puskurikannan, joka nostaa voimassa olevaa sovellettavaa vastasyklisistä puskurikantaa, nimeytyn viranomaisen on määrättävä päivämäärä, josta alkaen jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa. Tämä päivämäärä saa olla enintään 12 kuukautta siitä päivämäärästä, jona puskurikanta on ilmoitettu 5 kohdan mukaisesti. Jos päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta puskurikannan ilmoittamisesta, soveltamiselle määrätty lyhyempi määräaika on perusteltava poikkeuksellisilla olosuhteilla.

5. Nimettyjen viranomaisten on julkistettava kaikki kolmannelle maille 2 tai 3 kohdan nojalla asetetut vastasykliset puskurikannat verkkosivustoillaan ilmoittaen seuraavat tiedot:

- a) vastasyklinen puskurikanta ja kolmas maa, johon sitä sovelletaan;
- b) kyseisen puskurikannan perustelu;
- c) jos puskurikanta asetetaan ensimmäisen kerran nollaa suuremmaksi tai sitä korotetaan, päivämäärä, josta alkaen laitosten on sovellettava kyseistä korotettua puskurikantaa laskeakseen laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurinsa;
- d) jos c alakohdassa tarkoitettu päivämäärä on aiemmin kuin 12 kuukautta sen päivämäärän jälkeen, jona puskurikannan vahvistaminen julkistetaan tämän kohdan mukaisesti, viittaus poikkeuksellisiin olosuhteisiin, joiden vuoksi soveltamiselle asetettua määräaikaa on lyhennetty.

140 artikla

Laitoskohtaisten vastasyklisen pääomapuskurikantojen laskeminen

1. Laitoskohtainen vastasyklinen pääomapuskurikanta on niiden vastasyklisen puskurikantojen painotettu keskiarvo, joita sovelletaan lainkäyttöalueilla, joilla laitoksen merkitykselliset luottoriskit sijaitsevat, tai joita sovelletaan tätä artiklaa sovellettaessa 139 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla.

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset, laskeakseen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua painotettua keskiarvoa, soveltavat kuhunkin sovellettavaan vastasykliseen puskurikantaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II ja IV osaston mukaisesti määritettyjä luottoriskin yhteenlaskettuja omien varojen vaatimuksia, jotka liittyvät merkityksellisiin luottoriskeihin kyseisellä alueella ja jotka on jaettu laitosta koskevilla luottoriskin yhteenlasketuilla omien varojen vaatimuksilla, jotka liittyvät sen kaikkiin merkityksellisiin luottoriskeihin.

2. Jos nimetty viranomainen asettaa 136 artiklan 4 kohdan nojalla vastasyklisen puskurikannan, joka on yli 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia puskurikantoja sovelletaan merkityksellisiin luottovastuuihin, jotka sijaitsevat kyseisen nimetyn viranomaisen jäsenvaltiossa, jäljempänä 'jäsenvaltio A', suoritettaessa 1 kohdassa edellytettyä laskentaa ja tarvittaessa myös laskettaessa kyseistä laitosta vastaavaa osaa konsernin pääomasta:

- a) jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava kyseistä puskurikantaa, joka on yli 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä;

b) toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava vastasyklisiä puskurikantaa, joka on 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, ei ole virallisesti hyväksynyt yli 2,5 prosentin suuruisia puskurikantaa 137 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

c) toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten on sovellettava jäsenvaltion A nimetyn viranomaisen vahvistamaa vastasyklisiä puskurikantaa, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, on hyväksynyt virallisesti puskurikannan 137 artiklan mukaisesti.

3. Jos kolmannen maan asianomaisen viranomaisen kolmatta maata varten asettama vastasyklinen puskurikanta on yli 2,5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuraavia puskurikantoja sovelletaan merkityksellisiin luottovastuuihin, jotka sijaitsevat kyseisessä kolmannessa maassa, suoritettaessa 1 kohdassa edellytettyä laskentaa ja tarvittaessa myös laskettaessa kyseistä laitosta vastaavaa osaa konsernin pääomasta:

a) laitosten on sovellettava vastasyklisiä puskurikantaa, joka on 2,5 prosenttia kokonaisriskin määrästä, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, ei ole hyväksynyt virallisesti yli 2,5 prosentin suuruisia puskurikantaa 137 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) laitosten on sovellettava kolmannen maan asianomaisen viranomaisen asettamaa vastasyklisiä puskurikantaa, jos sen jäsenvaltion nimetty viranomainen, jossa ne ovat saaneet toimiluvan, on hyväksynyt virallisesti puskurikannan 137 artiklan mukaisesti.

4. Merkityksellisiin luottovastuuihin kuuluvat kaikki ne vastuuryhmät, joita ei ole tarkoitettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 112 artiklan a–f alakohdassa ja joita koskevat seuraavat vaatimukset:

a) luottoriskin kattamiseen tarvittavia omien varojen vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan II osaston mukaisesti;

b) jos vastuu sisältyy kaupankäyntivarastoon, erityisriskin kattamiseen tarvittavia omien varojen vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti, tai maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin kattamiseen tarvittavia omien varojen vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan IV osaston 5 luvun mukaisesti;

c) jos vastuu on arvopaperistettu, omien varojen vaatimukset mainitun asetuksen kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti.

5. Laitosten on yksilöitävä merkityksellisen luottovastuun maantieteellinen sijainti 7 kohdan nojalla hyväksytyjen teknisten sääntelystandardien mukaisesti.

6. Edellä 1 kohdassa edellytettyä laskentaa varten

- a) jäsenvaltiota koskevaa vastasyklistä puskurikantaa on sovellettava 136 artiklan 7 kohdan e alakohdan tai 137 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti julkistetuissa tiedoissa ilmoitetusta päivämäärästä alkaen, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;
- b) jollei c alakohdasta muuta johdu, kolmatta maata koskevaa vastasyklistä puskurikantaa on sovellettava 12 kuukauden kuluttua päivämäärästä, jona kolmannen maan asianomainen viranomainen on ilmoittanut puskurikannan muutoksesta, riippumatta siitä, vaatiiko kyseinen viranomainen kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneita laitoksia soveltamaan muutosta lyhyemmän ajanjakson kuluessa, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;
- c) jos laitoksen kotijäsenvaltion nimetty viranomainen asettaa kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan 139 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla tai hyväksyy virallisesti kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan 137 artiklan nojalla, kyseistä puskurikantaa on sovellettava 139 artiklan 5 kohdan c alakohdan tai 137 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti julkistetuissa tiedoissa ilmoitetusta päivämäärästä alkaen, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa korottava vaikutus;
- d) vastasyklistä puskurikantaa on sovellettava välittömästi, jos kyseisellä päätöksellä on puskurikantaa alentava vaikutus.

Edellä olevaa b alakohtaa sovellettaessa kolmatta maata koskevan vastasyklisen puskurikannan muutos katsotaan ilmoitetuksi päivänä, jona kolmannen maan asianomainen viranomainen julkistaa sen sovellettavien kansallisten sääntöjen mukaisesti.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa esitetään menetelmä, jolla määritetään 5 kohdassa tarkoitettu merkityksellisten luottovastuiden maantieteellinen sijainti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

III jakso

Pääoman ylläpitämistoimenpiteet

141 artikla

Voitonjakoa koskevat rajoitukset

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä laitoksia, jotka täyttävät yhteenlasketun puskurivaatimuksen, suorittamasta sellaista ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa, että niiden ydinpääoma (CET1) vähenisi tasolle, jolla yhdistetty puskurivaatimus ei enää täyty.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava laitoksia, jotka eivät täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, laskemaan jakokelpoinen enimmäismäärä (Maximum Distributable Amount, MDA) 4 kohdan mukaisesti ja ilmoittamaan tämä laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on kiellettävä tällaisia laitoksia ennen jakokelpoisen enimmäismäärän laskemista

a) suorittamasta ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;

b) luomasta velvoitetta maksaa muuttuvia palkkioita tai lisäeläke-etuuksia tai maksamasta muuttuvia palkkioita, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia;

c) suorittamasta ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluvien instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, jäsenvaltioiden on kiellettävä sitä jakamasta 2 kohdan a, c ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä.

4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että laitokset laskevat jakokelpoisen enimmäismäärän kertomalla 5 kohdan mukaisesti lasketun summan 6 kohdan mukaisesti määritetyllä tekijällä. Jakokelpoista enimmäismäärää on vähennettävä 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu seuraavista:

a) kesken tilikauden kertyneet voitot, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja jotka ovat syntyneet uusimman voitonjakoa koskevan päätöksen tai jonkin tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen toimien jälkeen;

sekä

- b) tilikauden päätteeksi kertyneet voitot, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja jotka ovat syntyneet uusimman voitonjakoa koskevan päätöksen tai jonkin tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen jälkeen;

miinus

- c) määrät, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät säilytettäisiin.

6. Tekijä on määritettävä seuraavasti:

- a) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen omien varojen vaatimuksen täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, tekijä on 0;

- b) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen omien varojen vaatimuksen täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, tekijä on 0,2;

- c) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen omien varojen vaatimuksen täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, tekijä on 0,4;

- d) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisen omien varojen vaatimuksen täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena mainitun asetuksen 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, tekijä on 0,6;

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$\text{Kvartiilin alaraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiilin yläraja} = \frac{\text{Yhteenlaskettu puskurivaatimus}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" ilmoittaa kyseisen kvartiilin järjestysluvun.

7. Tällä artiklalla asetettuja rajoituksia sovelletaan ainoastaan sellaisiin maksuihin, jotka johtavat ydinpääoman (CET1) tai voittojen vähenemiseen, ja ainoastaan silloin, kun maksun keskeyttäminen tai maksamatta jättäminen ei merkitse maksulaiminlyöntiä tai ei muodosta edellytystä laitokseen sovellettavan maksukyvyttömyysjärjestelmän mukaisen menettelyn käynnistämiseksi.

8. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta ja aikoo jakaa jakokelpoisia voittojaan tai toteuttaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetun toimen, sen on ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ja toimitettava sille seuraavat tiedot:

- a) laitoksen säilyttämän pääoman määrä seuraavasti jaoteltuna:

i) ydinpääoma (CET1),

ii) ensisijainen lisäpääoma (AT1),

iii) toissijainen pääoma (T2);

- b) kesken tilikauden ja tilikauden päätteeksi kertyneet voitot;

- c) 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä;

- d) niiden jakokelpoisten voittojen määrä, jotka laitos aikoo jakaa, seuraavasti jaoteltuina:

i) osingonjaot;

ii) osakkeiden takaisinostot;

iii) ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) kuuluviin instrumentteihin liittyvät maksut;

iv) muuttuvien palkkioiden tai lisäeläke-etuuksien maksaminen joko luomalla uusi maksuvelvoite tai suorittamalla sellaisen maksuvelvoitteen mukainen maksu, joka on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksiaan.

9. Laitosten on pidettävä yllä järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jakokelpoisten voittojen määrä ja jakokelpoinen enimmäismäärä lasketaan tarkasti, ja niiden on pyydettäessä kyettävä osoittamaan laskennan tarkkuus toimivaltaiselle viranomaiselle.

10. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa ydinpääomaan (CET1) liittyvään voitonjakoon kuuluvat seuraavat:

- a) käteisosinkojen maksaminen;
- b) kokonaan tai osittain maksettujen ilmaisosakkeiden tai muiden asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pääomainstrumenttien jakaminen;
- c) laitosten lunastamat tai ostamat omat osakkeet tai muut mainitun asetuksen 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pääomainstrumenttien;
- d) mainitun asetuksen 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien yhteydessä maksettujen määrien takaisinmaksu;
- e) mainitun asetuksen 26 artiklan 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettujen erien jakaminen.

142 artikla

Pääoman ylläpitämissuunnitelma

1. Jos laitos ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, sen on laadittava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja toimitettava se toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään viiden työpäivän kuluessa siitä, kun laitos on todennut, ettei se täytä kyseistä vaatimusta, ellei toimivaltainen viranomainen myönnä sille lupaa soveltaa pidempää määräaika, joka voi olla enintään 10 päivää.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tällaisia lupia ainoastaan luottolaitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella ja ottaen huomioon laitoksen toiminnan laajuuden ja monimuotoisuuden.

2. Pääoman ylläpitämissuunnitelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:

- a) arviot tuotoista ja menoista sekä tase-ennuste;
- b) toimenpiteet laitoksen vakavaraisuussuhteen lisäämiseksi;
- c) omien varojen lisäämistä koskeva suunnitelma ja aikataulu, joiden tavoitteena on yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttäminen kokonaan;

d) muut tiedot, joita toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisin 3 kohdassa edellytetyn arvioinnin suorittamiseksi.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava pääoman ylläpitämissuunnitelma ja hyväksyttävä se ainoastaan, jos se katsoo, että laitos voi toteutetun suunnitelman avulla kohtuullisen todennäköisesti säilyttää tai hankkia riittävästi pääomaa täyttääkseen yhteenlasketut puskurivaatimuksensa toimivaltaisen viranomaisen asianmukaiseksi katsoman määräjän kuluessa.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei hyväksy pääoman ylläpitämissuunnitelmaa 3 kohdan mukaisesti, sen on määrättävä jompikumpi tai molemmat seuraavista:

- a) sen on vaadittava laitosta lisäämään omia varojaan määrätyleisille tasoille asetettujen määräaikaisten kuluessa;
- b) sen on käytettävä 102 artiklan mukaisia valtuuksiaan määrätäkseen tiukempia voitonjakoa koskevia rajoituksia kuin 141 artiklassa edellytetään.

VIII OSASTO

TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

143 artikla

Yleiset julkistamisvaatimukset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltiossa annetut lait, asetukset, hallinnolliset määräykset ja yleisohjeet, jotka liittyvät vakavaraisuuden valvontaan;
- b) unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttötapat;
- c) 97 artiklan mukaisen vakavaraisuuden kokonaisarvion ja arvioinnin toteuttamisessa noudatetut yleiset kriteerit ja menetelmät;
- d) koostetut tilastotiedot vakavaraisuuskehikon tärkeimpien osien täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa, 102 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutettujen valvontatoimenpiteiden ja 65 artiklan mukaisesti määrättyjen hallinnollisten seuraamusten lukumäärä ja luonne mukaan luettuina, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin VII osaston 1 luvun II jakson ja direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklan säännösten soveltamista.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti julkistettavien tietojen on mahdollistettava eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten soveltamien lähestymistapojen ja menettelyjen asianmukainen vertaaminen. Tiedot on julkistettava yhteisessä muodossa ja ne on ajantasaistettava säännöllisesti. Tietojen on oltava saatavilla yhdessä sähköisessä osoitteessa.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1 kohdassa lueteltujen tietojen muoto, rakenne, sisällysluettelo ja vuotuinen julkistamisajankohta.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

144 artikla

Erityiset julkistamisvaatimukset

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 viidennen osan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 405–409 artiklan noudattamisen tarkastamista varten hyväksytyt yleiset perusteet ja menetelmät;
- b) yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarvion tuloksista ja vuosittain eritelty kuvaus toteutetuista toimista tapauksissa, joissa asetuksen (EU) N:o 575/2013 405–409 artiklaa ei ole noudatettu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta VII osaston 1 luvun II jakson säännösten soveltamista.

2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 6 artiklan 3 kohdassa säädettyä harkintavaltaa käyttävän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) perusteet, joilla se määrittelee, että nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten määrä ja niistä niiden laitosten määrä, joilla on tytäryrityksiä kolmannessa maassa;

c) jäsenvaltionsa osalta koostetusti:

- i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvalti-

oissa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen konsolidoitu kokonaismäärä;

- ii) mainitun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus laitoksen omien varojen konsolidoidusta kokonaismäärästä;

- iii) mainitun asetuksen 7 artiklan 3 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien mainitun asetuksen 92 artiklan mukaisesti vaadittujen omien varojen kokonaismäärän prosentuaalinen osuus laitoksen omien varojen konsolidoidusta kokonaismäärästä.

3. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädettyä harkintavaltaa käyttävän toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) perusteet, joilla se määrittelee, että nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa olennaisia käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä;
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten määrä ja niiden tällaisten emoyritysten määrä, joilla on tytäryrityksiä kolmannessa maassa;
- c) jäsenvaltionsa osalta koostetusti:

- i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen kokonaismäärä;

- ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien omien varojen prosentuaalinen osuus laitosten omien varojen kokonaismäärästä;

- iii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn harkintavallan käyttämisestä hyötyvien emoyrityksenä toimivien laitosten kolmannessa maassa sijaitsevien tytäryritysten hallussa olevien mainitun asetuksen 92 artiklan mukaisesti vaadittujen omien varojen prosentuaalinen osuus laitosten omien varojen kokonaismäärästä.

IX OSASTO

**DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA
TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET**

145 artikla

Delegoidut säädökset

Komissiolla on valtuudet hyväksyä delegoituja säädöksiä 148 artiklan mukaisesti seuraavilta osin:

- a) 3 ja 128 artiklassa tarkoitettujen määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti;
- b) 3 ja 128 artiklassa tarkoitettujen määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tätä direktiiviä sovellettaessa;
- c) 3 artiklassa tarkoitetun laitoksia ja niihin liittyviä aloja koskevien määritelmien sanaston ja oikeudellisen muodon mukauttaminen myöhempiin säännöksiin;
- d) 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määrien mukauttaminen Eurostatin julkaisemassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi yhdenmukaisesti ja samanaikaisesti direktiivin 2002/92/EY 4 artiklan 7 kohdan nojalla tehtävien mukautusten kanssa;
- e) 33 ja 34 artiklassa tarkoitetun ja liitteessä I olevan luettelon sisällön laajentaminen tai luettelossa käytetyn sanaston muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen mukaisesti;
- f) niiden alojen yksilöiminen, joilla toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava 50 artiklassa tarkoitettuja tietoja;
- g) 76–88 ja 98 artiklan säännösten mukauttaminen rahoitusmarkkinoiden, varsinkin uusien rahoitustuotteiden kehityksen tai unionin oikeuden huomioon ottavissa tilinpäätöstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta;
- h) 89 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisista julkistamisvaatimuksista poikkeaminen, jos komission mainitun kohdan mukaisesti antamassa kertomuksessa todetaan huomattavia kielteisiä vaikutuksia;
- i) 23 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukauttaminen tulevan kehityksen huomioon ottamiseksi ja tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

146 artikla

Täytäntöönpanosäädökset

Seuraavat toimenpiteet hyväksytään täytäntöönpanosäädöksinä 147 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen:

- a) 2 artiklassa olevan luettelon tekniset mukautukset;
- b) 12 artiklassa ja IV osastossa säädetyn perustamispääoman määrän muuttaminen taloudellisen ja rahoitusalan kehityksen mukaisesti.

147 artikla

Euroopan pankkikomitea

1. Komissiota avustaa täytäntöönpanosäädösten hyväksymisessä Euroopan pankkikomitea. Tämä komitea on asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

148 artikla

Siirretyn toimivallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

2. Siirretään komissiolle 17 päivästä heinäkuuta 2013 määräämättömäksi ajaksi 145 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 145 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 145 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja

neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

149 artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

Kun komissio hyväksyy tämän direktiivin nojalla teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin EPV:n toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa tätä teknistä sääntelystandardia yhden kuukauden kuluessa ilmoituspäivästä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä aikaa pidennetään yhdellä kuukaudella. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, aikaa, jona Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat vastustaa kyseessä olevaa teknistä sääntelystandardia, voidaan tarvittaessa pidentää edelleen yhdellä kuukaudella.

X OSASTO

DIREKTIIVIN 2002/87/EY MUUTTAMINEN

150 artikla

Direktiivin 2002/87/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2002/87/EY 21 a artikla seuraavasti:

a) kumotaan 2 kohdan a alakohhta;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin liitteessä I olevassa II osassa lueteltujen laskentamenetelmien johdonmukainen soveltaminen yhdessä asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2009/138/EY 228 artiklan 1 kohdan kanssa, Euroopan valvontaviranomainen laatii sekakomitean välityksellä tämän direktiivin 6 artiklan 2 kohtaa koskevat teknisten sääntelystandardien luonnokset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 6 artiklan 4 kohdan soveltamista.

Euroopan valvontaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viisi kuukautta ennen direktiivin 2009/138/EY 309 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua soveltamispäivää.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU)

N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

XI OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1. LUKU

Siirtymäsäännökset sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta käyttävien laitosten valvonnasta

151 artikla

Soveltamisala

1. Tämän luvun säännöksiä sovelletaan 40, 41, 43, 49, 50 ja 51 artiklan säännösten sijaan siihen päivään saakka, jona maksuvalmiusvaatimus tulee sovellettavaksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan nojalla annetun delegoidun säädöksen mukaisesti.

2. Sen varmistamiseksi, että maksuvalmiutta koskevien valvontajärjestelmien käyttöönotto tapahtuu täysin linjassa yhdenmukaisten maksuvalmiussääntöjen kehittämisen kanssa, komissiolle siirretään 145 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla 1 kohdassa tarkoitettua määräpäivää voidaan lykätä enintään kahdella vuodella, jos yhdenmukaisia maksuvalmiussääntöjä ei vielä ole unionissa otettu käyttöön, koska kansainvälisistä maksuvalmiuden valvontastandardeista ei ole vielä sovittu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana.

152 artikla

Raportointivaatimukset

Tilastotarkoituksia varten vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että kaikki sen alueella sivuliikkeitä pitävät luottolaitokset antavat määräajoin kertomuksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella suorittamistaan toimista tämän valtion toimivaltaisille viranomaisille.

Täyttäessään tämän direktiivin 156 artiklassa säädettyjä velvollisuuksiaan vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että toisista jäsenvaltioista olevien luottolaitosten sivuliikkeet antavat samat tiedot, joita tässä tarkoituksessa vaaditaan kansallisilta luottolaitoksilta.

153 artikla

Toimenpiteet, joita kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoitetun toiminnan osalta

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että luottolaitos, jolla on sivuliike sen alueella tai joka tarjoaa siellä palveluja, ei noudata kyseisen jäsenvaltion tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi antamaa lainsäädäntöä, joka koskee vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten toimivaltaa, niiden on vaadittava kyseistä luottolaitosta korjaamaan säännösten vastainen tilanne.

2. Jos kyseessä oleva luottolaitos ei ryhdy tarpeellisiin toimenpiteisiin, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava mahdollisimman nopeasti aiheelliset toimenpiteet varmistukseen, että kyseinen luottolaitos korjaa säännösten vastaisen tilanteen. Näiden toimenpiteiden luonteesta on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos luottolaitos edelleen rikkoo 1 kohdassa tarkoitettuja vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä joko huolimatta kotijäsenvaltion suorittamista toimenpiteistä tai siksi, että sellaiset toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei voida toteuttaa kyseessä olevassa jäsenvaltiossa, vastaanottava jäsenvaltio voi, ilmoitettuaan siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä ehkäistäkseen uudet säännöksiin kohdistuvat rikkomukset tai rangaistakseen niistä ja tarvittaessa estääkseen luottolaitosta aloittamasta uusia liiketoimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden alueella voidaan antaa luottolaitoksille tiedoksi näiden toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat.

154 artikla

Varotoimenpiteet

Ennen kuin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 153 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet, ne voivat kiireellisessä tapauksessa toteuttaa tarpeelliset varotoimet suojellakseen tallettajien, sijoittajien ja niiden muiden etuja, joille palveluja tarjotaan. Toimenpiteistä on ilmoitettava ensi tilassa komissiolle ja toimivaltaisille viranomaisille niissä jäsenvaltioissa, joita asia koskee.

Komissio voi kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne.

155 artikla

Velvollisuudet

1. Laitoksen vakavaraisuuden valvonta, mukaan lukien sen 33 ja 34 artiklan mukaisten toimien valvonta, on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla, jollei vastuu tämän direktiivin säännösten mukaisesti kuulu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Edellä oleva 1 kohta ei estä tämän direktiivin mukaista konsolidoitua valvontaa.

3. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti

huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen perusteella.

156 artikla

Maksuvalmiuden valvonta

Kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy vastuu luottolaitosten sivuliikkeiden maksuvalmiuden valvonnasta yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Rajoittamatta Euroopan valuuttajärjestelmän vahvistamiseksi välttämättömiä toimenpiteitä vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy täysi vastuu rahapolitiikkansa toteuttamisen edellyttämistä toimenpiteistä.

Kyseisiin toimenpiteisiin ei saa sisältyä syrjivää tai rajoittavaa kohtelua sillä perusteella, että luottolaitoksen toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa.

157 artikla

Valvontaan liittyvä yhteistyö

Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa niiden laitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti sivuliikkeen kautta, yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa luottolaitosten pääkonttori on. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten laitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kyseisten luottolaitosten valvontaa, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, talletussuojan, suurten riskikeskittymien rajoittamisen, hallinto- ja kirjanpitoimenettelyjen ja sisäisen tarkastuksen menetelmien suhteen.

158 artikla

Merkittävät sivuliikkeet

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun 112 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että sellaisen muun laitoksen kuin sijoituspalveluyrityksen sivuliike, jota koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 95 artiklan säännökset, katsotaan merkittäväksi.

2. Pyynnössä on esitettävä sivuliikkeen merkittävänä pitämisen perusteet erityisesti seuraavilta osin:

a) ylittääkö sivuliikkeen markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;

- b) laitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus vastaanottavan jäsenvaltion systeemiin likviditeettiin, maksujärjestelmään ja selvitysjärjestelmään;
- c) sivuliikkeen koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä konsolidointiryhmän valvojan, kun 112 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, on kaikin tavoin pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös sivuliikkeen nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteiseen päätökseen ei ole päästy kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä seuraavien kahden kuukauden kuluessa oma päätöksensä siitä, onko sivuliike merkittävä. Päätöstä tehdessään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaukset.

Toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista päätöksistä on laadittava asiakirja, joka sisältää kattavat perustelut, ja se on toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kyseisiä päätöksiä lopullisina ja sovellettava niitä.

Jonkin sivuliikkeen nimeäminen merkittäväksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

3. Jos sivuliikkeen merkittävyys todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 117 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettut tiedot ja suoritettava 112 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tehtävät yhteistyössä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

4. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 114 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 58 artiklan 4 kohdassa ja 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia.

5. Jos 116 artiklaa ei sovelleta, sellaista laitosta, jolla on merkittäviä sivuliikkeitä muissa jäsenvaltioissa, valvovien toimivaltaisten viranomaisten on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen tämän artiklan 2 kohdan mukaista

yhteiseen päätökseen pääsemistä sivuliikkeen nimeämiseksi merkittäväksi ja 60 artiklan mukaista yhteistyötä. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelmiin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan.

6. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteen sovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden 155 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

7. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

159 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Jos toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut laitos harjoittaa toimintaansa sivuliikkeen kautta, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, tarkastaa paikan päällä joko itse tai valtuuttamallaan henkilöillä 50 artiklassa tarkoitettut tiedot.

2. Tällaista sivuliikkeiden tarkastusta varten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös turvautua johonkin muuhun 118 artiklassa säädettyyn menettelyyn.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeutta suorittaa itse alueelleen perustettujen sivuliikkeiden tarkastuksia paikan päällä täytäessään tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia.

2. LUKU

Pääomapuskureita koskevat siirtymäsäännökset

160 artikla

Pääomapuskureita koskevat siirtymäsäännökset

1. Tässä artiklassa muutetaan 129 ja 130 artiklan vaatimuksia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä siirtymäajanjaksona.

2. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2016 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2016,

- a) yleisen pääomapuskurin, joka on 0,625 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava ydinpääomasta (CET1);
- b) laitokohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 0,625 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.

3. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2017 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2017,

- a) yleisen pääomapuskurin, joka on 1,25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava ydinpääomasta (CET1);
- b) laitokohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 1,25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä siten, että yhteenlaskettu puskurivaatimus on 1,25–2,50 prosenttia laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.

4. Ajanjaksolla, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2018 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2018,

- a) yleisen pääomapuskurin, joka on 1,875 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä, on koostuttava ydinpääomasta (CET1);
- b) laitokohtainen vastasyklinen pääomapuskuri saa olla enintään 1,875 prosenttia asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketuttujen laitoksen riskipainotettujen erien kokonaismäärästä.

5. Edellä 141 artiklassa tarkoitettuja voitonjakoja koskevia rajoituksia ja 142 artiklassa tarkoitettua pääoman ylläpitämissuunnitelmaa koskevaa vaatimusta sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä siirtymä kautena, jos laitokset eivät täytä tämän artiklan 2–4 kohdassa vahvistettuja yhteenlaskettua puskuria koskevia vaatimuksia.

6. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1–4 kohdassa määritettyä lyhyemmän siirtymäkauden ja näin ollen aloittaa yleisen pääomapuskurin ja vastasyklinen pääomapuskurin täytäntöönpanon 31

päivään joulukuuta 2013. Jos jäsenvaltio asettaa tällaisen lyhyemmän siirtymäkauden, sen on ilmoitettava päätöksestään asianomaisille osapuolille, mukaan lukien komissio, EJRK, EPV ja asianomainen valvontakollegio. Muut jäsenvaltiot voivat hyväksyä tällaisen lyhyemmän siirtymäkauden. Jos toinen jäsenvaltio hyväksyy tällaisen lyhyemmän siirtymäkauden, sen on ilmoitettava vastaavasti komissiolle, EJRK:lle, EPV:lle ja asianomaiselle valvontakollegiolle.

7. Jos jäsenvaltio määrää vastasyklisiä pääomapuskuria koskevan lyhyemmän siirtymäkauden, lyhyempää siirtymäkautta sovelletaan ainoastaan sellaisten kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden laitosten laskiessa laitokohtaista vastasyklisiä pääomapuskuriaan, joista nimetty viranomainen vastaa.

3. LUKU

Loppusäännökset

161 artikla

Uudelleentarkastelu ja kertomus

1. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tämän direktiivin täytäntöönpanoa varmistaakseen, ettei direktiivin täytäntöönpano johda laitosten ilmeisen eriarvoiseen kohteluun niiden oikeudellisen rakenteen tai omistajuusmallin perusteella.

2. Uudelleentarkastelunsa jälkeen komissio toimittaa tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa kertomuksen 30 päivään kesäkuuta 2016 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, tarvittaessa yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa, tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 olevista palkitsemisjärjestelmää koskevista säännöksistä ottaen huomioon kansainvälisen kehityksen ja kiinnittäen huomiota erityisesti seuraaviin:

a) niiden toimivuus, täytäntöönpano ja noudattamisen valvonta, mukaan lukien sellaisten mahdollisten puutteiden yksilöiminen, joita aiheutuu suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta näihin säännöksiin;

b) 94 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetyn periaatteen noudattamisen vaikutus suhteessa:

i) kilpailukykyyn ja rahoitusvakauteen; ja

ii) henkilöstöön, joka työskentelee tosiasiallisesti ja fyysisesti ETA:an sijoittautuneiden emoyritysten ETA:n ulkopuolelle sijoittautuneissa tytäryrityksissä.

Uudelleentarkastelussa on otettava huomioon erityisesti se, olisiko 94 artiklan 1 kohdan g alakohdassa säädetyn periaatteen soveltamista jatkettava edelleen henkilöstöön, joka kuuluu ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamisalalle.

3. Vuodesta 2014 EPV julkaisee yhteistyössä EVLEV:n ja EAMV:n kanssa puolivuositaisen kertomuksen, jossa analysoidaan sitä, missä määrin jäsenvaltioiden oikeudessa viitataan ulkoisiin luottoluokituksiin sääntelytarkoituksissa, ja toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tällaisten viittausten vähentämiseksi. Näissä kertomuksissa selvitetään, miten toimivaltaiset viranomaiset ovat noudattaneet 77 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 79 artiklan b alakohdan mukaisia velvoitteitaan. Kertomuksessa selvitetään myös, missä määrin valvonnassa on lähennyttävä tältä osin.

4. Komissio tarkastelee 108 ja 109 artiklan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä.

5. Komissio tarkastelee 91 artiklan 11 kohdan soveltamista ja laatii siinä saaduista tuloksista, myös monimuotoisuutta edistävien käytäntöjen vertailun asianmukaisuudesta, kertomuksen, ottaen huomioon kaiken asiaankuuluvan unionin ja kansainvälisen kehityksen ja toimittaa tämän kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2016 mennessä.

6. Komissio kuulee 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä EJRK:ta, EPV:tä, EVLEV:iä, EAMV:tä ja muita merkityksellisiä osapuolia tämän direktiivin mukaisten tietojenvaihtojärjestelyjen tehokkuudesta sekä tavanomaisina kausina että stressikausina.

7. EPV tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamista koskien unionin ja jäsenvaltioiden yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, ja laatii siitä kertomuksen komissiolle. Kertomuksessa määritetään mahdolliset alat, joita on yhä kehitettävä yhteistyön ja tietojenvaihdon osalta. EPV julkistaa kertomuksen verkkosivustollaan.

8. EPV tutkii komission toimeksiannosta, kattavatko tämä direktiivi ja asetus (EU) N:o 575/2013 asianmukaisesti sellaiset rahoitusalan yritykset, jotka ilmoittavat noudattavansa toiminnassaan islamilaisen pankkitoiminnan periaatteita. Komissio tutkii EPV:n raportin ja antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

9. EPV esittää 1 päivään heinäkuuta 2014 mennessä komissiolle raportin siitä, miten luottolaitokset käyttävät EKPJ:hin kuuluvien keskuspankkien pitempiaikaisia rahoitusoperaatioita ja vastaavia keskuspankkien rahoitustukitoimenpiteitä ja miten ne hyötyvät niistä. Komissio esittää tämän raportin pohjalta ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan 31 päivään joulukuuta 2014 mennessä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, miten unionissa toimiluvan saaneet luottolaitokset käyttävät kyseisiä rahoitusoperaatioita ja rahoitustukitoimenpiteitä ja miten ne hyötyvät niistä, ja liittyy siihen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee tällaisten rahoitusoperaatioiden ja rahoitustukitoimenpiteiden käyttöä.

162 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivään joulukuuta 2013

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 31 päivään joulukuuta 2013

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle ja EPV:lle. Jos jäsenvaltioiden vahvistamia saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevia toimenpiteitä koskevaan ilmoitukseen liittyvät asiakirjat eivät ole riittäviä siihen, että voitaisiin arvioida kaikilta osin, ovatko saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevat säännökset tämän direktiivin tiettyjen säännösten mukaisia, komissio voi EPV:n pyynnöstä suorittaakseen asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaiset tehtävänsä, tai omasta aloitteestaan pyytää jäsenvaltioita toimittamaan yksityiskohtaisempia tietoja saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä kyseessä olevien säännösten ja tämän direktiivin täytäntöönpanosta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, VII osaston 4 lukua sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

3. Tämän direktiivin 94 artiklan 1 kohdan g alakohdan noudattamisen edellyttämässä laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä on vaadittava, että laitokset soveltavat siinä säädettyjä periaatteita palkkioihin, jotka myönnetään palveluista tai työsuorituksesta vuodesta 2014 eteenpäin, riippumatta siitä, perustuvatko ne 31 päivään joulukuuta 2013 vai sen jälkeen tehtyihin sopimuksiin.

4. Jäsenvaltioiden antamissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä ku-mottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, 131 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016. Jäsenvaltioiden on pantava 131 artiklan 4 kohta täytäntöön 1 päivästä tammikuuta 2016 seuraavalla tavalla:

- a) 25 prosenttia G-SII-puskurista, joka asetetaan 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vuonna 2016;
- b) 50 prosenttia G-SII-puskurista, joka asetetaan 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vuonna 2017;

c) 75 prosenttia G-SII-puskurista, joka asetetaan 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vuonna 2018; ja

d) 100 prosenttia G-SII-puskurista, joka asetetaan 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vuonna 2019.

6. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, 133 artiklaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2013.

163 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 2006/48/EY ja 2006/49/EY 1 päivästä tammikuuta 2014.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin ja asetukseen (EU) N:o 575/2013 tämän direktiivin liitteessä II ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

164 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

165 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 26 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. SHATTER

LIITE I

LUETTELO VASTAVUOROISESTI TUNNUSTETTAVISTA TOIMISTA

1. Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen.
2. Luotonanto, johon sisältyvät etenkin: kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta (factoring), kauppatahtumien rahoitus (mukaan lukien forfaiting-rahoitus).
3. Rahoitusleasing.
4. Direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 3 alakohdassa määritellyt maksupalvelut.
5. Maksuvälineiden (esim. matkasekit ja pankkivekselit) liikkeeseenlasku ja hoitaminen siltä osin kuin tällainen toiminta ei kuulu 4 kohdan soveltamisalaan.
6. Takaukset ja maksusitoumukset.
7. Kaupankäynti omaan tai asiakkaiden lukuun seuraavilla välineillä:
 - a) rahamarkkinavälineet (sekit, vekselit, sijoitustodistukset jne.),
 - b) ulkomaanvaluutta,
 - c) rahoitusfutuurit ja optiot,
 - d) valuutta- ja korkovälineet,
 - e) siirtokelpoiset arvopaperit.
8. Osallistuminen osakeanteihin ja niihin liittyvien palvelujen tarjoaminen.
9. Yritysneuvonta pääoman rakennetta ja toimialastrategiaa koskevista asioista ja niihin liittyvissä kysymyksissä sekä sulautumisiin ja yritysostoihin liittyvä neuvonta ja palvelut.
10. Välitystoiminta rahamarkkinoilla.
11. Sijoitussalkun hoito ja neuvonta.
12. Arvopaperisäilytys ja -hoito.
13. Luottotietopalvelut.
14. Säilytyspalvelut.
15. Sähköisen rahan liikkeeseenlasku.

Direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltuja palveluja ja toimia koskee vastavuoroinen tunnustaminen tämän direktiivin mukaisesti silloin, kun viitataan tuon direktiivin liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
1 artikla	1 artiklan 1 kohta	
2 artiklan 1 kohta		
2 artiklan 2 kohta		
2 artiklan 3 kohta		
2 artiklan 4 kohta	1 artiklan 2 kohta	
2 artiklan 5 kohta	2 artikla	
2 artiklan 6 kohta	1 artiklan 3 kohta	
3 artikla	4 artikla	
3 artiklan 1 kohdan 53 alakohta	4 artiklan 49 alakohta	
4 artiklan 1 kohta		
4 artiklan 2 kohta		
4 artiklan 3 kohta		
4 artiklan 4 kohta		
4 artiklan 5 kohta		35 artiklan 1 kohta
4 artiklan 6 kohta		
4 artiklan 7 kohta		
4 artiklan 8 kohta		
5 artikla	128 artikla	
6 artikla	42b artiklan 1 kohta	
7 artikla	40 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta	
8 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta	
8 artiklan 3 kohta	6 artiklan 3 kohta	
8 artiklan 4 kohta		
9 artikla	5 artikla	
10 artikla	7 artikla	
11 artikla	8 artikla	
12 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
12 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	
12 artiklan 3 kohta	9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
12 artiklan 4 kohta	9 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta	
14 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta	

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
14 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta	
14 artiklan 3 kohta	12 artiklan 3 kohta	
15 artikla	13 artikla	
16 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta	
16 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta	
16 artiklan 3 kohta	15 artiklan 3 kohta	
17 artikla	16 artikla	
18 artikla	17 artiklan 1 kohta	
19 artikla	18 artikla	
20 artiklan 1 kohta	14 artikla	
20 artiklan 2 kohta	14 artikla	
20 artiklan 3 kohta		
20 artiklan 5 kohta	17 artiklan 2 kohta	
21 artikla	3 artikla	
22 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1 kohta	
22 artiklan 2 kohta	19 artiklan 2 kohta	
22 artiklan 3 kohta	19 artiklan 3 kohta	
22 artiklan 4 kohta	19 artiklan 4 kohta	
22 artiklan 5 kohta	19 artiklan 5 kohta	
22 artiklan 6 kohta	19 artiklan 6 kohta	
22 artiklan 7 kohta	19 artiklan 7 kohta	
22 artiklan 8 kohta	19 artiklan 8 kohta	
22 artiklan 9 kohta	19 artiklan 9 kohta	
23 artiklan 1 kohta	19a artiklan 1 kohta	
23 artiklan 2 kohta	19a artiklan 2 kohta	
23 artiklan 3 kohta	19a artiklan 3 kohta	
23 artiklan 4 kohta	19a artiklan 4 kohta	
23 artiklan 5 kohta	19a artiklan 5 kohta	
24 artiklan 1 kohta	19b artiklan 1 kohta	
24 artiklan 2 kohta	19b artiklan 2 kohta	
25 artikla	20 artikla	
26 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta	
26 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohta	
27 artikla	21 artiklan 3 kohta	
28 artiklan 1 kohta		4 artikla
28 artiklan 2 kohta		9 artikla
29 artiklan 1 kohta		5 artiklan 1 kohta

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
29 artiklan 2 kohta		5 artiklan 2 kohta
29 artiklan 3 kohta		5 artiklan 3 kohta
29 artiklan 4 kohta		5 artiklan 2 kohta
30 artikla		6 artikla
31 artiklan 1 kohta		7 artikla
31 artiklan 2 kohta		8 artikla
32 artiklan 1 kohta		10 artiklan 1 kohta
32 artiklan 2 kohta		10 artiklan 2 kohta
32 artiklan 3 kohta		10 artiklan 3 kohta
32 artiklan 4 kohta		10 artiklan 4 kohta
32 artiklan 5 kohta		10 artiklan 5 kohta
33 artikla	23 artikla	
34 artikla 1 kohta	24 artiklan 1 kohta	
34 artiklan 2 kohta	24 artiklan 2 kohta	
34 artiklan 3 kohta	24 artiklan 3 kohta	
35 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta	
35 artiklan 2 kohta	25 artiklan 2 kohta	
35 artiklan 3 kohta	25 artiklan 3 kohta	
35 artiklan 4 kohta	25 artiklan 4 kohta	
35 artiklan 5 kohta	25 artiklan 5 kohta	
35 artiklan 6 kohta	25 artiklan 5 kohta	
35 artiklan 7 kohta	25 artiklan 5 kohta	
36 artiklan 1 kohta	26 artiklan 1 kohta	
36 artiklan 2 kohta	26 artiklan 2 kohta	
36 artiklan 3 kohta	26 artiklan 3 kohta	
36 artiklan 4 kohta	26 artiklan 4 kohta	
36 artiklan 5 kohta	26 artiklan 5 kohta	
36 artiklan 6 kohta	26 artiklan 5 kohta	
36 artiklan 7 kohta	26 artiklan 5 kohta	
37 artikla	36 artikla	
38 artikla	27 artikla	
39 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta	
39 artiklan 2 kohta	28 artiklan 2 kohta	
39 artiklan 3 kohta	28 artiklan 3 kohta	
39 artiklan 4 kohta	28 artiklan 4 kohta	

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
39 artiklan 5 kohta	28 artiklan 4 kohta	
39 artiklan 6 kohta	28 artiklan 4 kohta	
40 artiklan ensimmäinen kohta	29 artiklan ensimmäinen kohta	
40 artiklan 2 toinen kohta		
40 artiklan kolmas kohta		
41 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 ja 2 kohta	
41 artiklan 2 kohta		
42 artikla	32 artikla	
43 artiklan 1 kohta	33 artiklan ensimmäinen kohta	
43 artiklan 2 kohta		
43 artiklan 3 kohta		
43 artiklan 4 kohta		
43 artiklan 5 kohta		
44 artikla	31 ja 34 artikla	
45 artikla	35 artikla	
46 artikla	37 artikla	
47 artiklan 1 kohta	38 artiklan 1 kohta	
47 artiklan 2 kohta	38 artiklan 2 kohta	
47 artiklan 3 kohta	38 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 1 kohta	39 artiklan 1 kohta	
48 artiklan 2 kohta	39 artiklan 2 kohta	
48 artiklan 3 kohta	39 artiklan 3 kohta	
48 artiklan 4 kohta	39 artiklan 4 kohta	
49 artiklan 1 kohta	40 artiklan 1 kohta	
49 artiklan 2 kohta	40 artiklan 2 kohta	
49 artiklan 3 kohta	41 artiklan kolmas kohta	
50 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 ensimmäinen kohta	
50 artiklan 2 kohta		
50 artiklan 3 kohta		
50 artiklan 4 kohta		
50 artiklan 5 kohta	42 artiklan toinen kohta	
50 artiklan 6 kohta	42 artiklan kolmas ja kuudes kohta	
50 artiklan 7 kohta	42 artiklan neljäs ja seitsemäs kohta	
50 artiklan 8 kohta	42 artiklan viides kohta	
51 artiklan 1 kohta	42a artiklan 1 kohta	
51 artiklan 2 kohta	42a artiklan 2 kohta	
51 artiklan 3 kohta	42a artiklan 3 kohta	

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
51 artiklan 4 kohta	42a artiklan 3 kohta	
51 artiklan 5 kohta	42a artiklan 3 kohta	
51 artiklan 6 kohta		
52 artiklan 1 kohta	43 artiklan 1 kohta	
52 artiklan 2 kohta	43 artiklan 2 kohta	
52 artiklan 3 kohta		
52 artiklan 4 kohta		
53 artiklan 1 kohta	44 artiklan 1 kohta	
53 artiklan 2 kohta	44 artiklan 2 kohta	
53 artiklan 3 kohta		
54 artikla	45 artikla	
55 artikla	46 artikla	
56 artiklan	47 artikla	
57 artiklan 1 kohta	48 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
57 artiklan 2 kohta	48 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	
57 artiklan 3 kohta	48 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	
57 artiklan 4 kohta	48 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	
57 artiklan 5 kohta	48 artiklan 2 kohdan viides alakohta	
57 artiklan 6 kohta	48 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta	
58 artikla	49 artiklan ensimmäinen kohta	
58 artiklan 2 kohta	49 artiklan toinen kohta	
58 artiklan 3 kohta	49 artiklan neljäs kohta	
58 artiklan 4 kohta	49 artiklan viides kohta	
59 artiklan 1 kohta	50 artikla	
59 artikla 2 kohta		
60 artikla	51 artikla	
61 artiklan 1 kohta	52 artiklan ensimmäinen kohta	
61 artiklan 2 kohta	52 artiklan toinen kohta	
62 artiklan		
63 artiklan 1 kohta	53 artiklan 1 kohta	
63 artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 kohta	
64 artikla		
65 artikla		
66 artikla		
67 artikla		
68 artikla		
69 artikla		

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
70 artikla		
71 artikla		
72 artikla	55 artikla	
73 artikla	123 artikla	
74 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta	
74 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta	
74 artiklan 3 kohta	22 artiklan 6 kohta	
74 artiklan 4 kohta		
75 artiklan 1 kohta	22 artiklan 3 kohta	
75 artiklan 2 kohta	22 artiklan 4 kohta	
75 artiklan 3 kohta	22 artiklan 5 kohta	
76 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 2 kohta	
76 artiklan 2 kohta		
76 artiklan 3 kohta		
76 artiklan 4 kohta		
76 artiklan 5 kohta		
77 artikla		
78 artikla		
79 artikla	Liitteessä V oleva 3, 4 ja 5 kohta	
80 artikla	Liitteessä V oleva 6 kohta	
81 artikla	Liitteessä V oleva 7 kohta	
82 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 8 kohta	
82 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 9 kohta	
83 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 10 kohta	
83 artiklan 2 kohta		Liitteessä IV oleva 5 kohta
83 artiklan 3 kohta		Liitteessä I oleva 38 ja 41 kohta
84 artikla	Liitteessä V oleva 11 kohta	
85 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 12 kohta	
85 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 13 kohta	
86 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 14 kohta	
86 artiklan 2 kohta	Liitteessä V oleva 14a kohta	
86 artiklan 3 kohta		
86 artiklan 4 kohta	Liitteessä V oleva 15 kohta	
86 artiklan 5 kohta	Liitteessä V oleva 16 kohta	
86 artiklan 6 kohta	Liitteessä V oleva 17 kohta	
86 artiklan 7 kohta	Liitteessä V oleva 18 kohta	
86 artiklan 8 kohta	Liitteessä V oleva 19 kohta	

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
86 artiklan 9 kohta	Liitteessä V oleva 20 kohta	
86 artiklan 10 kohta	Liitteessä V oleva 21 kohta	
86 artiklan 11 kohta	Liitteessä V oleva 22 kohta	
87 artikla		
88 artiklan 1 kohta	Liitteessä V oleva 1 kohta	
88 artiklan 2 kohta		
89 artiklan		
90 artikla		
91 artikla		
92 artiklan 1 kohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan toinen kohta	
92 artiklan 2 kohdan johdantolause	Liitteessä V olevan 23 kohdan johdantolause	
92 artiklan 2 kohdan a alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan a alakohta	
92 artiklan 2 kohdan b alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan b alakohta	
92 artiklan 2 kohdan c alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan c alakohta	
92 artiklan 2 kohdan d alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan d alakohta	
92 artiklan 2 kohdan e alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan e alakohta	
92 artiklan 2 kohdan f alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan f alakohta	
92 artiklan 2 kohdan g alakohta		
93 artikla	Liitteessä V olevan 23 kohdan k alakohta	
94 artiklan 1 kohdan a alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan g alakohta	
94 artiklan 1 kohdan b alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan h alakohta	
94 artiklan 1 kohdan c alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan i alakohta	
94 artiklan 1 kohdan d alakohta		
94 artiklan 1 kohdan e alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan j alakohta	
94 artiklan 1 kohdan f alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan l alakohta	
94 artiklan 1 kohdan g alakohta		
94 artiklan 1 kohdan h alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan m alakohta	
94 artiklan 1 kohdan i alakohta		
94 artiklan 1 kohdan j alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan n alakohta	
94 artiklan 1 kohdan k alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan n alakohta	
94 artiklan 1 kohdan l alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan o alakohta	
94 artiklan 1 kohdan m alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan p alakohta	
94 artiklan 1 kohdan n alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan q alakohta	
94 artiklan 1 kohdan o alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan r alakohta	
94 artiklan 1 kohdan p alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan s alakohta	
94 artiklan 1 kohdan q alakohta	Liitteessä V olevan 23 kohdan t alakohta	

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
94 artiklan 2 kohta	150 artiklan 3 kohdan b alakohhta	
95 artikla	Liitteessä V oleva 24 kohta	
96 artikla		
97 artiklan 1 kohta	124 artiklan 1 kohta	
97 artiklan 2 kohta	124 artiklan 2 kohta	
97 artiklan 3 kohta	124 artiklan 3 kohta	
97 artiklan 4 kohta	124 artiklan 4 kohta	
98 artiklan 1 kohta	Liitteessä XI oleva 1 kohta	
98 artiklan 2 kohta	Liitteessä XI oleva 1a kohta	
98 artiklan 3 kohta	Liitteessä XI oleva 2 kohta	
98 artiklan 4 kohta	Liitteessä XI oleva 3 kohta	
98 artiklan 5 kohta	124 artiklan 5 kohta	
98 artiklan 6 kohta		
98 artiklan 7 kohta		
99 artikla		
100 artikla		
101 artikla		
102 artikla 1 kohta	136 artiklan 1 kohta	
102 artiklan 2 kohta		
103 artikla		
104 artikla	136 artikla	
105 artikla		
106 artiklan 1 kohta	149 artikla	
106 artiklan 2 kohta		
107 artikla		
108 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohhta	68 artiklan 2 kohta	
108 artiklan 1 kohdan toinen alakohhta	3 artikla	
108 artiklan 1 kohdan kolmas alakohhta		
108 artiklan 2 kohta	71 artiklan 1 kohta	
108 artiklan 3 kohta	71 artiklan 2 kohta	
108 artiklan 4 kohta	73 artiklan 2 kohta	
109 artiklan 1 kohta	68 artiklan 1 kohta	
109 artiklan 2 kohta	73 artiklan 3 kohta	
109 artiklan 3 kohta		
110 artiklan 1 kohta	124 artiklan 2 kohta	
110 artiklan 2 kohta	23 artikla	
111 artiklan 1 kohta	125 artiklan 1 kohta	2 artikla

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
111 artiklan 2 kohta	125 artiklan 2 kohta	2 artikla
111 artiklan 3 kohta	126 artiklan 1 kohta	
111 artiklan 4 kohta	126 artiklan 2 kohta	
111 artiklan 5 kohta	126 artiklan 3 kohta	
111 artiklan 6 kohta	126 artiklan 4 kohta	
112 artiklan 1 kohta	129 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
112 artiklan 2 kohta	129 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	
112 artiklan 3 kohta	129 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
113 artiklan 1 kohdan a alakohta	129 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	
113 1 kohdan b alakohta		
113 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen alakohta	129 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	
113 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen alakohta		
113 artiklan 2 kohdan 2 alakohta	129 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	
113 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	129 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	
113 artiklan 3 kohta	129 artiklan 3 kohdan neljäs–seitsemäs alakohta	
113 artiklan 4 kohta	129 artiklan 3 kohdan kahdeksas ja yhdeksäs alakohta	
113 artiklan 5 kohta	129 artiklan 3 kohdan kymmenes ja yhdestoista alakohta	
114 artikla	130 artikla	
115 artikla	131 artikla	
116 artiklan 1 kohta	131a artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	
116 artiklan 2 kohta	131a artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	
116 artiklan 3 kohta	131a artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	
116 artiklan 4 kohta	131a artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	
116 artiklan 5 kohta	131a artiklan 2 kohdan neljäs ja viides alakohta	
116 artiklan 6 kohta	131a artiklan 2 kohdan kuudes alakohta	
116 artiklan 7 kohta	131a artiklan 2 kohdan seitsemäs alakohta	
116 artiklan 8 kohta	131a artiklan 2 kohdan kahdeksas alakohta	
116 artiklan 9 kohta	131a artiklan 2 kohdan yhdeksäs alakohta	
117 artiklan 1 kohta	132 artiklan 1 kohdan ensimmäinen–kuudes alakohta	
117 artiklan 2 kohta	132 artiklan 1 kohdan seitsemäs ja kahdeksas alakohta	
117 artiklan 3 kohta	132 artiklan 2 kohta	
117 artiklan 4 kohta	132 artiklan 3 kohta	
118 artikla	141 artikla	

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
119 artiklan 1 kohta	127 artiklan 1 kohta	2 artikla
119 artiklan 2 kohta	127 artiklan 2 kohta	
119 artiklan 3 kohta	127 artiklan 3 kohta	
120 artikla	72a artikla	
121 artikla	135 artikla	
122 artikla	137 artikla	
123 artiklan 1 kohta	138 artiklan 1 kohta	
123 artiklan 2 kohta	138 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	
124 artikla	139 artikla	
125 artikla	140 artikla	
126 artikla	142 artikla	
127 artikla	143 artikla	
128 artikla		
129 artikla		
130 artikla		
131 artikla		
132 artikla		
133 artikla		
134 artikla		
135 artikla		
136 artikla		
137 artikla		
138 artikla		
139 artikla		
140 artikla		
141 artikla		
142 artikla		
143 artikla	144 artikla	
144 artiklan 1 kohta	122a artiklan 9 kohta	
144 artiklan 2 kohta	69 artiklan 4 kohta	
144 artiklan 3 kohta	70 artiklan 4 kohta	
145 artikla	150 artiklan 1 kohta	
146 artikla	150 artiklan 1a kohta	
147 artiklan 1 kohta	151 artiklan 1 kohta	
147 artiklan 2 kohta	151 artiklan 2 kohta	
148 artiklan 1 kohta	151a artiklan 3 kohta	

Tämä direktiivi	Direktiivi 2006/48/EY	Direktiivi 2006/49/EY
148 artiklan 2 kohta	151a artiklan 1 kohta	
148 artiklan 3 kohta	151b artikla	
148 artiklan 4 kohta	151a artiklan 2 kohta	
148 artiklan 5 kohta	151c artikla	
149 artikla		
150 artikla		
151 artikla		
152 artikla	29 artikla	
153 artikla	30 artikla	
154 artikla	33 artikla	
155 artikla	40 artikla	
156 artikla	41 artikla	
157 artikla	42 artikla	
158 artikla	42a artikla	
159 artikla	43 artikla	
160 artikla		
161 artiklan 1 kohta	156 artiklan kuudes kohta	
161 artiklan 2 kohta	156 artiklan neljäs kohta	
161 artiklan 3 kohta		
161 artiklan 4 kohta		
161 artiklan 5 kohta		
161 artiklan 6 kohta		
161 artiklan 7 kohta		
161 artiklan 8 kohta		
161 artiklan 9 kohta		
162 artiklan 1 kohta		
162 artiklan 2 kohta		
162 artiklan 3 kohta		
162 artiklan 4 kohta	157 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
162 artiklan 5 kohta		
162 artiklan 6 kohta		
163 artikla	158 artikla	
164 artikla	159 artikla	
165 artikla	160 artikla	
Liite I	Liite I	